

Giới thiệu Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ

Sống trong thế giới phù thủy mọi việc đều nhờ vào phép thuật cuộc sống quá nhàn hạ , ngày ngày trôi qua trông vô vị lại còn sống trường thọ bất tử làm nàng cảm thấy chán, theo trào lưu nàng đọc truyện để viết thời gian.

Đọc một câu chuyện mà làm nàng tức quá muốn xuyên không vào trong truyện để thay đổi lịch sử cũng để thu phục mỹ nam, muốn trải qua cuộc sống phong phú đủ sắc màu cho thêm vui.

Nữ chính của chúng ta xuyên qua thực hiện ba tiêu chí Thứ nhất tiền,tiền,tiền.Thứ hai soái ca.Thứ ba là mỹ thực.Cùng xem khi phù thủy xuyên qua sẽ như thế nào qua truyện Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

TMD! Tác giả bà nguyên rủa mì,cư nhiên có thể viết ra cái cốt truyện máu chó như vậy!

Nếu như lúc này có người bình thường bước vào thì chắc chắn sẽ bị dọa một phen.Đang trong tình trạng lơ lửng giữa không trung,một "bà cô với mái đầu tổ quạ chính hiệu - một quả đầu chuẩn kiểu những bà thím nội trợ trong phim hàn.Trên mặt đeo một cặp kính tròn dày cộm của những tên một sách thường đeo,miệng ngậm một cây kẹo mít.Một thân đồ ngủ đa màu sắc lòe loẹt,tay phải dùng lực ném quyển sách ra xa.

Tại lúc này,ở một nơi nào đó của đất nước Trung Quốc.Một vị tác giả của một cuốn tiểu thuyết đang thịnh hành,nỗ lực cống hiến cho nền văn học nước nhà.Ra sức đánh máy để kịp hạn nộp bản thảo cho "biên tập đại nhân"của mình thì bất ngờ ngã xuống,úp mặt về phía bàn phím -> game over bằng quan chưa rõ nguyên nhân.

"Bà cô" trạch nữ lúc mở đầu truyện đã mở miệng thốt lên một câu không có văn hóa không ai khác chính là mỗ nữ chính của chúng ta Tư Đồ Lạp Vi-magician queen.

Tư Đồ Lạp Vi là thiên tài ma pháp mang trong mình hai dòng máu giữa phù thủy với ma cà rồng.Mẹ là Nhĩ Á Lệ- vu nữ xuất sắc của dòng phù thủy hắc ám,trong khi lão ba Tư Đồ Lạp Hi - vua vampire huyết thống hoàng tộc tinh thuần.Có thể nói Tư Đồ Lạp Vi là hiện Thân của hắc ám trong hắc ám,hoàn toàn không có một tia ánh sáng.Nhưng điều đó cũng không đồng nghĩa là cuộc đời cô cũng tối tăm mù mịt.

Tư Đồ Lạp Vi sinh ra đúng vào thứ 6 ngày 13,từ khi ra đời đến năm cô chín tuổi chưa bao giờ mở mắt đừng nói chi là nói hay cười.Nếu như không phải vẫn còn hơi thở cùng nhịp tim bình thường thì không khác gì một cái xác chết.Dáng dấp cũng thập phần giống nhân loại bình thường khiến người khác không khỏi sinh ra ít nhiều hoài nghi về huyết thống của cô.

Đến năm Tư Đồ Lạp Vi mười tuổi,mặt trắng máu xuất hiện ,đại ma vương cuồng ngạo lãnh huyết đã xuất thế.Khi ánh trăng chiếu gọi xuống thân thể cô thì phát sinh ra dị biến,màu da chuyển sang trắng nõn hoàn mỹ hơn cả tuyết.Mái tóc đen cũng dài ra đổi sang màu bạch kim óng ánh,đôi mắt đã nhiều năm chưa tiếp xúc với ánh sáng cuối cùng cũng mở ra.

Cặp mắt phượng xinh đẹp mang theo dòng máu không dòng nhất.Bên trái con ngươi màu hổ phách tuyệt mỹ,bên phải huyết mâu yêu dị tà mị chết người.Một thân khí thế quý dị khiến người khác không rét mà run.Mà câu nói đầu tiên của nàng hoàn toàn không giống người khác gọi là cha hay mẹ:

- Ta biết...-tiếng nói non nớt vừa thốt ra khỏi môi anh đào nhỏ bé,các trưởng lão trong gia tộc cùng lão ba,lão mẹ cùng nín thở để chờ đợi câu nói tiếp theo của cô.

- ...ta rất đẹp nên làm ơn các ngươi đừng nhìn ta chằm chằm như vậy nữa!

"Rầm" nhóm người trong đại sảnh đông loạt té xỉu,các khối cơ mặt không ngừng run rẩy ,này cũng quá khác người đi.

Từ năm mười một tuổi,tiểu ma vương đã thống trị gần như hoàn toàn học viện ma pháp Mã Ca .Thu thập hơn trăm tên tiểu đệ trâu bò từ các đại gia tộc cũng như các dòng dõi phù thủy lâu đời cổ xưa khiến người khác phải nhìn bằng con mắt khác.

Lên bốn mươi đã đánh bại tất cả các ma cà rồng khác leo lên vị trí người thừa kế chính thức của Tư Đồ gia tộc.Tám mươi,trở thành một trong những cao thủ ma pháp nguy hiểm trong giới phù thủy.

Năm một trăm,đứng đầu dòng phù thủy hắc ám lãnh đạo gia tộc từ vị trí thứ năm vượt lên trở thành gia tộc đứng đầu trong các dòng phù thủy viễn cổ.Năm một trăm mười tuổi,đơn phương độc mã đem thập đại cao thủ khiêu chiến cô,đánh cho kêu cha gọi mẹ.

Một trăm năm mươi lăm đã đạt đến cảnh giới thượng thừa của ma thuật hắc ám mà từ xưa chưa từng có đời trưởng tộc nào tiến vào cảnh giới ấy ngoại

trừ tổ tiên bên ngoài của Tư Đồ Lạp Vi thuộc Nhĩ gia đột phá được khi ông 9911 tuổi.

Năm một trăm năm mươi sáu vì quá rảnh rỗi sinh nông nổi,cô đã làm nên một quyết định táo bạo hòa nhập vào sinh vật mang tên con người.Chúng là thức ăn của tộc vampire ,đồng thời cũng có một số kẻ của chủng tộc này là kẻ thù của hầu hết phù thủy.Trong thời gian này cô không ngừng thay đổi thân phận cùng nghề nghiệp khác nhau,mà lí do phải làm ra cái chuyện phiền phức này là tuổi thọ ít ỏi của nhân loại.

Kể từ 156- 273 tuổi,cô tiến hành cuộc sống đầu tiên của mình dưới thân phận một người du lịch khám phá các nơi trên thế giới.Tìm hiểu ngôn ngữ,phong tục tập quán của các dân tộc hay những đồ vật kì lạ mà con người phát minh :cái hộp không có ma thuật có thể di chuyển bằng băng trên đường bằng một thứ năng lượng gọi là xăng;có thể mua mọi thứ bằng một cái thẻ mà không cần túi không gian;con người có thể biến ra được nhiều màu mắt cùng màu tóc thậm chí có thể biến nam thành nữ,nữ biến nam mà không cần đọc một câu chú ngữ nào;cô còn phát hiện thế giới này có sinh vật mới mang tên "pê đê";...

239 đến 312 tuổi thì lại đổi thành chức nghiệp bác sĩ của bệnh viện hàng đầu hay tỉ như năm 442 - 282 tuổi cô là giảng viên của một trường đại học.Từ đó,nàng liên tục sống đa thân phận như :họa sĩ truyện tranh,tiểu thuyết gia,ca sĩ,diễn viên,CEO,từ trùm mafia đến đặc công hàng đầu,từ tội phạm bị truy nã số 1 cho đến thám tử thiên tài.

Dù không dùng đến pháp thuật để trợ giúp công việc nhưng độ thành công của các lĩnh vực cô từng làm đều khiến Tư Đồ Lạp Vi thỏa mãn.Cho đến hiện tại,ngề nghiệp mà Tư Đồ Lạp Vi đang làm chính là trạch nữ.Một "nghề"được rất nhiều phái nữ ưa ái.

- Biến thái chủ nhân,ngươi không cần mới sáng sớm đã chửi bới um xùm lên như thế được không? -Nương theo tiếng nói phát ra,một con mèo đen có đôi mắt màu ruby mang theo chút lười biếng vừa đuổi người vừa ngáp,chép chép miệng nói.

Sợ dĩ con mèo này xưng hô như vậy với người khác thì không biết thế nào nhưng với Tư Đồ Lạp Vi thì đây quả thật là một cách xưng hô vô cùng thích hợp.Quả thực dùng chữ biến thái để hình dung cô có khi còn không đủ.Tư tưởng kì quái khác người thì tạm thời bỏ qua cái này trên thế giới có rất nhiều,ngoại hình vô cùng yêu nghiệt liền không nói tới nhưng ngay cả thực lực cũng quá mức biến thái đến mức nếu đem so mấy con quái vật kinh khủng trong phim bom tấn hollywood với cô thì thành thật mà nói ngay cả một sợi lông cũng không chạm tới nữa là.

- Black,ngậm ngay cái miệng thối của ngươi lại!Quá ô nhiễm không khí rồi!- Vừa nói vừa lấy tay làm bịt mũi.

- Có cần nói quá như vậy không nga?Sẽ làm người khác tổn thương đó,tôi chỉ là ba ngày chưa đánh răng thôi mà!- Black quyết miệng khinh thường hành động quá đáng của cô chủ nó.Sau đó lấy bàn chân mèo để trước miệng rồi thở ra một hơi,1s...2s...3 giây trôi qua nó vẫn duy trì tư thế đó.Nếu như lúc này trên mặt nó không có lớp lông đen che khuất thì chắc chắn cô sẽ chứng kiến được khuôn mặt biến hóa màu sắc muốn vượt qua tác kẻ hoa.

- Miệng tôi không có thối,chỉ là không được thơm mà thôi!- Black xù lông cắn chặt răng nói.

Chưa kịp đợi Tư Đồ Lạp Vi phản bác,đúng lúc này có một con ruồi béo chậm chạp bay ngang qua.Ngay lúc ngửi được hơi thở"thơm tho" của Black nhà ta,nó liền lần đường ra chết kết thúc sinh mạng vốn dĩ đã ngắn ngủi của mình.

Tư Đồ Lạp Vi ...

- S A T A N...LÃO ...H..U..Y..N..H !!! - Tuy chưa thấy người nhưng đã nghe được tiếng rống như heo bị chọc tiết vang lên, khiến Satan lão nhân vừa cầm lên tách trà bị dọa không nhẹ.Làm nước đổ xuống bàn phím của cái Laptop apple,mặt Satan lúc này nhăn nhúm thành một đoàn đến mức có thể kẹp chết vài con ruồi.

- Vi Vi ngươi đừng không có bộ dáng thực nữ như vậy nữa được không,dù gì cũng đã sống 1900 tuổi rồi!Mau chóng tìm một người hợp ý đi,vi huynh thật sự rất lo lắng cho ngươi.

Chưa đợi Satan dứt câu:

- Ọe....ọe...Black ngươi có đem theo cái dao hay xô gì không?

- Ọe...ọe...biến thái chủ nhân,ta quên mang rồi!Ta thật là đáng trách mà!....đã tới nơi này..ọe...làm sao có thể...không xách theo cái xô chứ!

Chủ tớ hai người,một người xướng một người họa đem Satan lãng quên như một đoàn không khí.Khuôn mặt chứa tở địa ngục lúc này có thể nói là vô cùng thối.

- Cái kia, Satan lão huynh ngươi thực sự chắc chắn là mình không uống nhầm thuốc đi.Hay là do đọc tiểu thuyết ngôn tình Trung Quốc lâu quá rồi bắt giác sinh ra ảo tưởng rằng mình là hình tượng người anh trai ôn nhu,tuấn tú ngọc thụ lâm phong trong truyền thuyết đi.

- Huynh có nghe qua câu"hàng Việt Nam chất lượng cao "chưa?Nếu muốn đọc thì kiếm vài bộ tiểu thuyết Việt Nam hay văn học nước ngoài cũng không tồi,tuy sự thật đáng lòng rằng nó không có sức hút mạnh như truyện Trung nhưng mà được cái không khiến người đọc mắc chứng ảo tưởng.khuyến huynh một câu nên cẩn thận khi dùng đồ "made in china".

- Mẹ kiếp,Tư Đồ Lạp Vi thật lâu lắm ông đây mới nghĩ ra được một câu chào hỏi hay như vậy dành cho ngươi. Vậy mà cuối cùng ngươi không biết ơn còn làm hỏng tâm tình tốt đẹp của ta! - Satan không khách khí đối cô mắng xối xả nước bọt bay tung tóe.

Sau khi nghe hẳn nói xong câu đó,Tư Đồ Lạp Vi cùng Black không hện mà cùng trao đổi ánh mắt "IQ của tên này quả thật quá mức xúc xích rồi!",giờ đây Tư Đồ Lạp Vi thật nghi ngờ không biết có phải do đã kích khi bị trục xuất thiên đàng đã để lại di chứng khiến não hần cũng hóa đậu phụ rồi luôn

không?

- A...ha..đừng nóng mà lão huynh,lúc này chỉ là giỡn chơi thôi mà! - Tư Đồ Lạp Vi liền cười gượng làm lành.

Nghe cô nói thế sắc mặt Satan mới hoà hoãn đôi chút,sau đó hắn không khách khí mà nói:

- Có lời mau nói,có rắm mau thả.

- Gì chứ!Huynh coi ta là loại người nào?Trong mắt ngươi ta chỉ là người thích lợi dụng người khác,đến khi có việc cần nhờ vả mới chạy đến hay sao?- Vừa âm ỉ nói Tư Đồ Lạp Vi liền thi chuyển trình độ diễn kịch,xuất thần nhập hóa của mình.Nếu như không phải,không có giải nobel dành cho nghệ sĩ thì phỏng chừng cô cũng đã ôm về không ít.

Lúc này Tư Đồ Lạp Vi đã khôi phục lại dung mạo vốn có,làn da trắng nõn mềm mịn như da em bé.Đôi mắt hồ phách cùng huyết sắc đẹp đến câu hồn nhiếp phách đang lưng chừng nước mắt tựa như tùy thời có thể rơi lệ đến nơi.Mũi cao thanh tú,miệng nhỏ nhắn hơi mím lại.Vài sợi ngân phách tung bay theo gió,bộ dáng hoa lệ đài vũ không khỏi khiến người khác sinh ra vài phần thương tiếc.

- Ta...ta xin lỗi..huynh chỉ là...- Tên bại não Satan dĩ nhiên chỉ số IQ cùng EQ đồng đều nên liền cho là thật,khoa chân múa tay muốn giải thích mà không để ý Black đang nín cười đến toàn thân run rẩy.

- Thật sao?- Hai tay nhỏ nhắn dụi dụi khóe mắt trong cô lúc này thật sự là đáng yêu vô cùng.

- Còn thật hơn cả vàng nữa! - Satan lão nhân vội gạt đầu như gà mổ thóc.

- Hôm nay,muội đến đây chỉ là do thấy nhớ lão huynh yêu dấu...- Nàng nói tới đó thì vô ý kéo dài tựa như làm nũng.

- Ừm,ta đang nghe đây ban này thật xin lỗi muội! - Satan ngây thơ nói.

- ...nên mới cố tình lặn lội từ xa đến đây,vậy xin hỏi Satan lão huynh ngươi có biết lucifer nhị ca đang chết tại nơi xó xỉnh nào không?

- Ta không biết...mà khoan...-Đang tính trả lời cô thì bất ngờ Satan dừng lại,cảm thấy câu này hình như không đứng ở chỗ nào nhỉ?

Nghĩ đi nghĩ lại một hồi,hắn liền bưng tỉnh.Trong cung điện nguy nga dưới địa ngục này chỉ còn lại chủ nhân của nó,bóng dáng hai vị khách không mời đã xách dép bỏ chạy từ lúc nào:

- M**,Tư Đồ Lạp Vi ngươi cứ chờ đó cho lão tử.Ta mà bắt được ngươi,thì ngươi

cứ chờ làm ni cô đi..

Mà bên ngoài bọn quỷ đang đứng canh gác liền lấy tay che tai lại,trong lòng thầm nghĩ chủ nhân của mình lại bị vị muội muội tinh quái nào đó lần thứ N chơi xỏ nữa rồi! Ai...mất mặt,mất mặt quá!

Nếu trong những bộ phim về phù thủy mà bạn từng xem ,thì khi di chuyển từ nơi này sang nơi khác họ sẽ ngồi lên chổi mà cười. Bay lên cao phía trên những đám mây bông bành ,bên dưới là bầu trời đêm huyền ảo.Nhìn mà không khỏi hâm mộ nhưng nếu bạn chứng kiến cảnh người được xưng là nữ hoàng phù thủy cười chổi thì chắc chắn rằng giấc mơ kia sẽ bị vỡ vụn ngay tức khắc.

Tư Đồ Lạp Vi vận một thân trang phục phù thủy tự mình thiết kế,áo choàng màu đen dùng tơ của loài huyết chu thêu lên những bông hoa mạn đà la tinh xảo.Ngoại trừ những hoa văn kia ra,trên đó còn thêu hai dòng chữ khó nhận biết bằng ngôn ngữ phù thủy "Hồi thế gian,thế nào là vô song tuyệt thế?"câu đầu cũng không có gì đặc biệt nhưng khi nghe câu đối sau chắc chắn bạn sẽ ngã ngửa vì trình độ tự ki không hề nhẹ của mỗi nữ nào đó "Vô song tuyệt thế nào ai khác ngoài Tư Đồ Lạp Vi ta đây!".

Lúc thấy được câu tự ki đó của cô,thì Black cũng không chịu thua kém mà dim hàng cô một câu:"Chủ nhân biến thái chưa bao giờ mắc thần kinh bệnh,vì từ trước đến nay đã bao giờ cô ấy bình thường?"và đương nhiên cái kết cuộc của việc họa từ trong miệng mà ra là,chú mèo Black đáng thương bị Tư Đồ Lạp Vi cho ăn hành.

Dấu sau chiếc áo choàng là một bộ váy đen tuyền tuyệt đẹp dài quá gối,thắt lưng màu đỏ ôm lấy vòng yêu con kiến thon gọn.Dưới nền váy xòe là lớp vải von đính một ít viên đá pháp thuật,phía dưới là đôi giày da màu nâu.Đội trên đầu là một chiếc nón phù thủy,gữa vành nón cùng thân nón là một chuỗi pha lê bao lấy ở bên hông đính một viên ngọc tượng trưng cho thân phận trưởng tộc phù thủy hắc ám hình giọt nước mỹ lệ.

Hiện tại nàng đang nằm trên cây chổi thần,hay tay gác ra sau đầu thay vì còng cổ thì nàng ngậm trong miệng một cây kẹo mút.Với tư thế vô cùng tiêu dao nhàn rỗi nhưng "người"ở phía trước lại không được như thế.Black đang vô cùng buồn bực khi bị ép buộc phải làm cái nhiệm vụ "tài xế"!Mà hướng hai người họ đang đi là...

Khi Lucifer đang chơi game một cách hăng say,chỉ còn một chút một chút nữa thôi là hắn sẽ trở thành người đầu tiên đột phá được kỉ lục thế giới.Chỉ còn một chút nữa,bỗng nhiên vào thời khắc mấu chốt xung quanh bỗng tối đen..kèm theo một giọng nói ngọt ngào:

- Đón xem là ai?

Giờ này, phút này, ngày này, tháng này, năm này. Hẳn Lucifer bỗng cảm thấy thế giới nhân sinh của mình không còn ý nghĩa nữa, mọi thứ sụp đổ chỉ trong phút chốc bởi chỉ vì một đôi tay thần thánh của tiểu muội mà mình vô cùng cung kính chiều. Hẳn là ai, đường đường là Lucifer nga?

Độ khiếp sợ khi nghe đến tên hẳn hoàn toàn có thể so sánh với tên quỷ vương Satan, hẳn đã mất nửa năm. Ngày đêm rèn luyện kiên trì không ngừng nghỉ, thậm chí quên cả ngủ nghỉ....để cày game. Cuối cùng ước mơ bá chủ bấy lâu của hẳn sắp sửa thực hiện được, vậy mà...

- Tur...Đồ...Lạp...Vi...-Giọng nói của Lucifer rất bình thản, vâng. Rất chậm rãi từ tốn cũng tựa như cố gắng rút hết khí lực để nói.

- Nha, muội đây!- Cô vừa nói vừa nhoeo miệng cười cộng thêm gương mặt thiên sứ không khỏi khiến người khác sinh ra hảo cảm. Nụ cười của cô vô cùng sáng lạng mà thuần khiết, ngây thơ.

Nếu không phải đã quen biết cô gần năm thì hẳn cũng sẽ như những người khác kể cả đại ca Satan thiếu não cũng sẽ bị đánh lừa khi nhìn vào biểu tình cùng gương mặt kia.

- Lucifer, huynh có biết S hay không?

- Biết, đương nhiên biết. Đó chẳng phải cao thủ nhất bảng, ông hoàng của thế giới game hay sao? Mà sao tự nhiên muội lại nói đến chuyện này? - Tuy gương mặt hẳn trong có vẻ bình thường nhưng trong mắt lại lóe lên vẻ hâm mộ.

- Nếu muội nói, muội chính là S. Nếu muội nói, muội sẽ cho huynh cái nick cùng tất cả tài khoản game của Vi Vi thì huynh thấy sao? Lucifer, nhĩ ca!

Vừa nghe nàng nói về mặt kích động của Lucifer mừng như điên, nhưng chốc lát lại khôi phục về mặt tà mị ngày thường.

- Đừng dong dài nữa, nói đi. Muội có yêu cầu gì?

- Ha...ha, đúng là không ai hiểu ta nhất ngoài huynh. Tốt lắm muội cũng nói thẳng luôn, Vi Vi muốn vòng dịch chuyển ma pháp thời không không gian mà huynh mới phát minh ra.

Từ Đồ Lạp Vi sau khi trao đổi sòng phẳng xong với Lucifer, liền dùng tốc độ ánh sáng vọt về nhà. Lọc lõi gia tài trạch nữ của mình để lựa chọn một bộ tiểu thuyết có level thấp mà xuyên. Tuy cô rất muốn xuyên vào bộ tiểu thuyết cấu huyết mới vút đi lúc sáng nhưng không may bộ đó có nữ chính cùng một đàn nam nhân của nhỏ rất khó nuốt trôi. Nên tạm thời cứ để đó vậy, đợi đến khi nàng có nhiều kinh nghiệm thì sẽ xử nó sau.

Người khác nhìn vào đều nói Từ Đồ Lạp Vi là thiên tài ngàn năm có một, nghe những lời nói có cánh ấy Từ Đồ Lạp Vi dù có muốn cãi bướng thì cũng chả có ai tin nên cô dứt khoát mặt dày thừa nhận:

-Đúng thế! Ta đây chính là thiên tài chân chính nga!

Nhưng có ai biết để đạt đến thành tựu như ngày hôm nay, cô đã phải trả giá như thế nào? Mọi người đều biết từ khi sinh ra Từ Đồ Lạp Vi một mực ngủ say cho đến năm nàng mười tuổi, nhưng ai biết được trong khoảng thời gian đó nàng đều không ngừng nghỉ mà tu luyện ma pháp? Ngay cả khi đã tỉnh lại, nàng cũng ép buộc bản thân cố gắng hơn nữa sao cho xứng đáng với cái "nhân mãc thiên tài" mà người xung quanh gán cho.

Nên ngoài tố chất thì cố gắng cùng kinh nghiệm cũng là một phần để làm nên thành công. Thiên tài cũng là một sinh vật trong tạo hóa thiên địa, thánh nhân còn xảy ra sai sót đừng nói chi là cô. Dù có thiên phú hơn người nhưng do đây là loại ma pháp mới nên một khi thi chuyển ít nhiều sẽ xảy ra một vài biến cố.

Tỉ như xuyên vào nhầm đối tượng chẳng hạn, nếu xuyên lầm vào nữ chính thì dù bực mình thì cô cũng ảm ức một đoạn thời gian thôi nhưng lỡ như cô xui xẻo mà xuyên vào một đứa nhân vật quần chúng nào đó lại đúng lúc sắp chết. Amen! Cô không thể tưởng tượng được lúc đó tâm tình cô sẽ thành dạng gì?

Cho dù Từ Đồ Lạp Vi cô được xưng là đệ nhất vu nữ thì cô cũng sợ đau nha, đâu phải loại mình đồng da sắt như Iron Man. Trường hợp thứ hai là khi cô xuyên vào tiểu thuyết, thì tình tiết đã sắp sửa đến đoạn kết rồi không thể cứu vãn được nữa! Nên lần xuyên qua đầu tiên này thực chất là chỉ để rèn luyện kinh nghiệm, có điều là bộ tiểu thuyết mà cô chọn lần này vẫn mang đôi chút kịch tính vì con người Từ Đồ Lạp Vi rất thích náo nhiệt!

Tác giả của cuốn tiểu thuyết "Phong thiếu, đừng tới đây!" có lẽ là lần đầu viết truyện nên tình tiết trong này cũng không cầu kì phức tạp cho lắm. Lấy ví dụ điển hình là tên có chỉ số IQ thấp đến mức đáng thương như quý ngài Satan nào ngẩn dù nhìn sơ qua cũng có thể hiểu được nữa là.

Thuộc thế loại thanh xuân vườn trường, vẫn mô típ cũ chuyện tình cô tích giữa nàng lọ lem và chàng bạch mã hoàng tử. Nữ chính Bạch Băng Dao, một người con gái xinh đẹp nhưng lại có gia cảnh bản cùng. Cha mất sớm để lại người mẹ nhiều bệnh tật cùng đứa em trai nhỏ bé, bắt buộc cô phải vừa học vừa đi làm thêm để duy trì nền kinh tế gia đình. Kiếm tiền chữa bệnh cho mẹ cùng việc học của em trai.

Vi nữ chính thông minh lại học giỏi nên nhận được học bổng thi đậu vào trường trung học Thiên Phong (từ sơ đến cao trung). Cũng tại nơi này, gặp gỡ một nửa còn lại của đời mình. Diễn ra một cuộc tình đẹp như trong mộng với nam chính Phong Hân Thiên. Nam chủ là đại thiếu gia của tập đoàn Thiên Phong, giàu có, thông minh, vô cùng tài hoa. Hai người yêu nhau dù trải qua không ít sóng gió nhưng cuối cùng vẫn đến được với nhau, kết thúc happy ending.

Nữ phụ là Tô Mặc Nghiên, không biết cô nàng này có phải đã đắc tội với vị mẹ ruột tác giả hay không hoặc là do tác giả còn non tay mà dẫn đến quá tay. Ngoại hình của nữ phụ quả thật dùng hai từ "khủng bố" để hình dung còn cảm thấy có chút nung tay.

Bạn có suy nghĩ gì khi nói đến con một sách, chắc hẳn trong tưởng tượng của bạn là một cô gái với mái tóc tết hai bím dài. Vận bộ đầm phục dài quá gối, trên khuôn mặt luôn đeo một cặp kính dày cộm. Đáng người gầy guộc trên tay thì luôn cầm một quyển sách.

Nhưng là..khi nhìn đến con một sách nữ phụ này có lẽ sẽ phá vỡ quan niệm từ xưa đến giờ của bạn. Nữ phụ Tô Mặc Nghiên mặc dù là học sinh lớp 10 đã có cân nặng đạt tới tám mươi kí, đúng là một cân nặng vô cùng "lí tưởng". Tóc thì buộc kiểu đuôi ngựa, cô có làn da vô cùng mịn màng mà "trắng nõn" khiến những người dân Châu Phi phải ghen tị. Phải rồi, vì trong số bọn họ cô đã được coi là trắng nhất a! Trên gương mặt "đầy đặn" đeo một cặp kính mang thương hiệu "một sách". Đầm phục dài quá mức quy định để che đậy đôi chân "săn chắc thon gọn của mình".

Nữ phụ có gia cảnh không tính là giàu so với nam chính nhưng với nữ chính thì chắc chắn sẽ giàu hơn. Cha là nhân viên công chức nhà nước, mẹ là giảng viên của trường đại học. Trình độ học vấn thì cũng khá tốt, là bạn thân của nữ chính khi vào trường Thiên Phong nhưng do mến thâm nam chính dẫn đến đổ kỳ nữ chính thiện lương, kiên cường. Hết lần này đến lần khác hãm hại nữ chính đến khi bị nam phụ cùng nam chính phát hiện liền đi linh còm hộp.

Sau khi đọc xong một lượt các tình tiết, Tur Đồ Lạp Vi không khỏi ngửa mặt nhìn trời mà cảm thán "Xem ra tác giả rất ưu ái nữ phụ nga, thấy nàng sống mà xấu như thế không bằng làm nàng mau mau giải thoát a!". Cô quyết định xuyên vào ngay lúc nam chính và nữ chính mới gặp nhau, có lẽ người thường sẽ chọn cách bóp nát tình yêu từ trong trứng nước sẽ tốt hơn nhưng Tur Đồ Lạp Vi là người bất bình thường ở nhiều phương diện nên cô không thích cái gì quá dễ dàng như vậy sẽ không thú vị không phải sao?

Sau khi chuẩn bị xong xuôi, Tur Đồ Lạp Vi liền vẽ ra một chuỗi chú ngữ sau đó thì chuyển ma pháp đem linh hồn mình cùng Black xuyên qua.

- NỮ CHÍNH, BÀ ĐẾN CUỐP MỸ NAM CỦA NHÀ MI ĐÂY!!?

_____ Chuyện ngoài lề _____

- Xin cho hỏi, người là Tur Đồ Lạp Vi?

- Ân! Cho hỏi người là...

- Ta là đến để phỏng vấn người.

- Oh my god! Ta trở nên nổi tiếng từ khi nào vậy? - Tur Đồ Lạp Vi trong bộ dạng "bà cô trạch nữ" quay sang nghi hoặc nhìn Black.

- Chú ý, chú ý! Chúng ta đang lên hình, các độc giả là đang quan sát người! Vì Vi con gái, nhìn lại hình tượng!!? - Mồ tác giả nào đó vừa cầm loa vừa rống.

Ngay tức khắc, từ hình tượng lồi thối lếch thết. Tur Đồ Lạp Vi trở thành một thiên thần ma mị xinh đẹp, đầy lộng lẫy. Black cũng từ một con mèo biếng nhác chuyển sang một "quý ông thanh lịch", chú vận một bộ vest đen ở cổ còn đeo một cái nơ màu trắng, khoa trương đeo lên cặp kính mắt màu đen bản to. Một kí giả vừa quan sát hai người vừa thầm nghĩ "đúng là chủ nào tớ này".

- Làm ơn đi, Black! Ta thấy người đã đủ đen rồi, nếu không phải nhờ người đeo thêm cái nơ trắng ta còn tưởng là Bao Công chuyển thế đâu!

- Meo...ô! - Bạn hắc miu nào đó thương tâm, gào khóc chạy đi" thật quá đáng mà, bản thiếu gia soái như vậy, khóc như thế vậy mà người nữ lòng nào...rắc muối lên miệng vết thương lòng của ta."

Hãy tạm thời bỏ qua sự tồn tại của Black, chúng ta tiếp tục quay lại với cuộc phỏng vấn nào:

- Xin hỏi Vi Vi tiểu thư tại sao cô lại thích nữ phụ văn?

- Vậy cho ta hỏi, nữ phụ tồn tại là để làm gì? - Không trả lời câu hỏi của kí giả, mà ngược lại hướng tên đó đặt ra câu hỏi.

- Cái này, Tur Đồ tiểu thư hình như có sự nhầm lẫn thì phải. Rõ ràng là tôi hỏi trước...

Quảng cho vị kí giả thân ái một ánh mắt "Nếu người không trả lời, thì ta cũng thế a!"

Kí giả gờ tay đầu hàng:

- Nữ phụ tồn tại... là để đối đầu với nữ chính đi!

- Câu trả lời tạm chấp nhận, nữ phụ tồn tại chính là để làm nền cho nữ chính a! Người nhìn xem bức ảnh chụp bãi biển Hawaii này đi, có thấy cô gái xinh đẹp mặc bikini không đó chính là nữ chính. Còn nữ phụ á - chính là cái cây dừa sau lưng cô ta chứ đâu! Nữ phụ tồn tại là để so sánh với nữ chính, cho thấy nữ chính vĩ đại như thế nào! Tốt đẹp ra sao. Người khác nhìn vào thì chê bai, chán ghét nữ phụ nhưng là họ có nghĩ tới không có nữ phụ độc ác như vậy, xấu xí như thế thì làm gì có chuyện, có phim ảnh để bọn họ xem sao?

- Lí do duy nhất ta thích nữ phụ văn, một phần là vì ta thương cảm cho các nàng phần còn lại là vì ngửa mặt nữ chính thôi!

- Câu hỏi kế tiếp: Trong các tiểu thuyết bạn từng đọc, chẳng lẽ không có lấy một bộ có hình tượng nữ chính mà bạn thích?

- Có.

- Chẳng hạn như là?

- Nữ phụ văn...

Kí giả trầm mặc...

Mồ tác giả:"có khi nào,khi ta tạo ra nó lại gây sai sót gì đó!Khiến nó mất vài ba sợi dây thần kinh không nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

"Àm" - Ui...da!! - Trên sàn nhà của một căn phòng,một cô gái có vóc người khủng đang nằm với tư thế vồ ếch hơn nữa trên đầu cô ta còn có cả một con mèo đen.

NND,không phải trong các tiểu thuyết xuyên không, khi người mới xuyên qua thì sẽ phát hiện bản thân đang nằm trên giường sau đó kêu gào "nước...nước" như dân sa mạc sắp chết khát đến nơi hoặc là khi tỉnh dậy sẽ là nằm trong lòng hoặc bên cạnh vị soái ca nào đó chẳng hạn!

Vậy mà thế éo nào đến khi Tư Đồ Lạp Vi nàng thì trong thảm trạng gì thế này!Giường êm nệm ấm không có,ngay cả cọng lông của soái ca cũng chả thấy nữa là.Chẳng những thế bản thân còn đang tiếp xúc thân mật với mặt đất với một tư thế cực kì bất nhã.

Tư Đồ Lạp Vi không có chỗ phát tiết liền gào lên với Black còn đang ôm đầu nàng:

- Mẹ kiếp!Black,mau xuống ngay cho lão nương!

Một bóng đen nhỏ nhanh như chớp rời khỏi đầu cô,dùng đôi mắt màu Ruby nhìn chăm chú Tư Đồ Lạp Vi sau vài giây liền quay sang dòm ngó xung quanh như đang tìm kiếm thứ gì đó.

- Kì quái,biến thái chủ nhân đầu rồi nhỉ?

- Black,ngươi là đang đùa với ta đó à!Lão tổ tông ta đây đang ở ngay trước mặt ngươi. - Người nào đó tức giận nói với hai mắt tóe lửa.

- Xin lỗi! Tổ tông ta họ nhà mèo chứ không phải họ lợn!

- B...L...A..C...K!

Vừa nghe được tiếng gọi quen thuộc ngay tức thì toàn bộ lông tơ trên người Black không tự chủ đều dựng đứng lên " Ái chà! Thì ra cái thùng phi di động này là nữ phụ mà chủ nhân biến thái xuyên vào a.Lần này chết chắc rồi!Chúa jesu,phật tổ như lai,quan âm bồ tát,.....cầu các người hãy phù hộ cho con!!!"

...

Tư Đồ Lạp Vi hiện đang đứng trước gương,gương mặt vô biểu tình.Hắc miu Black nằm cuộn tròn người lại trên giường với cái đầu bó đầy băng vải.Lúc trước đứng ở vị trí người ngoài cuộc nhìn vào thì nàng chỉ thấy thương hại cho nữ phụ nhưng lúc này nàng lại đang ở tại vị trí của nữ phụ.Quả thật mà nói thì không thể dễ chịu chút nào!

Dựa theo trí nhớ mà thân xác nữ phụ lưu lại thì hẳn lúc này nữ chủ cùng nam chủ đã bắt đầu yêu nhau rồi.Tuy là hơi quá muộn với dự kiến nhưng vẫn còn có thể cứu vãn.Trước hết,muốn đánh gục nữ chính xinh đẹp thì cần làm gì?Đương nhiên là phải làm cho bản thân nữ phụ biến mỹ nhân rồi,như vậy mới có vốn để cạnh tranh chứ!

Từ một cái "siêu cấp bánh bao bột than" muốn qua thời gian ngắn mà lột xác thành "tiểu bánh bao thượng hạng bột trắng" là điều không thể xảy ra.Cho dù cô dùng pháp thuật thì trong mắt mọi người cũng quá vô lí rồi!Nếu không phải nói nữ phụ đi phẫu thuật thẩm mỹ thì điều này thật sự chỉ có thể xảy ra khi trái đất hình vuông mà thôi!Nên trước hết cứ trở thành "một cái bánh bao trắng bình thường" trước đã.

Nếu nhớ không lầm thì mai hẳn là bắt đầu nhập học rồi thì phải.A,thật chờ mong làm sao!Hi vọng Bạch Băng Dao sẽ không làm cô thất vọng đi,hắc...hắc!Black nằm rạp trên giường nhìn nụ cười sòn tóc gáy của chủ nhân mà không khỏi đồng cảm thay cho ai đó.

- Lạp Vi đồng học,chào buổi sáng!

- Chào buổi sáng!

- Buổi sáng tốt lành,Tư Đồ!

Trên đường đến lớp, không ít người chào hỏi Tư Đồ Lạp Vi. Vì cô không muốn mình nhầm lẫn tên của các nhân vật nên đã dùng một loại ma pháp thay đổi tất cả các tên nữ phụ mà mình xuyên vào đều là Tư Đồ Lạp Vi.

Không thể không nói, tuy ngoại hình của nữ phụ xấu xí thật nhưng lại không bị chán ghét xa lánh. Ngược lại còn được phía nữ sinh nhiệt liệt chào đón, vì sao ư? Nguyên nhân rất đơn giản a, vì xấu xí nên mới không bị người khác ganh ghét. Vì không quá giàu nên mới tạo cho người tiếp xúc cảm giác bình dị gần gũi, tính tình khá tốt trình độ học vấn cũng tốt. Với lại nhìn vẻ ngoài ngu ngốc chất phác của nữ phụ lại càng thêm vô hại nên mới nói ở Thiên Phong này, mối quan hệ của nữ phụ rất rộng.

Cô mới vừa ngồi vào bàn, liền có người đến bắt chuyện:

- Ai..zô! Đạo này trong bạn ngày càng thon thả nha! - Một bạn nữ kinh ngạc nói.

- Nhờ Hân Hân nói mình mới để ý, Vi Vi dùng cách gì vậy chỉ mình với! - Nữ sinh gọi Mai Tổ Tuyết hướng cô hào hứng hỏi.

- Nha! Chẳng những thế, làn da cũng trắng hơn trước nữa chứ! - Ngồi cùng bàn, Như Ngọc cũng không khỏi thốt lên!

Nghe lời nói của mấy nữ sinh này mặt ngoài cô tươi cười nhưng trong lòng lại điên cuồng gào thét "Đùa à, bà mới giảm được mười kí thôi mà so với các người còn thua xa. Nếu lúc trước ta là người trắng nhất Châu Phi, thì hiện tại là đạt quán quân da trắng bên Campuchia thôi a. Các người là đang khen ta hay trêu ta thế hả?"

Còn chưa đợi nàng trả lời thì bên cạnh tốp năm tốp ba nữ sinh trong lớp nhìn về phía cửa lớp xì xào bàn tán:

- Nhìn kia, hồ ly tinh Bạch Băng Dao kia vào lớp rồi! Nhìn thật chúm mắt mà.

- Nó vậy mà còn cả gan dám hẹn hò với Vương chứ!

-@#%*&a b c...

Tư Đồ Lạp Vi ngược nhìn lên, liền thấy một nữ sinh xinh đẹp đang đi đến chỗ mình. À, thì ra đó là nữ chủ sao! Chỉ thấy cô gái đi đến sở hữu làn da trắng hồng mịn màng, đôi mắt to đen láy linh động vô cùng hấp dẫn ánh mắt người nhìn. Mũi cao nhỏ, môi anh đào chúm chím. Tóc đen dài xả xuống tùy ý mặc vào bộ đồng phục học sinh càng phụ trợ thêm khi chất tràn đầy sức sống của nữ sinh trước mắt. Quả thật là một cô gái vô cùng xinh đẹp.

Bạch Băng Dao nhìn thấy Tư Đồ Lạp Vi thì cũng không khỏi kinh ngạc nhưng trong chốc lát lại khôi phục như thường, tiến đến chào hỏi:

- Vi Vi, chào buổi sáng! Mới vài tháng không gặp mà cậu đã xinh đẹp hơn trước nha. - Bạch Băng Dao vừa nói vừa cười tinh nghịch.

Nhìn sự thành công gương mặt xinh đẹp hồn nhiên kia, nhưng Tư Đồ Lạp Vi lại thấy rất không vừa mắt, rất giả tạo. Mới gặp không lâu giờ đã diễn kịch rồi sao? Muốn chơi, ta liền chiều theo ý người vậy.

- Gì chứ! Dao Dao à, mình làm sao có thể so với cậu được chứ! Dao Dao của mình mới là xinh đẹp nhất nha. - Lời vừa nói ra khiến Bạch Băng Dao cười càng tươi nhưng trong chốc mắt nụ cười này dường như cứng đờ lại.

Lời Tư Đồ Lạp Vi vừa nói đương nhiên là có mục đích, về đầu tiên cô nói với giọng điệu nhẹ nhàng mà tự ti cho thấy bản thân cô là người thành thật tự nhận mình kém cỏi tạo sự thương cảm đồng tình người khác dành cho cô. Sau đó lại dùng giọng vui vẻ rõ ràng để nói về còn lại chính là khiến mọi người một lần nữa lại nhìn về gương mặt nữ chính, khiến cô ta chuốc lấy một ít phiền phức thôi!

Quả nhiên khi nghe được lời cô, nam sinh nhìn vào liền lâm vào si mê. Nữ sinh thì nhìn bằng ánh mắt ghen ghét, đố kỵ lại nhìn thấy nụ cười rạng rỡ của nữ chính tựa như châm chọc các cô không bằng khiến những nữ sinh trong lớp cùng đồng loạt chán ghét cô ta.

Bạch Băng Dao nhìn về phía Tư Đồ Lạp Vi trong mắt ánh lên tia khó chịu nhưng

trong chỉ duy trì trong chốc lát. Nhưng là cho dù nó có che mất được kẻ khác thì cũng không đồng nghĩa là Tư Đồ Lạp Vi cũng vậy. Làm như không nhìn thấy những đôi mắt không có ý tốt đang nhìn về phía mình, Bạch Băng Dao vẫn tươi cười nói chỉ là nụ cười thu liễm đi không ít:

- Thật đó, mình thấy làn da cùng vóc người cậu cải thiện lên không ít mà! Vi Vi dùng phương pháp gì mà trong thời gian ngắn được như thế này vậy?

Mọi người cũng nghi hoặc chờ đợi câu nói của Tư Đồ Lạp Vi:

- Dao Dao à! Mình không có dùng cách gì đâu, thật đó. Kì nghỉ hè vừa rồi mình bị ốm một trận dài nên mới sụt kí. Còn cậu thấy da mình trắng hơn trước chẳng qua là sắc mặt mình không được tốt thôi! - Tư Đồ Lạp Vi dùng giọng yếu ớt nói, sau khi nói xong còn tỏ vẻ ho khan vài cái tạo hiện trường bằng chứng chân thật.

Trong lòng mọi người nghi hoặc nghĩ, chẳng phải hai người là bạn tốt hay sao? Tại sao Bạch Băng Dao lại không biết bệnh trạng của Tư Đồ Lạp Vi?

- Tại sao cậu lại không báo cho mình biết! - Bạch Băng Dao trách cứ nói tựa hồ như thật sự quan tâm Tư Đồ Lạp Vi, nhưng cô thấy được chẳng qua là cô ta đang biện hộ cho mình mà thôi.

- Không có gì to tát lắm đâu!Minh cũng tính điện báo cho cậu nhưng lại sợ làm cậu phiền toái.Minh biết cậu không có thời gian nên mới không phiền nỡ làm phiền dù sao Dao Dao cũng cần quan tâm, tranh thủ bồi dưỡng tình cảm với bạn trai nữa mà.Đầu thể chăm sóc mình mãi được!

- Tề...

Câu nói vừa rồi của Tư Đồ Lạp Vi tựa như ném một hòn sỏi vào mặt hồ tĩnh lặng.Thiện cảm mà các học viên nam dành cho Bạch Băng Dao đã bị hao hụt đi hơn nửa,còn ánh mắt mà các nữ sinh dành cho nữ chính không còn đơn giản là ánh mắt chán ghét bình thường lúc đầu nữa.

" Hừ!Muốn ngoạn với chị à,cưng còn non lắm!".

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Ting - Hệ thống xác nhận! Báo cáo master, độ hảo cảm nữ chủ dành cho nữ phụ đã giảm mười lăm phần trăm.Độ hảo cảm hiện tại là bảy mươi lăm.

Vì để tiện lợi cho Tư Đồ Lạp Vi trong sự nghiệp thiên liêng,cao cả "đánh bại vàng hào quang của nữ chính".Cô đã kết hợp nhiều loại ma pháp cho ra ma thuật mới,Tư Đồ Lạp Vi gọi nó là hệ thống.Cái hệ thống này dùng để đo lường chỉ số giao động cảm xúc của các nhân vật nòng cốt trong từng bộ tiểu thuyết, ngoài ra cũng có một số công dụng khác.

Xem ra thu hoạch lần này không tệ,bằng chứng chính là cái bản mặt đen hơn đáy nồi của nữ chính Bạch Băng Dao.

- Vì Vi,cậu nói cái gì vậy? Kì nghỉ vừa rồi mình liên tục tăng ca,làm gì có thời gian mà nói chuyện tình cảm với bạn trai chứ!- Bạch Băng Dao cười trừ nói.

Tư Đồ Lạp Vi vừa âm thầm quan sát biểu cảm của mọi người xung quanh vừa đối phó với Bạch Băng Dao.Kĩ thuật diễn xuất không tệ,chỉ không may là đối thủ của ngươi lại là lão nương.

Tư Đồ Lạp Vi chờ Bạch Băng Dao nói xong,không đợi mọi người trong lớp kịp tiêu hóa tin tức.Mỗi nữ liền giả vờ kinh ngạc:

- Thật sao? Có lần tớ ra ngoài mua thuốc liền thấy cậu đi cùng với một nam sinh,vì không thấy rõ mặt nên tớ cứ nghĩ là bạn trai Dao Dao.Nhưng nếu Dao Dao nói vậy thì chắc là mình nhìn lầm rồi,Dao Dao cho Vi Vi xin lỗi nha!

Hừ,ngươi tăng ca khi nào trong khi ta đã "nhai" bản gốc tận ba lần mà không biết vậy!Không có thời gian nói chuyện tình cảm?Vậy đũa nào cùng nắm tay nam chính đi công viên giải trí,đũa nào được nam chính đưa đi shopping mua cả đồ đồ mắc tiền còn giả vờ thanh cao từ chối dưới sự uy áp của nam chính liền "chịu ép buộc" nhận bộ đầm mắc tiền nhất thôi a!

Đối với khả năng diễn xuất không thể chuyên nghiệp hơn của bản thân,Tư Đồ Lạp Vi tự tin có thừa.Tận dụng triệt để gương mặt chất phát,ngây ngô của nữ phụ mờ miệng cười khoe răng với nữ chính.Tuy nói nụ cười đó rất khó coi nhưng lại cực kì chân thành không có nửa điểm giả dối.

"Reng...re..n.g" một hồi chuông vang lên,mọi người liền tán ra ai về chỗ đó với suy nghĩ khác nhau.

"Hừm, chỉ mới đây mà độ hảo cảm của Bạch Băng Dao dành cho ta đã rớt xuống sáu mươi mốt phần trăm rồi sao!".Nữ chính này tuy có hơi già đời đôi chút nhưng là do tuổi đời còn quá trẻ nên làm sao có thể đầu lại lão phù thủy đã sống hơn một thiên niên kỉ - Tư Đồ Lạp Vi.

Ting,độ hảo cảm nam phụ Hàn Tiêu Kỳ đã tăng năm phần trăm,hiện tại là bốn mươi lăm phần trăm.Hảo cảm nam phụ dành cho nữ chính đã giảm còn năm mươi phần trăm phần trăm.

WTP?Cái quái gì đây?Tại sao độ hảo cảm của nam phụ lại đột ngột tăng trong khi ta còn chả biết cái mặt tên đó?Mà khoan đã,Hàn Tiêu Kỳ...Tiêu Kỳ.À.....!Thì ra là cái tên thấy sắc quên bạn đó à.Nếu nhớ không lầm thì hẳn ta đang cư ngụ trong lớp này thì phải,để xem nào bản cuối cùng bên phải.

Thấy rồi, Tư Đồ Lạp Vi vừa nhìn đến liền thấy tạo hình một tên một sách chính công.Thân khá cao vì đang ngồi nên cô chỉ có thể đoán chừng mét bảy mét tám gì

đó,da màu lúa mạch.Dưới một đầu tóc rối là gương mặt bị cặp kính cùng nhãn hiệu với cô che khuất chẳng nhìn rõ ngũ quan.

Tại sao phải dùng từ cư ngụ mà không phải từ khác ư?Đương nhiên là có điểm đặc biệt ở đây rồi.Tên Hàn Tiêu Kỳ này có vẻ bọc ngoài thì cũng là một con một sách như nữ phụ.Nhưng thực chất bên trong là một ác ma hắc ám,trùm của một băng đảng có tiếng.Lúc đầu thì là bạn của nữ phụ nhưng sau lại yêu nữ chính nên đối nghịch với nữ phụ.

Tư Đồ Lạp Vi ngăn người nhìn Hàn Tiêu Kỳ,có lẽ nhận ra ánh mắt chăm chú ai đó nhìn về phía mình.Hàn Tiêu Kỳ liền nhìn về phía cô,bị bắt gặp đang nhìn trộm người khác là một chuyện khá là xấu hổ.Nhưng là do mỗi phù thủy có biệt danh siêu cấp mặt dày nên không phản ứng như phần lớn nữ sinh là

cúi gầm mặt xuống hoặc nhìn sang chỗ khác. Theo phản ứng tự nhiên của một tên không bình thường, Tư Đồ Lạp Vi liền nở một nụ cười với ý đồ chào hỏi :-D cười khoe toàn bộ răng với hắn.

Vốn tưởng cho dù tên nam phụ này không thích nữ phụ thì ít nhất cũng phản ứng đôi chút nhưng là cái tên Hàn Tiêu Kỳ này quả không hổ danh là một cái máy lạnh chính hãng. Hắn nhìn cô trong ba giây sau đó lại tập trung nhìn về phía bục giảng, bộ dáng "ta đây là một học sinh chăm chỉ". Hoàn toàn ngó lơ Tư Đồ Lạp Vi như thể người vừa rồi chào hỏi hắn là trong suốt hòa vào không khí, không tồn tại vậy.

Ting - Hệ thống thông báo : độ hảo cảm nam phụ Hàn Tiêu Kỳ dành cho nữ phụ đã giảm xuống còn lại ba mươi lăm phần trăm.

Ô,ô...ô. Tư Đồ Lạp Vi cô quả thật là khóc không ra nước mắt mà. Chỉ là theo bản tính hoạt bát thân thiện nên mới cười với hắn vậy mà không có tác dụng ngược lại còn bị trừ đi năm phần trăm. Quá lỗ vốn rồi, Tư Đồ Lạp Vi đã quên một điều cực kỳ nghiêm trọng.

Chính là bản thân mình lúc này không còn là mỹ nữ, cho nên khi dùng gương mặt của nữ phụ mà nở nụ cười như thể đảm bảo đối phương vừa thấy sẽ ám ảnh suốt đời hiệu suất này còn lớn hơn gấp mấy lần khi xem phim phim kinh dị. Cũng may là định lực nam phụ siêu cấp hơn người thường nên mới không bị dọa cho té ghế.

- Tư Đồ Lạp Vi đang trong giờ học mà ngăn người cái gì? Mau lên giải bài tập này ngay cho tôi. - Lí la sát tức giận hướng cô nói.

- Em có thể không làm được không ạ! - Tư Đồ Lạp Vi đẩy nhẹ gọng kính hỏi.

Vừa nghe cô nói, nên dưới liền xì xầm bàn tán, những người chơi thân với nữ phụ:

- Ai...thật xui xẻo cho Vi Vi lại bị bà la sát nắm thót.

- Tội nghiệp Vi Vi!

- Vi Vi kiểu này xong đời rồi!

Những thành phần khác trong lớp:

- Tư Đồ Lạp Vi này vẫn ngu như ngày nào! Ít nhất cũng phải giải được gần nửa bài chứ. - Một tên thuộc thành phần tri thức nói.

- Vừa xấu xí, đầu óc thì dần dần, hoàn toàn không có chỗ nào coi được. - Một tên nam sinh lắc đầu nói.

- Nếu là thông minh như Bạch Băng Dao, phỏng chừng không làm hết cũng được hơn nửa bài. - Tên nam sinh vừa nói cũng là một trong những người thích thầm Bạch Băng Dao.

Nghe Tư Đồ Lạp Vi nói như thế, cô giáo Lí liền phát câu:

- Một là lập tức lên bảng hai là ăn con 0 trong sổ điểm, em chọn cái nào?

- Ài...thật phiền phức! - Tư Đồ Lạp Vi vừa nói thầm, sau đó chậm chạp lết cái thân 70kg từng bước từng bước lên bục giảng. Ba phút sau:

"Cạch..cạch" - Thừa cô, em đã làm xong! - Dứt lời không đợi cô giáo lí kịp phản ứng đã xoay người đi về chỗ.

- Cái này....- Lí la sát chớp đôi mắt nhìn kĩ bài làm của Tư Đồ Lạp Vi mấy lần vẫn kinh ngạc không thôi. Tư Đồ Lạp Vi này, từ lúc nào liền thông minh như vậy. Chẳng những giải được bài toán này còn tìm ra được cách giải đầy đủ, ngắn gọn nhất.

Tuy nói bài tập này không phải, bài tập nâng cao nhưng với trình độ của học sinh cấp ba hiện tại thì phải tốn ít nhất mười phút mới giải được một bài như thế này nhưng bài giải lại dài dòng lê thê hoàn toàn không hoàn hảo được như bài làm của Tư Đồ Lạp Vi.

- Tao không nhìn lầm chứ!

- Không thể tin được, Tư Đồ Lạp Vi thế mà lại giải được.

- Vi Vi giỏi quá, chỉ mình với!

- ...

Bạch Băng Dao ngồi phía dưới trong nội tâm cũng kinh ngạc sững sốt. Tư Đồ Lạp Vi này cư nhiên có thể làm được, bài mà mình phải mất gần nửa tiếng đồng hồ mới giải được. Không nói tới lúc sáng cư xử khác thường, nói năng ngu ngốc đem lại cho cô một đóng phiên toái. Vừa nghĩ tới đây ánh mắt Bạch Băng Dao nhìn về phía cô nhiều thêm vài phần chán ghét.

Tư Đồ Lạp Vi vừa nhận được thông báo của hệ thống, về độ hảo cảm mà Bạch Băng Dao dành cho nàng lại rớt xuống chỉ còn năm mươi phần trăm. Liền không khỏi cảm thán cô nàng có tính ghen tị thật mạnh.

Vừa tan học, Tư Đồ Lạp Vi sau khi từ chối lời mời của mấy cô bạn học. Vẫn như cũ kéo tay Bạch Băng Dao cùng về tựa như mọi chuyện lúc sáng không hề ăn nhằm gì. Nhưng Bạch Băng Dao nữ chính làm sao có thể dễ dàng bỏ qua đây. Sau khi ra khỏi lớp một đoạn, xung quanh không có người liền

rút tay ra. Không dấu vết đứng xa cô vài bước đường như phải đứng gần Tư Đồ Lạp Vi là một điều sỉ nhục. Nhưng lại quên lúc trước, hằng ngày đều là Bạch Băng Dao lôi kéo Tư Đồ Lạp Vi cùng về.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Bạch Băng Dao khi nhận được tin bản thân đã được nhận vào Thiên Phong có thể nói giờ phút đó tim cô dường như ngừng đập. Trong niềm hạnh phúc dâng trào, cô sung sướng vì đã có tiền trang trải cho cuộc sống phần nào. Sau một tháng đã có thể mua thuốc cho mẹ rồi, còn có chăm sóc tốt hơn không để cho em trai bị thiếu thốn nữa.

Nhưng khi bước vào Thiên Phong cô đã biết mình ngây thơ đến cỡ nào khi nghĩ về trường học này tốt đẹp như thế nào với biết bao bạn bè mới thân thiện. Không phải thiên đường trong mơ mà là địa ngục hiện thực. Cô hoàn toàn bị cô lập, không ai nói chuyện ngó ngang đến cô vì hoàn cảnh khó khăn của gia đình.

Lúc đó cô rất âm ức, tủi nhục chưa bao giờ Bạch Băng Dao có cảm giác thất bại như thế. Những con người đó họ nói cô không cùng giai cấp với bọn họ, chỉ việc phải học chung lớp với cô thì họ đã thấy ghê tởm lắm rồi! Lúc đó, cô tức giận, tức giận đến tận cùng. Tại sao lại có loại người như thế?

Nhưng khi nhìn thấy Tư Đồ Lạp Vi thì con tức giận đè nén bấy lâu như muốn bùng nổ để thoát ra. Cô gái tên Tư Đồ Lạp Vi kia thì có gì chứ! Không thông minh như cô, đến dung mạo cũng chẳng bằng cô. Ngoại trừ gia cảnh khá giả ra, thì cô ta cái gì cũng thua cô. Dựa vào cái gì mọi người lại tiếp nhận cô ta, dựa vào cái gì xung quanh các bạn luôn đối xử tốt với cô ta.

Lúc đó Bạch Băng Dao ngoại trừ ghen tị với Tư Đồ Lạp Vi mà trong đầu cũng nghĩ ra cách để hòa nhập với mọi người trong trường. Bạch Băng Dao đã lợi dụng Tư Đồ Lạp Vi, bằng cách như tình cờ giúp đỡ nhiều việc Tư Đồ Lạp Vi cần qua thời gian cuối cùng Bạch Băng Dao cũng trở thành bạn thân với Tư Đồ Lạp Vi như mọi người thấy. Thông qua nữ phụ đề có thể làm quen với nhiều bạn mới.

Ngoài mặt là bạn bè thân thiết, Bạch Băng Dao cũng coi Tư Đồ Lạp Vi là một người bạn của mình. Nhưng thật sâu trong cô ta, vẫn có phần chán ghét khinh thường "người bạn thân" của mình. Lúc đó, Bạch Băng Dao vẫn chưa nhận ra được...

Trái tim lương thiện, trong sáng. Tâm hồn thuần khiết, ngây thơ đã bắt đầu nảy mầm hạt của một loài cây mang tên "đố kị". Người con gái luôn năng động đáng yêu tràn đầy sức sống đã chậm rãi thay đổi.

- Tư Đồ Lạp Vi, cậu nói đi. Tại sao, sáng nay lại cư xử như thế! - Bạch Băng Dao nhíu mày nói.

- Cư xử khác thường... là chuyện gì cơ? - Trưng ra khuôn mặt không tính là thông minh của mình, ai đó ngu ngốc hỏi.

- Cậu, thật sự không cố tình? - Bạch Băng Dao nghi ngờ nhìn Tư Đồ Lạp Vi.

- Cố tình... mà chuyện gì mới được chứ, tại sao Dao Dao nói gì này giờ mà Vi Vi nghe không hiểu gì hết vậy? - Ngược lên gương mặt nhăn nhó hướng Bạch Băng Dao gỡ rối tóc hỏi.

- Thôi bỏ đi! Cậu nghe không hiểu cũng là chuyện bình thường, trước giờ với cái đầu như vậy sao cậu có thể làm ra được cái chuyện kia chứ! - Bạch Băng Dao khoát tay với cô, làm như "vô ý" nói xiềng xỏ Tư Đồ Lạp Vi. Nếu như là nữ phụ trước có khi còn không hiểu chỉ là cô từ "hieu như"... sao?

Nghe được ý nghĩa ngầm của câu nói kia, đôi mắt sâu trong cặp kính dày như đất đai của Tư Đồ Lạp Vi tràn đầy ý cười nhưng lại không chạm được tới đáy mắt. Nữ chính à! Người cho rằng chỉ mình người mới biết nói đùa bốn người khác hay sao.

- Chuyện gì lại liên quan đến cái đầu của mình vậy? Chẳng lẽ trên đầu mình dính thứ gì à? Hay là kiểu tóc này không hợp, cậu nói vậy mình mới nhớ Vi Vi cũng tính đi đổi kiểu tóc mới đây. À! Mà cậu nói lúc cái chuyện gì mà mình không làm được khi liên quan đến cái đầu của mình cơ chứ! - Trả lời đi? Ngon cứ trả lời cho bà đi nào?

Vốn tương với bản tính sĩ diện của Tư Đồ Lạp Vi thì chuyện nghe không hiểu sẽ lảng tránh bỏ qua hoặc nói sang chuyện khác nhưng hôm nay tại sao lại rắc rối đòi truy hỏi đến cùng như thế:

- A... mình, mình là nói cái đầu cậu thông minh như thế sao có thể không biết giải bài tập sáng nay được. - Vốn Bạch Băng Dao muốn nói xong thì liền chuyển sang đề tài khác để tránh bị cô nghi ngờ nhưng ai biết được chưa kịp mở miệng lại bị Tư Đồ Lạp Vi cắt lời.

- Vậy sao? Nhưng tại sao mình lại cảm thấy câu nói trước của cậu lại mang ý nghĩa khác nhỉ? - Người trông ta là con nít ba tuổi hay thằng điên thế hả? (mặc dù Black luôn lên chửi ta là tên điên).

Không ngoài dự đoán, câu nói kia của cô quả nhiên vô cùng hiệu nghiệm. Bạch Băng Dao vừa nghe xong liền cứng người, âm thầm đỏ mặt hời hợt "Tư Đồ Lạp Vi này chẳng lẽ cuối cùng cũng thông minh ra rồi sao, không được sau này phải cẩn thận hơn mới được!".

Ting - Hệ Thống thông báo.Nam chủ Phong Hàn Thiên sắp đến đây,khoảng 5' nữa.t.i.i.n.g thời gian bắt đầu đếm ngược.Oa,là nam chính siêu cấp soái ca sắp đến sao.Vậy ta có phải nên làm một màn gấp mặt thật hoành tráng không a!

Black dùng phép tàng hình luôn ngồi trên vai phải vừa nghe được lời nói thầm của cô liền bay ra xa cách cô hai mét để đủ an toàn,nó hiện giờ không biết cô chủ biến thái của nó sẽ tùy thời mà phát diện thành cái dạng gì đây.

- Ủm,Dao Dao này!

- Chuyện gì?

- Cậu và Phong thiếu đã hẹn hò chưa? - Tư Đồ Lạp Vi hướng Bạch Băng Dao chậm rãi,giọng lí nhí hỏi.

- Rồi thì sao,mà chưa thì sao?Chuyện này thì có liên quan gì đến cậu chứ! - Bạch Băng Dao khoanh tay lại đứng nhìn Tư Đồ Lạp Vi có chút kiêu ngạo.

Bạch Băng Dao biết rõ hơn ai hết,nữ phụ ngu ngốc này kì thực có tình cảm với nam chính,rằng Tư Đồ Lạp Vi rất hâm mộ nàng.Nhưng là khi biết được tình cảm của người bạn thân,Bạch Băng Dao cũng không lấy làm lạ gì vì người yêu của cô quả thật rất đáng cho cô tự hào quá hoàn hảo.Còn về tình cảm của Tư Đồ Lạp Vi,cảm nhận của cô chỉ có khinh bỉ cùng hèn mọn.

Bạch Băng Dao không tức giận,vì trong nhận thức của cô Tư Đồ Lạp Vi làm sao đủ tư cách xứng với Thiên của cô chứ.Tư Đồ Lạp Vi,ngay từ đầu đã không có tư cách dù chỉ một chút để cạnh tranh với Bạch Băng Dao cô.

- Dao Dao à!Minh cũng không có ý gì khác đâu vì mình nghe được các bạn trong lớp nói...

- Nói,bọn họ nói cái gì? - Giọng điệu của Bạch Băng Dao dường như ra lệnh.

Con mồi đã vào bẫy.A,nam chính đã tới rồi cũng nên hạ màn rồi nhỉ?Hắc Hắc...

Từ trước đến giờ,cuộc sống của hần vốn dĩ luôn đầy vô vị,nhàm chán.Chính vì hần mang trong mình huyết thống dòng họ Phong nên ngay từ nhỏ đã không thể có được cuộc sống như những đứa bé cùng trang lứa khác.

Được huấn luyện nghiêm khắc,quản giáo chặt chẽ.Bản thân hần như ngày hôm nay phần nào là nhờ kết quả của những tháng ngày gian khổ ấy.Đúng vậy,chính vì thân phận không giống người thường nên hần luôn có rất nhiều bạn bè.Nhưng lũ dối trá,ngu ngốc ấy đừng tưởng rằng hần không biết bọn này làm thế chi vì lời sai khiến của bố mẹ.

Ngay từ khi còn là một tên nhóc,hần đã biết thế nào là nhìn sắc mặt,...kể cả việc nguy trang.Muốn lừa hần?Hần cũng không ngại phí thời gian chơi cái trò nhảm chán này với bọn họ,vì cuộc sống không có trò chơi tiêu khiển thì sẽ không có gì thú vị nữa!

Hần luôn sống như vậy cho đến khi gặp Bạch Băng Dao.Cô ấy không giống những người khác muốn đến gần hần vì lợi ích mà ngược lại còn tránh hần như tránh tà.Khi ấy hần nghĩ có phải hay không sức quyến rũ của bản thân giảm đi?Phong Hàn Thiên hần là ai chứ!Tướng mạo hay tiền tài,địa vị?Có thứ gì bản thân hần không có nhưng tại sao cô gái thuần khiết có nụ cười như ánh mặt trời ấm áp kia lại ghét hần.

Hần vẫn luôn âm thầm quan sát,bảo hộ người con gái đơn thuần ấy!Dù bị cô lập,phải đối mặt với những trò đùa dai của đám học sinh cô vẫn có thể kiên cường

đứng lên.Người con gái tên Bạch Băng Dao như đóa hoa mặt trời xinh đẹp ấm áp,kiên cường.Không biết từ thời khắc nào,trong thâm tâm hần đã bắt đầu hiện hữu hình bóng của cô.

Đúng vậy hần muốn cô, một nửa còn lại của mình.Thứ gì một khi hần đã nhận định,đều không bao giờ chạy thoát được.Đến cuối cùng,chẳng phải cô cũng đã thuộc về hần hay sao!Vốn dĩ muốn tìm tiểu bảo bối để trêu chọc một chút nhưng lại không ngờ lại gặp phải tình cảnh này.

Tư Đồ Lạp Vi nhìn Bạch Băng Dao e dè nói:

- Bọn họ nói cậu là...là hồ ly tinh không biết xấu hổ quyến rũ Phong thiếu,ỷ vào nhan sắc dám trèo cao, Dao Dao từ đây về sau nhớ cẩn thận một chút!Minh còn lên nghe được,các bạn ấy nói sẽ cho cậu một bài học nữa...

Chưa đợi Tư Đồ Lạp Vi dứt câu,Bạch Băng Dao liền không khách khí nói:

- Cậu nghĩ mình sợ bọn họ à!Trước đây là do mình yếu đuối nhu nhược nên bọn nó mới được nước lấn tới.Còn bây giờ!Hừ,chẳng phải mình còn có Thiên sao!

Cách đó không xa Phong Hàn Thiên nghe được câu nói của Bạch Băng Dao không biết nên vui hay buồn.Vui vì cô cuối cùng cũng ý lại dựa vào hần,nhưng là tại sao hần lại thấy hiện tại cô bạn gái bé nhỏ của mình rất xa lạ đây?Hi vọng chỉ là hần nghĩ nhiều.

Tư Đồ Lạp Vi cảm thấy không thú vị nhìn Bạch Băng Dao mới chỉ vài ba câu mà bắt đầu lòi đuôi ra rồi!Cô bắt đầu nghi ngờ có phải bởi vì cô xuyên vào nữ phụ nên đã tạo ra hiệu ứng bướm bướm khiến chỉ số thông minh của nữ chính bị giảm đi,ài...chắc chắn là vậy rồi.Vốn tưởng sẽ xảy ra một hồi đấu trí kịch tính để rèn luyện IQ vậy mà chưa gì...xem ra cô đã quá đề cao nữ chính rồi.Nên nói cô nàng này là ngây thơ siêu cấp hay là não ngắn cmnr đây.Lần sau phải kiểm một bộ cung đấu mới được.

- Nhưng mình thấy các cậu ấy rất đáng ghét nói xấu sau lưng cậu nhiều như vậy, chẳng lẽ cậu tính dễ dàng bỏ qua cho bọn họ như vậy sao? Mình là mình không thích rồi đó! - Tiếp tục vào vai con mọt sách nữ phụ ngu ngốc luôn đi theo sau nữ chính, làm như giờ nắm đấm lên nói.

Ting- Độ hảo cảm nữ chính dành cho nữ phụ tăng bảy phần trăm!

Mồ phù thủy nào đó tiếp tục làm sói xám dẫn lối chú cừu non ngây thơ Bạch Băng Dao từng bước, từng bước vào bẫy trước mặt "nạn nhân" lần "người xem" đều không hề phát giác.

- Đương nhiên mình đâu có đàn mà dễ buông tha như vậy, cậu tiếp tục theo dõi dùm mình xem khi nào thì bọn họ định hành động mình sẽ có kế hoạch đối phó sau! - Bạch Băng Dao thấy Tư Đồ Lạp Vi ngoài biểu hiện khác thường lúc sáng thì vẫn trung thành với mình như vậy, nên cũng tạm thời bỏ xuống đề phòng Quay sang phân phó với cô nói.

- Ừm, mình biết rồi! À, mà Dao Dao này. Minh...mình có chuyện muốn nói với cậu..

- Nhanh một chút, mình không có nhiều thời gian! Có chuyện gì thì nói mau đi, lần sau cũng đừng có nói ấp a ấp úng kiểu đó nữa. - Bạch Băng Dao bực mình nói.

Đương nhiên là ta phải nói kiểu đó rồi, làm như thế mới dễ cho người khác hiểu lầm. Người bình thường rất thích bắt nạt ta nên ta mới nói năng kiểu đó. Sao càng ngày mình càng thấy bản thân giống nữ phụ độc ác, thích diễn kịch hãm hại nữ chính quá đi! Nhưng mà nếu nữ chính nhà người lương thiện thật sự thì cũng không thể dễ dàng mắc bẫy a - Người nào đó đang độc thoại nội tâm một mình.

- Đạo gần đây có vài hôm mình thường qua nhà cậu thăm bác cùng A Hạo, lúc đó cậu không có nhà. Mình thấy sắc mặt bác không được tốt lắm, nếu có chuyện cần mình giúp cậu cứ nói mình sẽ giúp cậu. Bạn việc gì thì bạn, nhớ dành nhiều thời gian cho gia đình nhiều chút nha Dao Dao. - Biểu tình Tư Đồ Lạp Vi hết sức chân thành cùng lo lắng nắm tay Bạch Băng Dao nói.

Chẳng phải trong tiểu thuyết viết đạo gần đây người được nam chính bảo lãnh khỏi đi làm thêm thay vào hẹn hò với hán sao! Cho nên bạn lắm phải không, chắc không quan sát kỹ cho dù ta có phù phép nho nhỏ cho sắc mặt mẹ người trắng hơn bình thường một chút cũng không nhận ra đâu ha. Phong Hàn thiên nam chính, ta đã cố tình vận volume lớn đến mức này rồi nên người cố nghe dùm đừng phân tâm Ta diễn này giờ cũng tốn sức lắm a!

- Cậu thôi đi, không cần cậu phải dạy tôi. Mình biết rõ bệnh tình của mẹ, cảm ơn cậu đã nhắc nhở. Sau này, tôi sẽ chú ý! - Bạch Băng Dao bỏ tay ra khỏi cô, lạnh nhạt nói sau đó nhủ mảy xoay người đi.

Ting - Thông báo master, độ hảo cảm nam chính dành cho nữ chính đã giảm mười phần trăm còn lại tám mươi lăm phần trăm.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5.

Oa....oái ịet a! Oi ề, ó á ơ ấp áu úi uôn!

(Oa...soái thiệt nha! Coi nè, có cả cơ bắp sáu múi luôn!)

Ngồi xếp bằng trên chiếc giường màu hồng, Tư Đồ Lạp Vi trên người là bộ áo ngủ hello kitty màu hồng, miệng vẫn như cũ ngâm một cây kẹo mút. Hai tay ôm Black, trước mặt cô là một quả cầu ma pháp đứng yên cố định trên không trung. Chỉ là...nội dung bên trong quả cầu, khụ..khụ...vị soái ca nam chính Phong Hàn Thiên đang cời trần phía trên để thay quần áo. Hồn nhiên không biết cơ thể của mình đã bị bại lộ trước cặp mắt của mỗ sắc nữ nào đó đang "quang minh chính đại"- rình coi.

- Nhàm chán, tên đó thì có gì hay mà xem chứ! Ừ trời, chủ nhân biến thái nước miếng của người sắp chảy tới ta rồi! - Black xù lông nhanh nhẹn nhảy lên đầu giường cùng với vẻ mặt khinh thường.

- Con mẹ nó, dám khinh thường bà! - Tư Đồ Lạp Vi không có hình tượng hét lên.

Nhưng sau đó, lại lấy vẻ lười biếng nói:

- H..a..i..r, xem ra hôm nào phải tới tìm Tiểu Bạch Miu khá ái của chúng ta để buồn đưa lê một phen! Đạo này, tên bạn trai của nó siêng năng hơn mọi ngày để xem...(xem cái gì là tùy vào tưởng tượng của mọi người, hãy tự hiểu lấy! Ta không muốn viết ra - ta vô cùng trong sáng a. - Tác giả)

Black đang vênh tai nghe nàng nói, bỗng dưng giật thót lên nhanh chân nhảy vào lòng nàng chân chó nói:

- Biến thái chủ nhân là một người chủ nhân vô cùng tuyệt vời đệ nhất thiên hạ. Vẻ đẹp của người khiến nữ thần Aphrodite phải ganh tị, tiên nữ cũng phải nhún nhường. Dung nhan của ngài khiến hoa nhường nguyệt thẹn, đẹp nghiêng thừng nghiêng chậu,...ngài là nữ phù thủy số một trong ma thuật giới. Sở hữu

tầm lòng thiện lương cao đẹp...

- Stop! Những thứ đó đâu cần người nói thì ai cũng biết cả! - Tư Đồ Lạp Vi quyết miệng khoanh tay nói.

- ... - Black.

- ... - Ma pháp cầu Any.

- ... - Ngay cả hệ thống cũng không nói được nên lời.

Vì hao tổn của nàng gần nửa tiếng thời gian để nói vài câu vô nghĩa để bầy rập nữ chính, ngay cả 1s liếc nhìn nam chính cũng chả có. Không thể nhìn trực tiếp thì xem gián tiếp cũng không tệ nga. Người hỏi ta tại sao không sợ luật xâm phạm đời tư á! Người là đang nói gì thế, xem lại đi a ~ ta là phù thủy hàng thật, giả thật nên người không thể đem luật lệ con người áp đặt lên ta nga.

Nhưng không thể không nói, tiểu thuyết thật sự không lừa đọc giả. Thằng nhóc Phong Thiếu quả không hổ danh siêu cấp mỹ nam nam chính. Xem này da trắng mịn không tí vết (Black: quá ề ề là), dưới mái tóc màu nâu hạt dẻ là gương mặt baby cực cool, manh đến cực điểm tuần tú như thiên thần (Black: lông ta còn mượt hơn tóc hửn). Dưới cặp mày kiếm là đôi mắt một mí xinh đẹp cùng hàng mi dài cong vút (Black: shit! Còn đeo lông mi giả, thật mắt mặt đàn ông mà!), mũi cao thẳng tắp. Đôi môi mỏng hồng nhuận đầy quyến rũ (Black: ặc! Còn chơi luôn cả son môi?). Thân cao, dưới cơ ngực đầy mỹ cảm là cơ bụng hoàn mỹ (Black: nấy khối thịt dư đầy ghê tởm!) (Tư Đồ Lạp Vi: mẹ kiếp, Black bấm nút ngay cho bà!)

(Black:...*ngồi vào một góc vẽ vòng tròn*).

Ta đường phân cách tuyến _ _ _ _ _

- Biến thái chủ nhân, người chẳng phải nói hôm nay phải đi shopping sao? Đã bốn giờ chiều rồi, cá ngừ đại dương của ta cũng sắp bán sạch rồi! - Black dùng hai chỉ trước lay lay cục tròn tròn thành một đoàn trên giường, chỉ lộ ra bên ngoài một phần tóc bù xù.

- 5 phút...cho ta 5 phút nữa thôi! - Mổ nữ mợ mường nói vọng ra từ trong chăn dường như đã tập mãi thành thói quen.

Nửa tiếng sau:

- B..i..ế..n....t.h..ái...c..hử...n...hà..n!

"Vèo" - Theo một cú sút ngoạn mục của tuyến thủ Tư Đồ Lạp Vi là quả bóng Black đã thành công bay qua cửa sổ "vây cá ngừ chưa thấy, em đã tìm về đất mẹ...mèo meo meo!".

- Oáp...oa!

Đang đi trên đường, một cô gái mũm mĩm tầm mười ba mười bốn tuổi. Mái tóc búp bê hơi xoăn nhẹ, da mịn màng màu bánh mật. Mắt to tròn, đen láy dấu sau cặp kính co gọng màu đỏ. Mũi cao nhỏ, môi đỏ hồng xinh xắn. Mặc trên người một chiếc áo khoác khá độc, nửa bên trái màu hồng còn nửa bên phải là trắng, đính trên nón áo còn có cả một đôi tay gấu nhỏ.

Bên trong là chiếc đầm thủy thủ tầm ngang đùi, đôi tất dài cũng không đồng nhất - một trắng, một hồng sữa. Chân mang giày thể thao màu đỏ, đeo bên hông là chiếc túi xách hình mèo đen hết sức đáng yêu. Cách ăn mặc kì lạ mà lại hết sức dễ thương đó khiến cô dù đứng trong đám người cũng khá nổi bật, thu hút không ít ánh nhìn.

(Tuổi thật của nữ phụ là mười lăm nhưng do kiểu tóc cùng cách ăn mặc của mình đã giúp mợ nữ ăn gian tuổi.)

- Meo, nhanh một chút! Meo ~ nhanh chút nha! Chủ nhân biến thái, hay là cứ đi mua bữa tối của tôi trước tiên đi a. - Trong hình dạng chiếc túi xách, Black cùng Tư Đồ Lạp Vi tâm linh tương thông bắt đầu kiến nghị.

- Nếu con mèo thú nhà người còn kêu thêm tiếng nào nữa ta không đảm bảo người sẽ được nhìn thấy món cá ngừ tiếp theo.

Chưa đợi Black lên tiếng kháng nghị, âm thanh thông báo của hệ thống liền vang lên:

Ting - Báo cáo master, nam phụ Hàn Tiêu Kỳ đang ở rất gần ngài.

Tư Đồ Lạp Vi: Noooooooooo! Quần áo đẹp của ta, mỹ thực của ta, công viên giải trí còn đang chờ ta phía trước... T.T

Black: Noooooooooo! Ôi tương lai tươi sáng đang chờ ta phía trước...bỗng tan rồi - một câu phán thần thánh của thằng hệ thống đàn em..T.T

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Hoàng hôn dần buông xuống, Vài tia nắng chiều tà còn quyến luyến dãi dài trên những ngôi nhà cao tầng, từng hàng cây bên đường ngay cả mặt đường cũng nhuộm một tầng màu nắng ảm áp.

Bên trong một chiếc Koenigsegg CCX màu đen.

- Chuyện tôi giao cho cậu đã xử lí tới đâu rồi! - Nam nhân vận vest đen bên trong là sơ mi màu trắng bỏ vài cúc áo ở cổ để lộ xương quai xanh cùng phần nửa vòm ngực rắn chắc màu đồng. Gương mặt anh tuấn như điêu khắc tắn ra khí thế lạnh lùng khiến người khác e sợ. Ngón tay thon dài nhẹ ấn vào tai phone không dây màu đen.

Đầu dây bên kia vừa nghe thế, lập tức cung kính đáp:

- Chuyện lão đại giao đã sắp xếp xong hết rồi! Bây giờ chúng ta chỉ cần chờ con mồi sập bẫy!

- Tốt lắm! Cứ theo đó mà làm!

- À! Văn Hoàng này. - Gương mặt lạnh lùng lộ ra chút lạnh lẽo.

- Có chuyện gì vậy lão đại? - Văn Hoàng nghe giọng điệu quen thuộc không khỏi ở trong lòng nuốt một ngụm nước bọt.

- Không cần nương tay, nếu bọn chúng không thỏa hiệp thì cứ theo quy củ mà làm.

- Hắc...hắc! Tuân lệnh!

Nam nhân lúc này bên trong xe không ai khác ngoài lão đại của bang Huyết Sát, nam phụ của chúng ta - Hàn Tiêu Kỳ.

Lơ đãng như có như không nhìn về phía kính chiếu hậu:

- Lần này lại phát hiện một con chuột thú vị, nhưng sao ta lại thấy nó hơi quen mắt đi?

Ở phía sau một bức tường trong một con hẻm nhỏ gần đó, lộ ra một cái đầu nhỏ có đôi tai gấu. Dung mạo bị che khuất sau chiếc kính râm bản to cùng khẩu trang, ngoài ra trên đầu người này còn có cả một con mèo đen cũng bị hóa trang tương tự.

Người thường liếc nhìn cũng nhận ra rằng hai tên này nếu không phải vừa trốn trại ra thì cũng bị duyệt vào loại cực kì khả nghi. Nhưng may thay vì là trong hẻm thêm nữa là do thiếu ánh sáng nên không thu hút lắm nhiều sự chú ý của người đi đường. Không sai! Hai tên đi theo dõi thất bại này chính là Black cùng chủ nhân của nó.

- Chủ nhân biến thái, ta thấy tình hình bây giờ có chút không ổn!

- Yên tâm, cho dù hắn có phát hiện thì chúng ta liền thuận di đi. Với lại dung mạo "loại ưu" lại không biết cách ăn mặc như nữ phụ mà hắn ta cũng có thể nhận ra ta trong hình dạng này thì cấu tạo não hắn liền không bình thường rồi! - Tư Đồ Lạp Vi nhếch mép nói.

Nếu đối tượng của Tư Đồ Lạp Vi là ai khác thì còn có thể nhưng thật không may cho cô, vì cấu tạo não bộ của Hàn Tiêu kỳ này quả thật phức tạp hơn người thường. Là đối thủ một mất một còn của nam chính, há có thể đơn giản được chứ.

- Hắn xuống xe rồi! - Black đang bám trên đầu Tư Đồ Lạp Vi đột nhiên giờ ra chi trước nói.

- Đi theo!

Thế là Tư Đồ Lạp Vi cùng Black trong hình dạng túi xách lên lút đi sau lưng Hàn Tiêu kỳ vào nhà hàng cao cấp năm sao. doc-truyen-nhanh-nhat-va-day-du-tai-diendanlequydon

Dur quang khỏe mắt đảo nhẹ một hồi, về mặt tựa tiểu phi tiểu lúc này của Hàn Tiêu Kỳ quả thật khiến người chết không đền mạng nhưng là trong số đó không có Tư Đồ Lạp Vi.

Người hỏi có phải hay không bệnh hám trai của mỗ phù thủy đã truyền giám rồi đi! Sai lầm, nếu có ý nghĩ vô cùng sai lầm đó thì nên từ bỏ ngay từ bây giờ đi. Không phải là gương mặt nam phụ không có sức hấp dẫn với Tư Đồ Lạp Vi mà là vì tầm nhìn lúc này của mỗ sắc nữ vô cùng hạn hẹp nên chỉ có thể tiếc nuối mà dõi theo tầm lưng tiêu sái của Hàn Tiêu Kỳ mà thôi!

- Hàn tiên sinh, phòng của ngài đã được chuẩn bị tốt. Ngài có muốn...

- Không cần, dùng tại sảnh là được rồi. Nơi ít người thì càng tốt! - Hàn Tiêu Kỳ lạnh nhạt nói.

- Ân? - Nữ tiếp tân sững sốt trong giây lát sau đó liền lấy lại phong thái phục vụ chuyên nghiệp.

- Vậy, mời ngài đi lối này!

- Xin hỏi tiểu thư có đặt bàn trước không ? - Nam tiếp tân nhìn cô gái vận trang phục kì lạ trước mặt không khỏi khòe miệng co rút.
- Không, Tôi muốn một chỗ ít người, liền dừng tại sảnh đi! - Tư Đồ Lạp Vi mặt không đổi sắc sao chép lại không khác mấy lại lời Hàn Tiêu Kỳ.
- Thưa quý khách, nơi đó là dành cho khách VIP!
- Anh là đang kinh thường tôi không có tiền đi! - Không hề có ý quanh co dong dài để mắt thì giờ, giọng nói lạnh nhạt cùng con ngươi phát ra tia lãnh ý nhẹ nhàng hướng người nam tiếp tân. Uy áp tản ra không khỏi làm hắn hút vài ngụm khí lạnh. Đây người có khí thế dạng này sao có thể là người thường.
- Xin lỗi, tôi thành thật tiểu thư đều là tôi không đúng. Mời ngài đi lối này!
- Nếu anh cứ tiếp tục như vậy, liền không cần làm việc ở đây nữa! - Vẫn giọng nói nhẹ nhàng nhưng lực sát thương của nó thì không ai dám đảm bảo.
- Vâng! Tôi xin ghi nhớ. - Trái tim vốn tạm bình ổn của nam tiếp tân khi nghe câu này lại tiếp tục nhảy nhót phải mất vài phút mới trở lại bình thường. Hắn vừa đi vừa thầm nghĩ dạo này người có tiền đều có sở thích ăn mặc kì quái như vậy?

Tư Đồ Lạp Vi vừa đi theo nam tiếp tân vừa âm thầm đánh giá cách bài trí xung quanh, quả thật không tồi có khi còn tốt hơn vài cái nhà hàng ở thế giới hiện thực ấy chứ đơn giản mà không mất đi sang trọng. Vừa tiến vào khu cao cấp liền không mất nhiều thời gian mà tìm được ngay Hàn Tiêu Kỳ, bởi vì nơi này đáp ứng yêu cầu của cô cùng Hàn Tiêu kỳ - nơi ít người.

Tư Đồ Lạp Vi vừa ngồi xuống chỗ ngồi phía sau Hàn Tiêu Kỳ, bên cạnh một bức tường lớn làm bằng kính chống đạn tạo một độ cong hoàn hảo bề mặt lại như thủy tinh nhẵn bóng trong suốt có thể giúp khách nhân thưởng thức phong cảnh. Từ nơi này nhìn xuống cơ hồ có thể thấy hầu hết thành phố như được thu nhỏ dưới tầm nhìn của cô, nể lệ không tả được.

Cô vừa ngồi xuống không lâu liền có một nữ bồi bàn lại phục vụ, Tư Đồ Lạp Vi liền tùy tiện gọi hai món để đuổi đi cũng không quan tâm ánh mắt lóe lên khinh thường của cô ta. Thứ nhất vì để tiện theo dõi, cô cũng không muốn sự nghiệp cách mạng dễ dàng sụp đổ như vậy chỉ vì lí do hết sức đơn giản: khi gọi món bị nhận ra giọng nói. Thứ hai cũng là phần lớn nhất: tiếc tiền, này cơ bản là thói quen có chết cũng không thể sửa của Tư Đồ Lạp Vi.

Vì thế nên cô chọn món có giá gần như thấp nhất hơn nữa dù sao đây cũng là nhà hàng năm sao hơn nữa cô lại là đang ở khu cao cấp chọn món như vậy liền không khác nào nói cô là nhà giàu mới nổi, nghèo mà thích thể hiện đi. Làm như thế không gượng tới bị người khinh bỉ mới lạ a! Cho nên Tư Đồ Lạp Vi mới dễ dàng bỏ qua cho cô nhân viên kia như vậy, chứ nếu là bình thường... hừ hừ. (tác giả: với tính cách của em nó thì liền biết nó không dễ chịu thiệt bị người bắt nạt rồi!)

Tư Đồ Lạp Vi đang dùng thực đơn che mặt lại khi thấy Hàn Tiêu Kỳ nghiêng nửa sườn mặt mặc dù biết đó là hắn đang ngắm phong cảnh nhưng cẩn thận thì hơn hết! Lúc cô đang định "cái đồ phòng hộ" này xuống thì liền nghe được giọng nói nam tính truyền đến:

- Tiểu thư này, không biết tôi có vinh dự được dùng bữa tối cùng em không?

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Mắt phượng hẹp dài, tà mâu lãnh nghệ. Sóng mũi cao thẳng, môi mỏng mê người. Làn da màu đồng cổ suất khí tản ra khí chất lạnh lùng lại có chút hắc ám.

Người này là Hàn Tiêu Kỳ?

Trong khi cô quan sát Hàn Tiêu Kỳ thì hắn ngược lại cũng thầm quan sát Tư Đồ Lạp Vi. Tóc búp bê xoăn nhẹ tô điểm gương mặt tròn nhỏ nhắn màu bánh mật. Mắt to tròn đen láy như màn đêm huyền ảo khiến người khác một khi nhìn vào liền bị thu hút, dưới chiếc mũi cao nhỏ là đôi môi anh đào nhỏ nhắn. Không phục sức sang trọng nhưng bộ trang phục trên người lại làm nâng cao thêm đáng yêu.

Này chẳng lẽ là hắn đoán sai sao?

- Cứ tự nhiên! - Tư Đồ Lạp Vi thu hồi ánh mắt lạnh nhạt nói, xong lại chuyển ánh mắt sang thức ăn trên bàn ngoài ra liền không còn thêm bất kì động tác dư thừa nào.

Tuy ngoài mặt tỏ ra như thế nhưng là trong lòng Tư Đồ Lạp Vi lại âm thầm giờ lên ngón giữa 凸(ㄟ益ㄟ)凸, trong lòng thì vái lạy Hàn Tiêu Kỳ mau chóng biến đi cho khuất mắt. Nếu bị hắn nhận ra nữ phụ thì liền toi mạng. Đây há phải đã ăn trộm gà không được còn bị mất nắm gạo đi?

Như không nhìn thấy giọng điệu xa cách không quan ghen của Tư Đồ Lạp Vi, Hàn Tiêu kỳ hướng cô nở nụ cười hoàn mỹ nói:

- Vậy tôi liền không khách khí!

Ngồi xuống vị trí đối diện với Tư Đồ Lạp Vi, Hàn Tiêu Kỳ liền khẽ nghiêng khuôn mặt rồi nói:

- Phục Vụ!

- Tiên sinh, xin hỏi ngài dùng gì? - Cô gái đang đứng trước bàn của hai người chính là cô nhân viên lúc trước đã ném cho Hàn Lệ Băng một ánh mắt khinh bỉ.

- Đem những món tôi vừa chọn trước đó đem ra hết đi!

- Vâng, xin ngài chờ một lát! - Nữ phục vụ nhẹ cuối đầu nói.

Vài phút sau, món ăn liền được đem ra hết thấy chiếm trọn gần hết bàn ăn. Đây là đang ra oai phủ đầu! Thị uy cô sao.

Vừa nhìn liền biết một bữa tiệc đắt tiền, không món nào không thuộc loại thượng đẳng từ thức ăn cho đến thức uống. Loại rượu Hàn Tiêu kỳ chọn Tư Đồ Lạp Vi cũng đã từng thưởng qua nhưng là chỉ có ba lần trong suốt mấy trăm năm làm "người". Nhìn bữa tiệc xa hoa trước mặt lại nhìn về bữa tối của mình, Tư Đồ Lạp Vi liền gấp gấp muốn tìm một cái lỗ để chui xuống.

Nhìn xem Hàn Tiêu Kỳ người ta đi, dung mạo siêu soái, quần áo trên người có thứ nào không phải hàng hiệu, người ta tùy tiện ăn một bữa cơm liền cho người có thể ăn trong một tháng. Lại nhìn về phía mình, cho dù đã được nâng tân trang qua

thì với tình hình hiện tại nếu đem so sánh nữ phụ với nam phụ chẳng khác nào vịt bầu cùng thiên nga. Trang phục cô đang mặc trên người cũng không tệ nhưng là so với Hàn Tiêu Kỳ vẫn kém xa...

Mang tâm tình buồn bực không tốt, bỗng nhận thấy có hai đạo ánh mắt hướng về mình. Cô liền không nhanh không chậm nhìn sang, liền thấy đầu tiên là đôi mắt bạch nhãn cùng ghen tị của nữ phục vụ lúc trước nhìn về phía cô. Hào a, cô không ra oai liền cho cô là con hổ giấy hay sao?

Bị cặp mắt sắc lạnh không mang một tia cảm xúc nhìn chằm chằm thì cho dù là ai đi nữa cũng không thể nào tự nhiên được. Đương nhiên cô nàng nhân viên này cũng không ngoại lệ, lúc này cô ta có cảm giác lạnh lạnh chạy dọc theo sống lưng thân thể cứng đờ muốn không thể di chuyển.

- Vậy...tôi...tôi liền đi trước, chúc...chúc quý khách ngon miệng! - Nói xong không đợi người khác phản ứng liền dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài, có vài người nhìn thấy còn cho là nữ phục vụ này phía sau có vật gì đó đáng sợ đuổi theo nếu không tại sao lại chạy chối chạy chết như vậy! Đây có thể muốn tham gia làm vận động viên chạy marathon đi.

Thật ra thì nữ nhân viên này gan cũng không nhỏ như vậy, nhưng là đối thủ của

cô ta lại là mỗ phù thủy đại ma pháp. Sử dụng pháp thuật nhỏ nhỏ kích thích phóng đại sự sợ hãi lên gấp mười lần thành ra nữ phục vụ kia mới sợ hãi như thế.

Lại thu hồi ánh mắt chuyển hướng sang ánh mắt thứ hai chính là tên phiến toái trước mắt này. Từ nãy đến giờ luôn nhìn cô chăm chú, cô cũng không có tự ý đến nỗi cho rằng cái bao da này có thể thu hút hắn. Nhưng càng nhìn cô càng thấy nó có chút quen mắt nhưng lại không nhớ ra nhìn thấy ở chỗ nào.

Bất động thanh sắc nhìn biểu tình đa dạng của tiểu nữ nhân trước mặt, Hàn Tiêu Kỳ càng cảm thấy cô gái này hoàn toàn không giống nữ phụ một chút nào. Nhưng là hần tình nguyện bỏ thời gian, để đùa giỡn với tiểu nhân nhi lạnh lùng lại vô cùng thú vị này! Ánh mắt vừa rồi đẹp đến hoàn hảo a, hắn có cảm giác thân thuộc khi nhìn vào đôi mắt xinh đẹp đó.

- Tiểu thư, mời! - Khẽ nâng ly rượu đỏ, Hàn Tiêu Kỳ hướng Tư Đồ Lạp Vi môi khẽ nhếch lên một độ cong hoàn hảo.

- Mời! - Tạm thời cấp cho hắn chút mặt mũi vậy, dù sao cũng là người ta mời cơm a!

Vì để cho Hàn Tiêu Kỳ triệt để cắt đứt liên tưởng cô với nữ phụ nên hầu như từ đầu đến cuối Tư Đồ Lạp Vi luôn tỏ ra lạnh lùng, ít nói không hề phóng khoáng cấp cho Hàn Tiêu Kỳ một cái tươi cười hòa nhã!

Hàn Tiêu Kỳ nhẹ lắc ly rượu trong tay, như có như không nhìn về phía gương luôn tập trung ăn uống trước mắt. Cô gái này...không hề giống bất cứ người con gái nào hắn đã gặp trước đây kể cả cái cách ăn uống cũng vậy. Những người trước thì lúc nào cũng ăn rất ít duy trì nhã nhặn nhưng hắn lại thấy bọn họ rất giả tạo, nhảm chán, vô vị.

Tuy cô luôn im lặng dùng bữa không cho hắn một cái nhìn cũng không thể moi móc một tí gì thông tin về cô ngoại trừ cái tên Tô Mặc Nghiên, nhưng xem ra tiểu nhân nhi này chỉ nói cho qua mà thôi! Không thể tin được đáng vóc nhỏ bé như vậy mà lại có thể giải quyết gần một bàn đồ ăn nhưng là không thô lỗ bất nhã mà đáng vẻ lại còn vô cùng nhã nhặn có vẻ giống tiểu thư quý tộc.

- Phục vụ! - Nhẹ nâng tay lên cao hướng phía ngoài nói.

- Vâng, xin hỏi tiểu thư cần gì? - Lần này đến là một nam phục vụ.

- Một phần sushi cá ngừ đại dương mang về!

- Vâng,xin tiểu thư chờ một chút.

Hàn Tiêu Kỳ mắt hơi nheo lại nhìn Tư Đồ Lạp Vi thân nhiên nói:

- Vi Vi em hẳn là rất thích ăn món sushi đó đi? - Giọng nói trầm thấp như mê hoặc người khác.

- Không hẳn là thích lắm ,chỉ đôi chút thôi! - Bỏ một phần tâm hùm vào miệng vừa hưởng thụ vừa nói nên cũng không chú ý lắm câu từ của Hàn Tiêu Kỳ,mà Black thì đang say sưa mơ tưởng bữa tối của mình nên không ai nhắc nhở cô có cái gì đó không đúng.

- Vậy à! - Hàn Tiêu Kỳ càng hứng thú nhìn Tư Đồ Lạp Vi đang rơi vào trong bẫy mà vẫn chưa phát hiện.

- Ân...-"Chết tiệt!" cuối cùng mỡ nữ đã thức tỉnh khỏi sự mê hoặc của mỹ thực để trở về với hiện thực.

- Nga?Sao lại thấy đau bụng quá a!Chắc là tại lúc nãy ăn nhiều quá đi. - Tư Đồ Lạp Vi mặt nhăn lại hai tay thì ôm lấy bụng nhỏ nói.

- Hôm nay cảm ơn Hàn tiên sinh,tôi có chuyện phải đi trước đây! - Vừa nói xong liền dùng tốc độ tên lửa vọt đi.

- Không cần khách sáo,dù sao chúng ta cũng là không phải xa lạ gì!Em nói có đúng không Tư Đồ đồng học. - Hàn Tiêu Kỳ dứt lời vô cùng vừa lòng nhìn người nào đó cách đó không xa đột nhiên cứng đờ sao đó lại càng gia tốc mà chạy.

Người ta nói thói quen quả thật rất đáng sợ,câu này dùng trong trường hợp này liền không sai!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam phụ dành cho nữ phụ tăng +10%.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam chính dành cho nữ chính giảm -10%.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nữ chính dành cho nữ phụ giảm -15%.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ tăng +1%.

Tư Đồ Lạp Vi vừa nghe hệ thống vừa bước chậm chạp đến lớp,tâm trạng thì ảo não không thôi.Cô thật đúng là tên phù thủy thất bại nhất lịch sử mà!Đường đường treo cái danh magician queen lên để làm thế gì?Trong khi kể cả một tên nhân loại quen còn có thể chơi người một vỏ đầu đon.

Black đang nhắm nháp sushi ngon lành trên vai Tư Đồ Lạp Vi đột nhiên la lên:

- Chủ nhân biến thái,phía trước!

- Hừ? - Chưa kịp hoàn hồn lại thì đầu đã va vào một lòng ngực rắn chắc...sau đó,thì đương nhiên là té ngã ra đằng sau a.

- A,cái mông của ta!Kháo,tên khốn nào không có mắt...đâm.vào... lão tử!- Vừa ngược mặt lên đập vào mắt cô là một gương mặt siêu mạnh siêu siêu lạnh của Phong Hàn Thiên nam chủ,lúc này đang dùng gương mặt vô biểu tình từ trên cao nhìn xuống.

Sau khi xem xong cái biểu cảm trên gương mặt hoàn mỹ kia,việc đầu tiên mà Tư Đồ Lạp Vi muốn làm chính là đập một phát vào bản mặt hắn.Họ Phong chết bầm, thấy ta như vậy còn không biết tránh.Đã không tránh thì ít nhất khi thấy người khác ngã cũng phải trưng ra một bộ dạng tốt bụng giả tạo vươn tay ra lại đỡ chứ!Đây là phép lịch sự tối thiểu nha!

Còn thằng nhãi này,chính là ví dụ điển hình lương tâm bị chó tha.Gương mặt thôi kia là sao đây?Chẳng lẽ còn bắt bà phải xin lỗi người? (ノಠ益ಠ)ノ彡

Dù thân hay không thân,miễn là ai nhận thức hẳn đều biết tâm trạng của Phong thiếu đạo rằng đây không hề tốt.Phong Hàn Thiên tuy là người thừa kế của tập đoàn danh giá hàng đầu,tài năng có thừa nhưng dù sao đi nữa hắn vẫn chỉ là một đứa trẻ.

Từ ngày bắt gặp Bạch Băng Dao cùng Tư Đồ Lạp Vi đối thoại,Phong Hàn Thiên đã bắt tay điều tra chi tiết căn cứ Bạch Băng Dao từ lí lịch đến các mối quan hệ xung quanh càng đi sâu vào hẳn càng cảm thấy thất vọng.Lúc quyết định bắt đầu quan hệ với Bạch Băng Dao,hắn đã tưởng rằng bản thân y đã hiểu cô hoàn toàn nhưng hiện tại thì hắn biết hắn đã sai.

Sai hoàn toàn!Lần đầu tiên hắn nhìn không thấu một người,người ta nói khi đã yêu chỉ số thông minh của con người bằng 0.Phong Hàn Thiên rất muốn tin

tưởng y sai vì việc này chứ không phải vì cô ấy quá mức thâm sâu.

Bạch Băng Dao đã bị cô lập hoàn toàn vì gia cảnh hạ đẳng của mình, nhưng là sau đó lại tiến triển tốt. Hẳn nhớ không lầm bắt đầu từ đâu nhỉ, hẳn là từ khi cô ấy trở thành bạn tốt của Tư Đồ Lạp Vi đi! Tuy nhìn qua thì cảm thấy không có gì lạ nhưng trực giác hắc hắc bảo trong này chắc chắn có ẩn tình.

Mụ mụ của Bạch Băng Dao không bị bệnh tật bình thường thông thường kéo dài mà quanh năm thân thể yếu nhược khi hắc hắc ý nhắc đến thì Bạch Băng Dao bỗng dưng buồn cười yếu ớt nói:

- Mẹ em, bà ấy không sao! Chẳng bao lâu nữa sẽ khỏi thôi, không có gì nguy hiểm cả.

Nếu là trước đây khi nghe câu này chắc chắn Phong Hàn Thiên sẽ nghĩ Bạch Băng Dao là người lương thiện tốt bụng không muốn làm hắc hắc bạn lòng nên mới nói như vậy, gương mặt buồn bã vì lo lắng cho người thân ấy sẽ khiến hắc hắc sinh ra thương tiếc. Nhưng hiện tại hắc hắc chỉ nhẹ nói một câu an ủi rồi cho qua chuyện, bà ta bị bệnh nan y trong khi gia đình không có điều kiện thì làm sao chuyển biến tốt!

Thời gian học, thời gian làm thêm ngoài giờ nhưng nếu hắc hắc ngờ lời thì chắc chắn Bạch Băng Dao sẽ đồng ý. Lúc đó hắc hắc vì nghĩ cô ấy dù bận vẫn dành thời gian cho mình chứng tỏ trong tim cô ấy mình địa vị không thấp chút nào chứ không hề bận tâm việc khác. Mẹ Bạch Băng Dao là bị bệnh nan y không chỉ cần vài liều thuốc bình thường là qua khỏi cần phải trị liệu lâu dài và tiến hành phẫu thuật mới có thể qua khỏi.

Hắc hắc đang đợi, Bạch Băng Dao cô bạn gái bé nhỏ này sẽ làm gì? Tiếp tục làm thêm để gom tiền điều trị hay là sẽ đến cầu hắc hắc giúp đỡ? Hoặc... bỏ mặc không quan tâm đến?

Mang tâm trạng không mấy tốt đẹp nhưng hắc hắc cũng không định phá vỡ vỏ bọc hoàn mỹ của mình nên bắt buộc hôm nay vẫn phải đến lớp như thường lệ. Đi được nửa đường thì lại bắt gặp một nữ sinh trông khá quen thuộc vừa đi về phía hắc hắc vừa suy nghĩ mông lung như người mộng du.

Đến khi nhìn người đó đến gần thì mới nhận ra nữ sinh này chính là bạn tốt của bạn gái hắc hắc, người gieo rắc mối nghi ngờ đang này mằm trong lòng hắc hắc. Từ trước đến giờ hắc hắc vẫn không để tâm lắm có thể nói là vài phần chán ghét đối với nữ sinh này. Ngoại hình chả ra gì, lại không có tài năng đặc biệt lại còn luôn lên lúc nhìn hắc hắc với ánh mắt say mê mặc dù biết hắc hắc là bạn trai của bản thân mình.

Tuy nói lúc này đã trong tốt hơn trước nhiều lắm nhưng trong mắt hắc hắc vẫn chỉ là con vịt xấu xí lại còn làm hại hắc hắc mất ăn mất ngủ. Hừ! Hôm nay để xem cô ta giờ mè o gì?

Nhưng y không ngờ tới cô ta thật sự hướng tới y mà đụng vào, Tư Đồ Lạp Vi này từ khi nào gan trở nên lớn như thế? Tính tình hướng nội nhút nhát của cô ta khi đối diện với hắc hắc đã đi đâu mất rồi. Còn giả vờ diễn kịch té ngã rồi biểu tình kinh ngạc kia nữa, thật đúng là biết làm trò.

Nhìn, nhìn, nhìn. Nếu không nhìn sẽ hỏng đại sự, dập lửa, dập lửa. Ta sẽ không đi so với tên điên! doc-truyen-nhanh-nhat-va-day-du-tai-diendanlequydon

- Phong thiếu? - Đôi mắt mơ màng như vừa mới thức dậy lúc sáng sớm dần thanh tỉnh rồi trở lại hắc hắc bạch phân minh.

Nhìn người đối diện vẫn không phản ứng, cô cũng dư hơi mà chấp nhát. Vội đứng lên từ dưới mặt đất, ách(๐๐๐)"... C H Â N, CÁI CHÂN CỦA ÔNG! TRẬT RỒI! (; ㄟ ㄟ)~

"Pzazzi oohazo lenetiv-e padada", niệm xong một câu chú ngữ đầu đón trên chân giảm đi phân nửa nhưng là chỉ duy trì được vài phút! Vì thể năng rất ít khi sử dụng loại chú này, lợi thế duy nhất là dễ thi phép.

- Xin lỗi, lúc này tôi lo nghĩ một vài chuyện nên vô ý va phải anh. Thành thật xin lỗi! - Tư Đồ Lạp Vi vừa nói xong liền duy trì khuôn mặt bình thường điềm tĩnh cũng không hề liếc nhìn Phong Hàn Thiên một cái liên tính toán lý khai, cô cũng không muốn ở trước mặt tên này có bộ dáng chật vật.

- Chậm đã!

Vừa đi được vài bước Tư Đồ Lạp Vi liền dừng lại, thân nhiên xoay người nhìn hắc hắc.

- Chỉ có như vậy? - Phong Hàn Thiên mắt hơi nheo lại lạnh lùng nhìn về phía cô.

- Đúng là chỉ có như vậy, có sai thì tôi cũng đã nhận. Xin lỗi thì cũng đã làm, xin hỏi Phong thiếu đây còn điều gì chưa hài lòng nữa? - Lạnh giọng nói, ánh mắt nhìn về người trước mặt như người xa lạ.

Tư Đồ Lạp Vi này là đang chơi trò lạt mềm buộc chặt với hắc hắc? Hắc hắc là muốn thừa lúc không có Dao Dao bên cạnh mà thu hút sự chú ý của hắc hắc đi. Mơ tưởng! Từng bước, từng bước đi về phía Tư Đồ Lạp Vi. Mắt chăm chú nhìn về gương mặt nữ sinh như sợ sẽ bỏ qua bất kỳ biểu tình biến hóa nào! Nhưng không, trên mặt Tư Đồ Lạp Vi hoàn toàn một mảnh lạnh băng.

- Nếu cô muốn diễn kịch để thu hút sự chú ý của tôi, thì xin chúc mừng. Tư Đồ Lạp Vi cô đã thành công!

Đúng là cô đang diễn nhưng đó là ở vài giây trước còn hiện tại lúc này trên mặt Tư Đồ Lạp Vi là biểu tình chân thật. Mồ hôi từng hạt từ vầng trán chảy xuống thái dương, chân từ đầu đón đã chuyển sang tê liệt hầu như muốn không còn phản ứng.

- Nhảm chán! Phong thiếu, tôi còn phải lên lớp không muốn lãng phí thì giờ vì việc này. Nếu cậu còn chưa hài lòng, sau giờ học tôi sẽ bồi thường thỏa đáng.

Nhưng là người muốn chấm dứt chuyện này, rất tiếc là chỉ có mình cô. Phong Hàn Thiên vừa nắm cánh tay Tư Đồ Lạp Vi kéo lại vừa nói:

- Tôi đã cho cô đi?

- A,ngươi...

Nhất thời không đứng vững ngã vào lòng ngực Phong Hàn Thiên,cặp mắt kính cũng vì vài động tác giật co mà rơi ra.

Chấn động,hoàn toàn chấn động.Đôi mắt to tròn đen láy hoàn toàn song đồng tiền thủy.Khiến người khác không kiềm chế được mà luân hãm vào lúc này lại chứa tức giận lại hơi phiếm hồng ửng ửng hơi nước xinh đẹp không tả được.Hắn không ngờ một người như Tư Đồ Lạp Vi lại có đôi mắt như vậy!

Hai người còn đang ngây người.Một người thoáng sửng sốt kinh ngạc,một người vì đau mà bất động.Thì bỗng nhiên nghe được một giọng nói rít lên:

- Hai người đây là đang làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Phong Hàn Thiên cùng Tư Đồ Lạp Vi đồng thời nhìn qua thì đã thấy Bạch Băng Dao nổi giận đùng đùng hùng hổ tiến về phía họ.Tư Đồ Lạp Vi thấy Bạch Băng Dao thì hai mắt phát sáng như nhìn thấy cứu tinh,quên cả đau nhức nhẹ giọng hô:

- Dao Dao...

Chưa kịp dứt câu thì đã bị một lực không hề nhẹ đẩy ra,nhất thời mất đi điểm tựa duy nhất là Phong Hàn Thiên hai chân vô lực lần thứ hai ngã quỵ xuống.Hít một ngụm khí lạnh vì đau đớn truyền từ chân,lại lần nữa thì phép để giảm xuống cơn đau.

Tư Đồ Lạp Vi không nghĩ tới Bạch Băng Dao lại là người thiếu suy nghĩ không thận trọng như vậy.Chỉ vì nhìn thấy hai người các cô tiếp xúc gần gũi một chút lại không ngăn ngại phá vỡ lớp nguy trang của mình còn chưa nói bộ dạng nữ phụ như vậy làm sao mà mê hoặc nam chính đây.

Bạch Băng Dao gần đây cảm thấy có dự cảm bất hảo,không biết vì nguyên nhân gì mà Thiên đối với cô không còn ảm áp sủng cô như trước thậm chí có điểm lạnh nhạt.Cô cảm thấy có mối quan hệ hai người bắt đầu có nguy cơ xuất hiện vết rạn,nhưng cho dù cô nghĩ mãi đến thế nào đi chăng nữa vẫn không tìm được câu trả lời.

Càng không ngờ tới là mối nguy cơ lớn nhất lại là người bạn thân mà cô ta luôn khinh thường không để ý tới Tư Đồ Lạp Vi.Hay cho một Tư Đồ Lạp Vi,sao không xem lại bản thân mình là loại gì mà cũng dám trèo cao ngấm đến Thiên của cô.

- Dao Dao,em đây là đang làm gì? - Nhìn Tư Đồ Lạp Vi té ngã trên mặt đất tay thì dừng lại vị trí mắt cá chân về mặt vẫn lạnh băng ngoại trừ mảy hơi nhả lại thì cũng không có bất kì biểu tình gì khác.Lại nhìn về phía người con gái mà hắn vẫn cho là một nửa còn lại đang dựa sát vào hắn,biểu tình vận vẹo nhìn nữ sinh còn đang ngồi trên mặt đất.Thấy thể giọng của Phong Hàn Thiên càng lạnh đi vài phần.

- Cái này em hỏi anh mới đúng! - Bạch Băng Dao nhanh giọng đáp,hai mắt còn không quên trừng Phong Hàn Thiên như đang tra hỏi tội phạm.

- Em là đang chất vấn tôi? - Giọng hắn vốn đã lạnh đi không ít giờ càng khiến người nghe có cảm giác bản thân là đang ở trong trung tâm của cơn bão tuyết,miệng nói tay cũng rút ra khỏi cánh tay ôm ấp của Bạch Băng Dao.

- Em,em xin lỗi.Em thật không cố ý,chi là suốt cả ngày hôm qua em không gặp được anh đến cả tin nhắn cũng không nên em rất lo lắng định đi tìm anh.Nhưng lại...lại nhìn thấy anh cùng Vi Vi ôm nhau.- Nói tới đây đôi mắt vốn đã phiếm hồng,như không thể kìm nén nổi nữa mà rơi xuống.Từng hạt,từng hạt nước mắt nối tiếp nhau như chuỗi ngọc trong suốt khiến người mặt vốn đã xinh đẹp càng thêm yếu ớt động lòng người khiến người cảm thấy tội lỗi.

Nếu là trước kia,hắn sẽ không do dự lập tức ôm cô vào lòng.Nếu là trước kia,hắn sẽ ôn nhu hảo hảo mà dỗ dành cô.Nếu là trước kia...chi là đó chỉ là trước kia trong quá khứ mà thôi!Lúc này,hắn chỉ thấy cô rất phiền chán.Giống như đám tiêu thư vây quanh hắn vậy,hoàn toàn không có hình ảnh mạnh mẽ mà lương thiện của Bạch Băng Dao mà hắn quen biết.

- Ngày hôm qua có một số chuyện ở công ty cần phải giải quyết,còn về chuyện em vừa thấy cũng không có gì cả.Cô ấy không cần thận vấp ngã,anh liền tiện tay lại đỡ mà thôi! -Ngắn gọn,súc tích ngoài ra cũng không hề có hành động nào khác.

- Thật sự như vậy? - Nhìn chăm chú Phong Hàn Thiên bằng vẻ mặt nhu nhược yếu ớt ,cô không tin mình đã làm như thế Thiên còn bỏ mặc cô.

- Em nghi ngờ tôi sao? - Mắt lạnh đối mặt với ánh mắt người đối diện ,lúc trước hắn sẽ thấy cô thật đáng yêu nhưng là so sánh với đôi mắt người kia thì hoàn toàn không thể so được.

- Không Thiên, em tin anh. - Nhẹ giọng nói, gương mặt cúi thấp xuống che đi đôi mắt chứa hận ý. Giời lắm, TƯ ĐỒ LẠP VI.

- Vì Vi, mình xin lỗi chuyện lúc....- Khi Bạch Băng Dao quay lại nhìn về phía Tư Đồ Lạp Vi thì trống rỗng. Nơi đó hoàn toàn không có gì như chưa từng có ai ở đó vậy, Tư Đồ Lạp Vi chạy nhanh lắm!

Đổi lập với Bạch Băng Dao, khi Phong Hàn Thiên nhìn thấy thì không khỏi bất giác nhủ mầy. Tư Đồ Lạp Vi hình như là bị trật chân thì phải?

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nữ chính dành cho nữ phụ lại giảm, hiện tại là 10%.

Ting - Báo cáo master độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ đã tăng, hiện tại là hai mươi phần trăm.

Ting - Thông báo master độ hảo cảm nam chính dành cho nữ chính đã giảm hiện tại là 55%.

Nằm trong phòng y tế trường, tay vừa chơi game miệt mài thì cũng không rảnh rỗi không ngừng rửa thầm Bạch Băng Dao. Nếu biết có ngày hôm nay, thì lúc trước cô đã siêng năng học ma pháp hệ điều trị rồi! Chỉ lo tăng ma pháp hệ chiến đấu cùng vài thứ ma thuật linh tinh, giờ thì hay rồi tuy chân cô đã trở lại bình thường nhưng mà cô cũng không quên mình đã phải nhịn đau một thời gian a.

Hệ pháp thuật chữa thương mà cô học hơi cầu kì lại có tính đặc thù nên không thể thi chuyển trước mặt người thường, nếu lúc đó cô không thừa cơ hai tên kia nói chuyện mà thuận đi đi phòng chừng còn chịu đau dài dài.

Bạch Băng Dao đồng học, người đã vinh dự bị ta duyệt vào sổ đen. Trò chơi bây giờ sẽ chính thức bắt đầu, Bạch Băng Dao thân ái người cứ đợi mà đi lĩnh com hợp đi! (t/gkhi diễn viên hoàn thành vai diễn của mình, họ sẽ được nhận một phần com.)

- Hôm nay không thấy người trong lớp, thì ra là đang trốn học ở đây chơi game.

Lúc Hàn Tiêu Kỳ vừa bước vào màn pháp thuật của cô dao động thì cô đã biết có người đến. Nhưng nếu là tên nam phụ này thì cô cũng lười để ý, dù sao cũng đã lộ tẩy rồi thì còn giả vờ làm cái thía gì nữa. Càng làm như thế chẳng những không có tác dụng mà càng khiến ấn tượng của hắn về cô trong xấu hơn mà thôi.

Lười phản ứng, Tư Đồ Lạp Vi tiếp tục chiến Boss cũng không cấp cho kẻ nào đó một ánh mắt nói:

- Chẳng phải người cũng vậy sao? Rõ ràng là một đại gia, mà lại cố tình bắt trước ta ăn mặc như một tên nhà quê như vậy. Hay là... - Tư Đồ Lạp Vi lúc này dường như vô ý kéo dài câu nói, mắt thì nhẹ nhàng qua Hàn Tiêu Kỳ một cái đầy ẩn ý.

- Chuyện gì? - Hàn Tiêu Kỳ ngồi bất chéo chân trên giường đối diện Tư Đồ Lạp Vi, lười biếng hỏi. Cười như không cười nhìn cô, nhưng nếu nhìn kĩ thì sẽ phát hiện đầy mắt hắn không hề chứa tia ý cười nào. Tư Đồ Lạp Vi này có phải đã biết cái gì?

- Người là đang hâm mộ lão nương!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Không khí trong phòng nhất thời lặng im như tờ, duy chỉ còn những âm thanh phát ra từ máy chơi game trên tay Tư Đồ Lạp Vi.

- Phốc! - Tư Đồ Lạp Vi nghi hoặc nhìn qua, thì thấy Hàn Tiêu Kỳ nhìn cô trên mặt lộ tiểu ý nhàn nhạt. Bạc thần khê cong không khỏi khiến người khác sinh ra thất thần khi nhìn vào hắn.

Lại nữa... ánh mắt này. Là ánh mắt hưng phấn khi phát hiện con mồi. Không phải chứ! Nàng đã trong bộ dạng nữ phụ tận sáu mươi lăm kí này mà còn khiến hắn phát sinh ra hứng thú, khẩu vị của thằng này có phải quá nặng trĩu?

- Người thật thú vị!

- ...

Sau khi nghỉ ngơi đôi chút, đến tiết cuối Tư Đồ Lạp Vi liền nhin lười lên lớp. Cô cũng không quên, mình bây giờ là đang xây dựng hình tượng tốt đẹp cho nữ phụ nha!

- Vì Vi, sáng giờ bỏ đi đâu vậy? - Như Ngọc hướng Tư Đồ Lạp Vi nói nhỏ.

- Không có gì! Chỉ là bị một con chó điên cắn loạn, tớ là mới từ trạm phòng dịch tiêm vắc-xin chống bệnh dại về.

Lại nhìn cái chân băng bó của Tư Đồ Lạp Vi, nữ sinh cùng những người ngồi xung quanh hỏi han mấy câu cũng không thắc mắc gì thêm.

Vừa trả lời Như Ngọc, Tư Đồ Lạp Vi liền cảm nhận được một tia lạnh ý hướng tới chỗ cô. Không nhìn lại cũng biết, có ai khác ngoài Bạch Băng Dao nữ chính chỉ ngồi cách cô một cái bàn đây. Dù sao thì cô ta cũng đã nhận định cô là kẻ thù, là người xé rách mặt nạ trước dĩ nhiên là sẽ có lợi thể hơn.

Tư Đồ Lạp Vi nhìn ra thì người vốn sinh sống trong hắc đạo như Hàn Tiêu Kỳ không lí nào không nhận ra. Bất động thanh sắc mắt phượng hẹp dài ẩn dấu dưới cặp mắt kính tìm tòi nghiên cứu nhìn Bạch Băng Dao, người này cư nhiên dùng loại ánh mắt như vậy nhìn con mồi của hắn. Chẳng phải là cùng Lạp Vi là bạn thân sao? Xem ra Bạch Băng Dao, nữ sinh này không đơn giản như vẻ bề ngoài của cô ta.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam phụ dành cho nữ chính đã giảm -5%.

Khi nhận được tin tức của hệ thống, tuy cô rất nghi hoặc tại sao độ hảo cảm Hàn Tiêu Kỳ dành cho Bạch Băng Dao lại giảm đột ngột như vậy nhưng cũng lười tìm hiểu đành ném qua một bên dù sao đây cũng là tin có lợi chứ chả hại gì!

- Cả lớp chú ý! - Vừa hướng cả lớp hô to chính là Ngô lão sư cũng là giáo viên chủ nhiệm của lớp học này.

- Tuần sau chúng ta sẽ được nghỉ!

- Yeeeeeeeeeeeeeeeeeeah! - Tiếng ông vừa dứt liền nhận được một tràng gào rú nhiệt tình từ học sinh.

- Các trò im lặng, tôi còn chưa nói hết! Đúng là lớp chúng ta sẽ được nghỉ nhưng là thời gian đó không phải để đi chơi mà là để ôn thi.

- Ê!!? - Mặt như cái bánh bao chiều, miệng há to có thể nhét được cả quả trứng gà đó là biểu tình của hầu hết các học sinh trong lớp chỉ trừ một số trường hợp ngoại lệ. Ví dụ như gương mặt ngàn năm không đổi của Hàn Tiêu Kỳ, biểu tình vui sướng khi thấy nhìn những đồng học khác gặp họa của mỗ phù thủy hay gương mặt giả tạo của Bạch Băng Dao chẳng hạn.

- Sau khi nghỉ bảy ngày để ôn tập, thứ hai tuần tới chúng ta liền cử hành kiểm tra học kì. À thi học kì xong liền có một buổi thi văn nghệ! Các trò nhớ chuẩn bị cho tốt, đừng để lớp ta phải mất mặt.

- ...

- Các trò sao còn không trả lời, chẳng phải mới vài phút trước còn nhiệt tình lắm à!

- Vâng! - Âm thanh vang dội khắp phòng nhưng chẳng phải sôi nổi mà là tinh thần suy sụp ừ ừ cùng biểu tình như đưa đám của nhóm học sinh.

Nhưng lại vẫn còn ba bạn nhỏ... à nhầm, hai bạn nhỏ và một bạn mang thân xác trẻ nhỏ nhưng tâm hồn đã lão. Lại lần nữa tạo thành ba mảng đối lập với mọi người.

Diện vô biểu tình của Hàn Tiêu Kỳ. Trong thâm tâm Hàn đồng học: "Trong bảy ngày này, nhất định phải điều tra chi tiết thông tin về Lạp Vi."

Phía sau gương mặt xinh đẹp tươi tắn của nữ sinh Bạch Băng Dao: "Ở kì thi này nhất định phải thể hiện cho tốt, để Thiên thấy rõ giữa một người con gái tốt đẹp, thông minh như mình với một đứa vừa xấu xí lại ngu dốt như Tư Đồ Lạp Vi kia thì ai sẽ là người hợp với anh ấy hơn?"

Còn tiếng lòng của mặt bánh bao Tư Đồ Lạp Vi lại là: "A... có tận một ngày để ngủ, bốn ngày để ăn và hai ngày để đi chơi nga!"

*Bí mật thứ nhất của mỗ phù thủy: không thích nam, cũng chả thích nữ. Sở thích duy nhất là ngắm mỹ nam và ghép đôi các cặp BL, GL. Người ngoài nhìn vào thì thấy mỗ phù thủy trông cây si đắm đuối nhìn mỗ soái ca nào đó đến độ chảy cả nước bọt nhưng sự thật chính là: "Khụ, khụ... là cực phẩm dụ thụ a! Rất thích hợp với vị mỹ công hòm trước a!"

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

- Đây này, người đã thuộc xong hết chưa!?

- Không biết lần này giám thị là lão sư nào a!

- Cầu tổ tiên phù hộ cho con qua khỏi ải này.

- Lo cái gì chứ, cho dù có rớt thì nhà chúng ta cũng chả nghèo đi chút nào đâu!

- @bcd#&.xyz.

Bạch Băng Dao ngồi vào bàn trên tay cầm quyển sổ tuy nhìn vào thì thấy cô đang chuyên tâm ôn bài nhưng nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện khóe miệng Bạch Băng Dao như không tự chủ nhếch lên mười phần tự tin."Tur Đồ Lạp Vi kia đến trễ không phải là vì ngủ quên đấy chứ!"

Nếu mỗi phù thủy nào đó nghe được tiếng lòng của Bạch Băng Dao thì chắc chắn sẽ hung hăng phi nhổ một phen.Tur Đồ Lạp Vi có thể sẽ mê trai,mê ăn,mê chơi,...nhưng tuyệt đối không bao giờ mê ngủ.Đối với Tur Đồ Lạp Vi giấc ngủ dài trong suốt chín năm kiên tu luyện từ khi chào đời kia đã thực đáng sợ lắm rồi.

Lúc này mọi người hầu như đều đã ngồi vào vị trí của mình,chỉ còn khoảng năm phút nữa là sẽ đến giờ thi thì lúc này bỗng cất nhiên một giọng nói :

- May quá,không đến muộn!

Đồng loạt quay đầu nhìn về phía âm thanh đó thì không khỏi khiến mọi người chấn động.

- MỸ NỮ A!! - Nam sinh trong lớp ngáy người trong chốc lát rồi trong phút chốc lại hét lên giống như những căng thẳng trước đó chưa hề tồn tại vậy.

Chỉ thấy nữ sinh vừa bước vào lớp vóc người nhỏ nhắn,khoát lên lớp đồng phục càng lộ ra dáng người nóng bỏng không khỏi khiến người khác phụt máu mũi "ngực tấn công,mông phòng thủ".Tóc búp bê xoăn nhẹ ôm lấy gương mặt khả ái tròn tròn vô cùng đáng yêu,trái ngược với thân hình quyến rũ gương mặt cô hoàn toàn không có vẻ xinh đẹp thành thực mà ngây thơ trong sáng chưa hết vẻ non nớt.

Trên mặt có vài giọt mồ hôi càng nổi bật làn da trắng hồng mịn màng,cặp mày cong cong không quá đậm,quá nhạt.Dưới hàng mi dày cong vút là "cửa sổ tâm hồn" vô cùng động lòng người,con ngươi xinh đẹp đen láy như có ma thuật thu hút kẻ khác.Mũi cao nhỏ,miệng trái tim như hoa đào.Đây quả thật là một kiệt tác nghệ thuật hoàn mỹ!

Đến cả mặt băng sơn Hàn Tiêu Kỳ cũng nhìn đến ngây ngốc.Nhưng là trong lớp họ từ bao giờ có thiên thần đáng yêu đến như thế?Trong khi mọi người còn đang nghi hoặc tự hỏi thì chỉ thấy nữ sinh xinh đẹp như thiên thần này từ bước từ bước,đi đến chỗ Tur Đồ Lạp Vi...và ngồi xuống Tur Đồ Lạp Vi? Không thể nào?

Giống như đang nghe được thắc mắc của mọi người,tiếng nói ngọt ngào trong trẻo phát ra:

- Dao Dao à!Hôm qua cảm ơn cậu đã bỏ thời gian đến ôn bài cùng Vi Vi nha.Cảm ơn cậu nhiều~

Nghe đến đây cả lớp đồng loạt im đến phảng phất,ngay cả người nghe là Bạch Băng Dao cũng không tin những lời mình vừa nghe được.Nhưng chưa đợi mọi người thoát khỏi kinh sợ thì tiếng chuông đột nhiên reo lên,giám thị cũng vừa kịp đến.

Mỗi người liền mau chóng lấy lại tinh thần nhưng cũng không ít người lén lút nhìn về phía vị mỹ nữ mới của lớp vài lần.Môn thi đầu tiên là ngữ văn,thời gian làm bài hai tiếng rưỡi.Nhưng là đợi đến lúc cầm đề thi lên thì ai cũng không vui nổi,than trời than đất mặt nhăn nhúm thành một đoàn.

Dưới ánh mắt của hai vị giám thị,không dưới chục tên dứt khoát bỏ bài thi úp mặt xuống bàn nhìn về phía một cô bé nữ sinh vô cùng đáng yêu đang chăm chú làm bài.Gần nửa lớp ngồi làm bài trong tình trạng vô đầu bức tóc,xoay tới xoay lui nhưng dưới ánh mắt như camera của hai vị giám thị liền lập tức an phận lại.Chỉ có vài người là ngồi nghiêm túc.

Tur Đồ Lạp Vi không phải ngoài ý muốn đi trễ mà là cố tình,không phải trong tiểu thuyết thường có mấy vụ mấy cô nàng nữ chính đi đến bữa tiệc nào đó nhưng lại đến muộn liền trở thành tâm điểm sao!Hắc,hắc vậy liền học các nàng đi.Xem ra hiệu quả cũng không tệ a!

Nhìn sơ lướt qua bài thi,lại nhìn mấy đồng học ngồi cắn bút không khỏi suy nghĩ xem ra trí tuệ của nhân loại càng ngày càng suy thoái đặc biệt là mấy vị nhị phú tổ đây a!Đề thi tổng cộng 150 điểm,muốn đạt mức yêu cầu cần phải làm được 60 điểm

Vì màn lột xác một cách ngoạn mục nên Tur Đồ Lạp Vi không hề câu nệ gì liền múa bút thành văn.Bạch Băng Dao a,Bạch Băng Dao chắc chắn người rất tự tin thắng ta lần này sao?Ta đây liền sẽ cố gắng hết sức mà đấu với người vậy.Tur Đồ Lạp Vi dùng kiến thức tích lũy ngàn năm ở xã hội loài người mà nhẹ nhàng vùng bút.

Trong tình trạng đại chiến kịch liệt,chạy đua với thời gian của đám học sinh.Bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu kéo ghế,mọi người nhìn qua liền thấy bóng dáng thiên thần mỹ nhân cầm bài thi hướng về phía giám thị đi tới.

- Em muốn nộp bài!

Giám thị lão sư nhìn cô nữ sinh đáng yêu trước mặt,rồi cầm lên bài thi vừa nhìn đến tên Tur Đồ Lạp Vi liền không khỏi khiếp sợ.Lại nhìn kỹ nữ sinh trước mặt không khỏi càng trở mắt ra.

- Trò là Vi Vi?

- Vâng!

Đến khi tận tai nghe cô lần nữa thừa nhận,mọi người cũng không khỏi ngáy ra như phỗng.Giám thị lão sư nhìn nhìn đồng hồ thì chỉ thấy mới có trôi qua ba mươi phút còn chưa được phân nửa thời gian kết thúc buổi thi.Cầm lên bài thi của Tur Đồ Lạp Vi,khoảng năm phút trôi qua.Vị lão sư mới khiếp sợ nhìn Tur Đồ Lạp Vi rồi nói:

- Em có thể đi!

Vị giám thị thứ hai vừa tính gần lại liền bị giám thị thứ nhất can ngăn.

- Này,sau thầy lại để cho cô nữ sinh kia đi như vậy! - Vị lão sư có chút nóng tính hô to nói.Tuy ông không dạy môn văn nhưng cũng coi như tin tức lưu thông,biết được đề thi lần này khá khó cho dù học sinh giỏi nhất cũng phải mất một tiếng mới làm xong nhưng đã chưa chắc được điểm tối đa.Nữ sinh vừa rồi chưa gì đã nộp bài nếu không phải thiên tài thì là bỏ bài.

- Cô bé này đã làm xong hết thầy rồi,mà tôi chắc chắn trò ấy sẽ không dưới một trăm bốn mươi điểm. - Vị lão sư giám thị đã xem bài Tư Đồ Lạp Vi kiên định nói.

Ông là lão sư dạy văn lớp này tuy ông biết lực học của Tư Đồ Lạp Vi rất khá nhưng cũng không đến mức siêu việt như vậy.Toàn văn hành mạch vô cùng lưu loát,từng câu từ đều vô cùng hoàn hảo hoàn toàn không tìm ra điểm thiếu sót.Nếu như không phải ông tận mắt nhìn từ lúc phát ra giấy thi trắng toát đến lúc cô làm bài,ông còn lầm tưởng mình đang đọc văn của nhà văn nổi tiếng đâu.Nhưng ông là người coi thi từ đầu đến cuối cũng không tìm được sơ hở gì!Chẳng lẽ có người tiết lộ đề thi?

- Cái gì? - Vị lão sư nóng tính nghe thế không khỏi kinh ngạc thốt lên,người trước mắt ông chính là người đứng đầu tổ văn a.Vậy mà còn khẳng định như vậy,người vừa rồi chắc chắn là quái vật a.

Cuộc đối thoại của hai người từ đầu đến cuối đều lọt vào tay học sinh khiến ai cũng không thể tin được.Tư Đồ Lạp Vi tại sao chỉ sau một tuần liền như lột xác thành một con người mới như vậy?

Phía dưới Hàn Tiêu Kỳ khóe miệng cười càng sâu,tiểu nhân nhi này càng ngày càng đem lại cho hắn nhiều bất ngờ không ngờ tới.Phải làm sao đây,hắn dường như càng muốn khai quật hết những bí mật về cô.Càng muốn bắt cô sa vào bẫy của hắn.

Trong mắt Bạch Băng Dao nhẹ lóe lên tia ghen tỵ nhưng rất nhanh liền biến mất,cô ta mới không cần so đo với loại người thấp hèn như Tư Đồ Lạp Vi.

- Các trò ngồi ngay ra làm gì?Mau làm bài đi chứ!

Không chỉ dừng lại ngày một ngày hai mà hầu hết tất cả các môn,Tư Đồ Lạp Vi đều là người đầu tiên nộp bài trước.Không khỏi khiến người khác kinh hãi,nhưng cũng có một số kẻ cho rằng ngoại trừ môn ngữ văn Tư Đồ Lạp Vi hầu hết đều bỏ bài hoặc là gian lận.

Ting - Độ hảo cảm nữ chính dành cho nữ phụ giảm còn lại 5%.

Ting - Độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ tăng hiện tại là 25%.

Ting - Độ hảo cảm nam phụ dành cho nữ phụ tăng hiện tại là 68%.

Tư Đồ Lạp Vi ngồi tại ghế đá trong hoa viên sân trường thủ tiêu cây kẹo mút.Rồi nghe hệ thống thông báo,miệng nhỏ nhắn không khỏi nhếch lên.

- Chủ nhân biến thái,cô nhóc trẻ con loài người ngu ngốc kia đang dìm hàng người khắp nơi.Nhưng tại sao người lại không phản công? - Black lười biếng đuổi người một cái.

- Đợi đến ngày có kết quả thi mọi chuyện của Bạch Băng Dao kia cũng thành công cốc thôi,cứ ngày ngày nhìn cô ta vì ta mà hao phí nước bọt cùng thời gian ca chất xám để gây dựng tin đồn rồi nghĩ đến lúc cô ta nghiêng rãng nghiêng lợ.Ngoài theo dõi cũng là một thú vui nho nhỏ để tiêu khiển cũng rất thú vị nha!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Ting - Thông báo master nam chủ Phong Hàn Thiên đang đến rất gần,còn khoảng 10s nữa sẽ tiếp cận ngài.Thời gian bắt đầu đếm ngược 10s..9s...8..

Sau cái tên này cứ ám ta hoài thế,tuy gần không thể phủ nhận sức hấp dẫn của hắn nhưng cũng không có nghĩa là ta đây sẽ nhiệt tình tiếp cận mi đi làm cái việc mặt nóng mà dân mong lạnh ấy.

- Bạn học này,trong trường có quy định không được đem thú sủng.

Vừa nghe thế Black cùng Tư Đồ Lạp Vi âm thầm đỏ mặt hơi lạnh,tuy Tư Đồ Lạp Vi ngoài mặt vẫn lạnh nhạt trấn định như trong lòng lại không ngừng nắn chữ Black chậm chạp để lộ hình thể trước mặt Phong Hàn Thiên.Nhanh chóng lấy lại tinh thần,dùng kỹ năng diễn xuất có thể đạt giải Oscar nhanh như chớp nhập vai:

- Cảm ơn đã nhắc nhở, chuyện như vậy tuyệt không có lần sau.

Phong Hàn Thiên dạo gần đây rất có hứng thú với Tư Đồ Lạp Vi (nhân vật phong vân của trường) chuyện về trong thời gian ngắn như thế nào đã biến mỹ nhân kể cả chuyện về kì thi vừa rồi, hẳn đều đã cho người tra qua.

Sự thật đúng là không thể tin được Tư Đồ Lạp Vi này đi chơi suốt tuần vừa rồi nhưng lại không hề bén mảng đến bất kì viện thẩm mỹ nào mà lại có thể đột nhiên hóa thiên nga như vậy! Tuy hẳn không biết kết quả chính xác nhưng bài thi của cô hẳn đã xem qua hoàn toàn hoàn hảo không tưởng tượng được chắc chắn sẽ lọt vào top mười toàn trường, trong khi không có bất kì sự trợ giúp của bất cứ ai.

Liệu một con người trong thời gian ngắn đã có thể biến hóa đến nghiêng trời lệch đất như vậy? Hôm nay hẳn đang tính toán đến lớp thẩm dò Dao Dao sẵn tiện xác thực lời đồn có đúng như vậy không hay chỉ là người khác có tình thôi phong lên thôi!

Khi đi ngang qua vườn hoa trong trường thì ngoài ý muốn phát hiện một nữ sinh cùng một con hắc miu, nên sẵn tiện nhắc nhở một chút lại không ngờ người này lại một cái tuyệt sắc nhân đầu. Trong chốc lát ngẩn người nhìn dung nhan như họa, tình xảo, đáng yêu nhưng lại vô cảm tựa như búp bê của người đối diện. Đôi mắt xinh đẹp có chút lạnh lùng kia sao hẳn lại thấy quen thuộc đến thế! Bất giác hẳn nhìn lướt qua thì thấy trên đồng phục dòng chữ...

Tư Đồ Lạp Vi nhìn Phong Hàn Thiên ngây người, không khỏi thầm kinh thán. Cái gì mà cái đẹp bên ngoài không quan trọng bằng vẻ đẹp tâm hồn, làm ơn đi! Người tin tưởng vào cái này được sao, cho dù bên trong có đẹp người lấy ra có ai xem? Người ta chỉ xem cái bao da bên ngoài của người thôi. Nói thế nào nhân loại đều là loại chú tâm về sắc đẹp.

Cũng không muốn tốn thêm thì giờ với tên này, Tư Đồ Lạp Vi tính toán xoay người đi thì lại nghe tiếng nói của Phong Hàn Thiên:

- Lạp Vi!

- Chúng ta không thân thiết đến mức đó, Phong Thiệu! - Hai từ "Phong Thiệu" được Tư Đồ Lạp Vi có tình nhấn mạnh. Tên này chẳng lẽ muốn cùng lúc đập hai chân lên hai chiếc thuyền sao?

Lúc trước nghe hai từ "Phong Thiệu" này hẳn cũng không để ý lắm, nhưng bây giờ sao lại thấy nó rất chướng mắt đi. Nhìn biểu tình xa cách của nữ sinh trước mặt như là đứng trước cô, hẳn chỉ là một tên người dung xa lạ không hề quen biết nào đó. Trong lòng bỗng xuất hiện một cỗ khó chịu không thể tả.

- Sao lại không thân thiết được chứ! Em là bạn thân của Dao Dao đương nhiên cũng là bạn thân của tôi. - Mặt không đổi sắc, Phong Hàn Thiên hướng Tư Đồ Lạp Vi nói.

Mặt tên này còn có thể dày hơn không a! Lúc trước tránh nữ phụ như tránh tà, lúc này lại còn vô si thật tự nhiên nói ra hai từ bạn thân nữa chứ!

- Phong Thiệu nói quá rồi, vì một số chuyện nên tạm thời giữa tôi và Bạch Băng Dao chỉ đơn giản là đồng học bình thường tại Thiên Phong này mà thôi!

Nhìn nữ sinh như thiên thần trước mặt, tuy ngữ điệu lạnh băng bình thản như đang kể một câu chuyện bằng quơ nào đó không trọng yếu lắm nhưng hẳn lại thấy trong đôi mắt híp hờn kia ẩn ẩn chút đau thương. Hẳn biết chuyện này xảy ra là vì hắn, nhưng không nghĩ tới chút chuyện nhỏ không đáng đó mà Bạch Băng Dao lại làm ra sự tình như vậy. Dao Dao càng ngày càng quá đáng rồi!

Ting- Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam chính dành cho nữ chính đã giảm -8% hiện tại còn 42%.

Ting - Hệ thống thông báo độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ tăng +15% hiện tại là 40%.

Nghe Hệ Thống thông báo trong lòng Tư Đồ Lạp Vi giờ hai ngón tay hình chữ V, nữ chính a! Nếu người biết ta là đang dùng nghề ruột của người mà quyến rũ nam nhân của người không biết tâm trạng người sẽ như thế nào?

Tư Đồ Lạp Vi nhìn Phong Hàn Thiên từ trong áo ngoài lấy ra một tấm giấy đưa cho cô. Hắn nói:

- Cho em!

- ?

- Vẻ xem phim, ngày mai tôi cùng Dao Dao đi giải trí đôi chút để xả stress sau kì thi vừa rồi. Cho nên đây cũng là cơ hội tốt để hồi phục lại mối quan hệ giữa hai người.

- Vì cái gì? Không phải đây là cuộc hẹn của hai người sao? Chẳng lẽ anh không sợ vì tôi mà chấm dứt? - Nói xong Tư Đồ Lạp Vi nhìn thẳng vào hai mắt Phong Hàn Thiên.

Nhìn hẳn một hồi ngoài nhìn thấy hẳn khóe miệng mơn mơn khẽ cong, ngoài ra đều không thu hoạch được gì.

- Dù là gì lý do gì thì đây cũng là anh giúp. Tôi cảm ơn! - Giọng nói nhỏ dần, nhỏ dần hầu như ba từ cuối đều lí nhí như muỗi kêu.

Nhìn Tư Đồ Lạp Vi bộ dáng như vậy, Phong Hàn Thiên bỗng nhiên nổi lên chủ ý muốn trêu chọc một chút:

- Lạp Vi, em là đang nói gì! Đoạn cuối tôi là nghe không rõ, em có thể nói lại lần nữa được không?

Nhìn người kia khẽ cắn môi nhỏ, mắt to tròn xinh đẹp đang trừng hân. Hân có cảm giác như có con mèo nhỏ cào cào trong lòng vài nhát.

- Cảm...on anh.

- Nga? - Khẽ nghiêng đầu, người nào đó mắt cong cong thành hình bán nguyệt tựa như một con hồ ly.

- Đi chết đi! - Tư Đồ Lạp Vi sau không hét lên ba chữ liền ôm lấy Black chạy mất.

Nhìn bóng dáng Tư Đồ Lạp Vi chạy càng xa, tâm tình Phong Hàn Thiên tăng lên hân. "Thật đáng yêu a!"

Còn về phía mỏ phù thủy sau khi chạy một đoạn cách Phong Hàn Thiên đã đủ xa, liền thả Black xuống hai tay chống gối thở phì phò. "Nếu còn diễn lâu nữa cơ mặt ta muốn bị tê liệt luôn rồi a!"

*Bí mật thứ hai của mỏ phù thủy: các vị độc giả thân ái! Các người có để ý thấy Tư Đồ Lạp Vi rất thích ngậm một cây kẹo mút màu đỏ không nga? Các vị có thắc mắc tại sao lại là kẹo mút màu đỏ mà không phải vàng, đen, xanh đại loại. Tư Đồ Lạp Vi là do sở thích? Đó chỉ là một phần. Nên nhớ, Vi Vi có một phần hai huyết thống được di truyền từ baba- vương của ma cà rồng. Nên thay vì trực tiếp uống máu người thì Tư Đồ Lạp Vi liền sử dụng ma pháp tạo hỗn hợp kẹo có một nửa thành phần là huyết rồi kết tinh nó lại.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

- Biến thái chủ nhân, người có tính toán gì với hai cái vé đỏ không? - Black ẩn thân bay vài vòng xung quanh Tư Đồ Lạp Vi lú lú hỏi.

- Vẫn chơi chiêu cũ a~

- Chiêu cũ? - Black ngốc ngốc hỏi.

- Một lát nữa người sẽ biết! - Tư Đồ Lạp Vi đặt một ngón tay ở trên môi thần bí nói.

Vừa vào tới lớp, cô liền ngấm ngay chỗ Bạch Băng Dao đi tới, sau đó lại nhẹ giọng nói:

- Dao Dao đi với tớ một lát, tớ có chuyện muốn nói với cậu.

Bạch Băng Dao vốn muốn mở miệng nói không thì cũng vừa chú ý xung quanh mọi người đang nhìn hai người thì đành kìm lại. Âm ừ đi cùng Bạch Băng Dao, Hàn Tiêu Kỳ cũng nhận thấy không khí giữa hai người có chút khác thường cũng liền đi theo. Ba người hai trước một sau đi tới một nơi khá vắng vẻ thì dừng lại, Bạch Băng Dao liền trở mặt khoanh tay chán ghét nói:

- Nói đi, có chuyện gì muốn nói với tôi "Hoa khôi của lớp"? - Giọng điệu vô cùng chăm chọc nhìn Tư Đồ Lạp Vi.

- Cảm ơn đã khen, "Hoa khôi một thời"! Vi Vi sẽ cố gắng nói ngắn gọn để không làm mất nhiều thời gian của "Hoa khôi một thời" của lớp đây! - Học giọng điệu y đúc Bạch Băng Dao nhưng âm thanh lại khá nhỏ chỉ vừa vãn đề Bạch Băng Dao nghe được.

- Mà... - Bạch Băng Dao nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm vào Tư Đồ Lạp Vi.

- Chỉ là đùa thôi mà, sao cậu lại nóng tin thế! Ài, xem này chỉ lo ôn chuyện mà đã quên đại sự rồi! - Nói tới đây Tư Đồ Lạp Vi lấy ra một tấm vé hướng Bạch Băng Dao đưa tới.

- Thiên nhờ tôi, đưa cái này cho cô! - Tư Đồ Lạp Vi tươi cười nhìn Bạch Băng Dao nhưng là rơi vào mắt cô ta nụ cười đó vô cùng đắc ý.

- Mà lại dám quyến rũ Thiên của tao! - Bạch Băng Dao giận run người, lấy tay gạt đi tấm vé quá to nói.

Tư Đồ Lạp Vi làm như kinh ngạc bộ dáng, cúi người nhặt lên tấm vé hơi nhăn lại trên mặt đất sau đó nhìn Bạch Băng Dao có chút buồn bã. Cười yếu ớt:

- Dao Dao đã thay đổi rồi! Tớ chỉ là trùng hợp gặp Phong Thiếu, cậu đâu cần phải tức giận như thế? - Giọng cô lúc này đã trở lại như bình thường.

- Mà còn dám nhắc đến! - Bạch Băng Dao cuối cùng cũng bùng nổ, giờ tay hướng mặt Tư Đồ Lạp Vi đánh tới. Vừa muốn trút giận, vừa muốn hủy đi khuôn mặt như hồ ly tinh kia.

Tư Đồ Lạp Vi dường như bị dọa sợ phản ứng theo bản năng bắt gặp lùi ra sau một bước, khi bàn tay Bạch Băng Dao sắp đánh trúng thì bất ngờ bị một bàn tay khác kiềm lại.

- Che dấu sâu lắm,Bạch Băng Dao! - Hàn Tiêu Kỳ vừa "khen ngợi" vừa kéo Bạch Băng Dao ra xa một khoảng, sau đó lại vòng tay ôm lấy Tư Đồ Lạp Vi còn đang "bị dọa"ngây ngốc kể bên vào lòng.

- Hàn...Hàn Tiêu Kỳ,sao cậu lại ở đây! - Bạch Băng Dao chưa thoát khỏi kinh sợ vì lóp mặt nạ hoàn mỹ của mình đột nhiên bị người thứ hai biết được.

- Nếu tôi không ở đây,cô liền sẽ làm gì với Lạp Vi hử? - Hàn Tiêu Kỳ lúc này đều tản ra khí thế của lão đại Huyết Sát,gọng nói không chút tình cảm thì làm sao một nữ sinh chưa trải hết sự đời như Bạch Băng Dao có thể chịu được.

Bạch Băng Dao cảm thấy lạnh run người ,trực giác cho cô ta biết nếu còn ở lại phút nào nữa thì sẽ càng bất lợi cho bản thân.Nên hướng Tư Đồ Lạp Vi đang còn về mặt không thể tin được nhìn mình gần từng tiếng:

- Mày nhớ đó! - Nói xong liền quay đầu rời khỏi.

Lúc này,Tư Đồ Lạp Vi nhẩn nhện từ đầu đến giờ vì bị Hàn Tiêu Kỳ trắng trợn ăn đậu hủ liền dùng hết sức đẩy Hàn Tiêu Kỳ ra:

- Giữa ban ngày,ban mặt...ngươi,ngươi thế mà dám ăn đậu hủ của ta! - Đứng cách xa người kia một mét,rồi dùng ngón tay chỉ vào mặt hắn la to.

Hàn Tiêu Kỳ dờ khóc dờ cười nhìn người nào đó đã không biết ơn còn quay lại cắn hắn một miếng.Bộ dạng mặt một mảnh đỏ bừng không biết là thẹn thùng hay là tức giận đây?Mắt to tròn tròn trừng nhìn hắn,lại nhìn cái miệng nhỏ nhắn kia thật muốn cắn xuống đó một ngụm a.

Anh từng bước tiến tới,Tư Đồ Lạp Vi cũng lùi từng bước từng bước.Mắt thấy Hàn Tiêu Kỳ vừa đi tới chỗ mình,một tay thì lấy ra kính mặt bỏ vào túi áo ngoài.Một tay nói rộng cả vạt ra,mặt càng đỏ dữ dội lắp bắp nói:

- Anh...anh muốn làm gì? - Lúc này mỡ phù thủy thật sự muốn học mấy cô thôn nữ gặp kẻ phá rối hô to cứu mạng,nhưng hành động này thật sự rất ấu trĩ lại ngây thơ vô cùng.

Đang lùi về sau thì bất giác đập vào lưng là xúc cảm lạnh băng,sau đó Tư Đồ Lạp Vi liền khóc không ra nước mắt ư?Hôm nay số cô đúng thật là quá nhỏ a.Tư Đồ Lạp Vi lúc này nếu không chạy thì là tên ngu nhưng cái sự nghiệp vĩ đại của mình thì làm sao bây giờ?Đắn đo suy nghĩ,chợt phát hiện gương mặt anh tuấn của Hàn Tiêu Kỳ đang đối diện gần sát mặt mình.Còn bản thân lại đang bị giam bên trong hai cánh tay của tên nào đó!

- Sao không nói nữa,chẳng phải mới lúc nãy còn hưng phấn dùng cái miệng nhỏ này mắng tôi rất nhiều mà!- Tà mị nói một câu lại đặt ngón tay lên miệng anh đào Tư Đồ Lạp Vi về loạn.

Ở ngoài mặt Tư Đồ Lạp Vi đang ngây ngốc ,nhưng là lời ở trong lòng.doc-truyen-nhanh-nhat-va-day-du-tai-diendanlequydon

Tên này thần kinh chính là không được bình thường a!Không dùng cái miệng để mắng chẳng lẽ dùng PP sao?Còn nữa,mau bỏ cái tay bẩn của ngươi ra khỏi miệng lão nương ngay.Ai đảm bảo trước đó ngươi có đi toilet mà quên rửa tay hay không chứ?

Phải biết trên tay con người đã có chứa tới một trăm năm mươi loại vi khuẩn,đó là loại thôi chứ chưa tính từng con.Listeria,salmonella,e.coli,bacillus,... hàng loạt cái tên các loại vi khuẩn trải dài trong đầu.Ai thân với Tư Đồ Lạp Vi cũng đều biết cô nàng bị bệnh kích thích phiền không hề nhẹ a!

- Chuyện lúc nãy giữa em và Bạch Băng Dao tôi đều đã nghe thấy,tám vé đó nếu không tặng được thì cho tôi thế nào!

- Hà? - Tư Đồ Lạp Vi hồ nghi nhìn Hàn Tiêu Kỳ không phải mới vài giây trước còn đang bộ dáng lưu manh đùa con gái nhà lành sao?Vội lại làm lão đại xã hội đen hình như rãnh rann lắm thì phải?

Nhìn ai đó vẫn còn ngờ ngác trưng ra khuôn mặt bánh bao tinh xảo,Hàn Tiêu Kỳ đã kiểm lòng không đậu mà đưa tay ra niếc.Nhất thời nhận lại là sự phản kháng không có hiệu quả mấy của Tư Đồ Lạp Vi:

- Được rồi,tôi cho tôi cho.Cậu buông ra đi,đau nga!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Black chán nản cuộn tròn lại trên gối,lắc đầu ngao ngán nhìn vị chủ nhân thân ái đã hơn nửa tiếng đồng hồ mà lại còn chưa biến ra được bộ đồ ưng ý.Nó thầm nghĩ giống cái thật là một sinh vật khó hiểu!Rõ ràng là có hàng tá thứ trang phục nhưng lại nói là không có bộ nào mặc được?Chỉ mỗi lựa đồ để mặc mà phải lựa cả buổi,lại còn làm tóc rồi trang điểm,...lại ngược nhìn đồng hồ trên tường còn hơn mười lăm phút nữa là đến giờ hẹn rồi!

- Chủ nhân biến thái,sắp trễ hẹn rồi đây!

Còn chưa đợi nó ngậm miệng lại,liền có ánh mắt giết người phóng qua như muốn đem nó đi lăng trì.Black vừa nhận được cảnh cáo,cũng không muốn

lãng phí nước bọt liền đi đánh cờ với Chu Công.

Nửa tiếng sau, một tiếng hét thất thanh vang lên:

- Á, trẻ rồi! Black, sau người không nhấc ta chứ!

Black mơ màng chưa tỉnh ngủ hẳn, nếu không phải nhờ thân thủ nhanh nhẹn liền đã ăn nguyên một chiếc giày vào mặt. Bởi vậy nó mới nói, con gái đúng là loài không thể lý giải nổi!

Từ trong nhà vệ sinh đi ra, gương mặt Tư Đồ Lạp Vi còn muốn đen hơn đáy nồi. Con bà nó, cô thế mà lại hoán phép nhâm vào nhà vệ sinh. Đã thế lại còn là toilet nam! Nhưng cũng may ra là lúc đó không có thằng nào đang giải quyết nếu không cô liền phải đi khám mắt rồi.

Hàn Tiêu Kỳ vén tay áo lên nhìn vào đồng hồ, mày hơi nhíu lại. Lại dùng mắt lạnh lùng lướt qua xung quanh, gân xanh trên trán cũng đã muốn nổi lên. "Tư Đồ Lạp Vi, em tốt nhất là đến ngay bây giờ hoặc là không đến! Nếu không tôi không biết tôi sẽ làm ra chuyện gì với em đâu!"

Tư Đồ Lạp Vi thờ hồn hèn nhìn bóng dáng Hàn Tiêu Kỳ như một cục đường bị nguyên bầy kiến buru lấy. Tuy là không phải bị bao quanh như fan gặp thần tượng, nhưng là dưới hàng loạt ánh mắt của những em gái, các gì thím. Nói chung là phái nữ đều như keo dán sắt dính chặt lấy, mà Hàn Tiêu Kỳ vẫn có thể giữ nguyên khuôn mặt vô biểu tình đó đúng là lão đại xã hội đen có khác.

Khoát bên ngoài áo thun trắng là áo vest màu xanh navy. Quần và giày cùng một màu đen. Đi cùng với gương mặt như kiệt tác nghệ thuật, quanh thân lại tỏa ra khí chất lạnh lùng. Một suất ca đúng chuẩn như vậy làm sao không làm cho người khác say mê đây.

Tư Đồ Lạp Vi vì không muốn trễ giờ xem phim nên liền mở lòng từ bi đi đến giải vây cho Hàn Tiêu Kỳ cũng là chuộc lỗi. Nhanh chân đi đến không để ý đến mọi người xung quanh liền nhào vào lòng ngực Hàn Tiêu Kỳ ngọt ngào kêu:

- Oppa!

Hàn Tiêu Kỳ vừa thấy người đột ngột ôm mình liền không khỏi tức giận muốn quăng đi ngay nhưng mùi hương cũng cảm giác quen thuộc truyền đến khiến động tác của anh dừng lại. Khi người trong lòng rời khỏi thì không chỉ hấn mà người xung quanh cũng nhất thời ngậm ngẩn.

Dung nhan tinh xảo như búp bê, mái tóc ngắn xoăn nhẹ được tết một phần nhỏ rồi cố định bằng một đoạn ruy băng màu trắng. Áo len hồng dịu dàng dài tay đi cùng váy trắng xòe bông bênh, chân mang giày búp bê.

- Em xin lỗi oppa, Vi Vi là đi lạc nên mới đến muộn. Chứ không phải cô ý để Kỳ oppa chờ lâu đâu! - Giọng nói ngọt ngào vô cùng ngọt ngào, phối hợp là đôi mắt to ngập nước không khỏi khiến lòng người rung động.

Trong lòng mọi người nhất thời chỉ có ba từ: quá đáng yêu!

Vậy là những mỗ quần chúng từ đối tượng soái ca lạnh lùng chuyển sang cô bé "người Hàn" vô cùng manh Vi Vi. Ánh mắt như ra đa không ngừng quét ngang, quét dọc trên người Tư Đồ Lạp Vi. Nếu như không phải có vị sát thần ở bên cạnh, bọn họ đã sớm xông lên "chào hỏi" gương mặt thiên thần khiến người muốn phạm tội kia rồi!

Hàn Tiêu Kỳ cũng cảm thấy ánh mắt bất thường của mọi người xung quanh, liền nắm tay Tư Đồ Lạp Vi kéo đi. Lượn vài dòng thì cũng cắt đuôi được, Hàn Tiêu Kỳ cuối cùng cũng đem ánh mắt đặt hết lên người chuyên đi gây rắc rối phía sau. Lại lần nữa vron bàn tay ác ma mà bẹo má Tư Đồ Lạp Vi.

Mồ phù thủy bất mãn vừa muốn kháng nghị lại nghe giọng Hàn Tiêu Kỳ không nhanh không chậm truyền đến:

- Em đến trễ, mười tám phút năm mươi bảy giây!

Hàn Tiêu Kỳ hưởng thụ nhìn tiểu nữ nhân thương không nghe lời của hấn nay lại trở nên có chút ngoan ngoãn. Cái miệng nhỏ chu chu ra thật là đáng yêu hết sức a! Anh cuối đầu từ chút từ chút tiến về phía môi anh đào của cô, chỉ còn một khoảng nữa liền tiếp cận mục tiêu.

Thì Tư Đồ Lạp Vi lại vô cùng "trùng hợp" mà xoay người vào hướng khác chỉ vào quầy hàng nói:

- Tiêu Kỳ, tôi muốn ăn bỏng ngô cậu đi mua được không? Dù sao thì chỉ còn chưa đầy năm phút nữa phim cũng sắp chiếu rồi!

Nhìn nụ cười rạng rỡ của người trước mắt, hấn bỗng thấy con đường truy vợ của

mình vô cùng gian nan. Bất đắc dĩ thở dài, xoay người đi mua bỏng ngô cho cô để mình Tư Đồ Lạp Vi ở phía sau làm mặt quỷ.

Tư Đồ Lạp Vi đã nhận được thông báo độ hảo cảm của Hàn Tiêu Kỳ với cô đã tăng đến tám mươi lăm phần trăm lại thêm phản ứng nhanh nhạy nên mới thoát khỏi kiếp bán đậu hủ miễn phí.

Ngồi trong rạp chiếu phim, khoe miệng cô không khỏi giật giật. Đây là cái thể loại phim tình cảm gì? Đã sến thì thôi đi, còn lại vô cùng cầu huyết. Lấy tay bỏ bỏng ngô vào miệng thì đụng trúng một bàn tay khác. Tư Đồ Lạp Vi rất thức thời mà nhanh chóng rút tay ra, thân mình cũng nhích sát đến thành ghế.

Tên này rõ ràng là cố ý, tiền nhiều vách nứt mà lại chỉ mua một gói bỏng ngô nhưng đây là loại to nên Tư Đồ Lạp Vi muốn phản bác lại không có cơ gì đúng là tên nhóc ranh mãnh. Đùng tưởng bà đây là loại nữ sinh ngây thơ không hiểu chuyện gì. Xin lỗi cưng, muốn lợi dụng sảm sỡ bà đâu có dễ như

vậy.Tuy lão nương đã đánh dấu người ,nhưng phải nuôi dưỡng tình cảm từ từ đã.

Hàn đồng học nhiu mày đột hai,chẳng phải Văn Hoàng nói chiều này lúc nào cũng có hiệu quả?Nhưng nhìn kết quả xem,chẳng những không làm được gì còn làm khoảng cách giữa hai người cách xa thêm.

Như thế là tiền lương tháng này của Văn Hoàng đồng chí đã ra đi một cách oanh liệt như vậy a!

Cách người khác chỉ bảo đã không có hiệu quả,thì làm theo cách của hấn vậy.Anh không tin dựa vào mình mà không thu phục được cô nhóc này.

Tư Đồ Lạp Vi chăm chú theo dõi bộ phim, mà mồ hôi mẹ mồ hôi con không ngừng thi nhau đổ xuống. Tha cho con đi tí! Cô thật sự rất muốn nói câu này với cái người mà từ đầu đến giờ luôn nhìn cô với đôi mắt phượng băng lãnh nhưng cực kì chăm chú. Như thể trên mặt cô dính kim cương đá quý.

Cô rất hối hận, biết trước như vậy lúc trước cô đã làm bà mai cho Hàn Tiêu Kỳ cùng Phong Hàn Thiên từ lâu rồi. Không cần tốn thời gian dây dưa cùng nữ chính, lại không phải bị hai thằng này động tay động chân. Nhưng mà trong hai tên này,ai là thụ ai là công đây?

Tư Đồ Lạp Vi quay sang, đôi mắt lúng liếng đánh giá Hàn Tiêu Kỳ. Body chuẩn, eo thon chân dài Thân hình nếu đem so với họ Phong kia thì không biết ai menly hơn a?Lại ngược nhìn gương mặt hấn, bắt giác mắt đôi mắt.

" Phốc " xoay mặt qua hướng khác trong lòng Tư Đồ Lạp Vi lại thầm mắng "yêu nghiệt". Hàn Tiêu Kỳ cũng từ lần này rút ra kết luận đối phó với tiểu nhân nhi này thì sắc dụ chính là hiệu quả nhất.

Nhưng là hấn lại không ngờ cô nàng then quá hóa giận liền giận dai như vậy đâu! Tận khi phim hết ra khỏi rạp mà tiểu nữ nhân vẫn không thèm để ý đến hấn. Hàn Tiêu Kỳ vừa tính mở miệng thì lại nghe một nói quen thuộc:

- Vi Vi thật trùng hợp!

Hai người nương theo âm thanh nhìn lại thì trông thấy một cặp tuấn nam mỹ nữ đang đi về phía này.Nam vận áo len cổ lọ đen khoác ngoài lớp áo blazer màu xám phối cùng quần âu trắng cùng đôi sneaker .Còn nữ thì mặc váy liền thân vàng nhạt, tóc đen nhánh ngang thắt lưng tôn lên nước da trắng hồng. Gương mặt xinh đẹp hướng hai người các cô nói cười tươi rói. Không sai,hai người này không ai khác ngoài Phong Hàn Thiên nam chính cùng Bạch Băng Dao nữ chủ.

Hai người không hẹn cùng đánh giá Tư Đồ Lạp Vi,trong lòng Phong Hàn Thiên chỉ có kinh diễm cùng rung động nhưng còn về phía Bạch Băng Dao là nồng đậm ghen tị. Lại ngoài ý muốn phát hiện một người đang đứng cạnh Tư Đồ Lạp Vi.

- Tiêu Kỳ!- Tư Đồ Lạp Vi mặt tội nghiệp nhìn như con chim nhỏ bị kinh hách nhỏ giọng kêu, thân mình lui về phía sau lưng Hàn Tiêu Kỳ cầu che trở.

Hàn Tiêu Kỳ nắm lấy tay bé nhỏ Tư Đồ Lạp Vi, mắt hơi nheo lại nguy hiểm nhìn Phong Hàn Thiên cùng Bạch Băng Dao.

- Vi Vi, người này là ai? - Phong Hàn Thiên lạnh lùng nói về mặt vẫn như ngày thường nhưng chỉ có hấn mới biết trong lòng hấn sớm đã phát lửa đến nơi rồi.

- Tôi là ai thì cũng không liên quan đến anh. Còn nữa, đừng dùng ánh mắt như vậy nhìn chằm chằm bạn gái tôi. Như thế rất vô lễ,anh có biết không?

Nhất thời không khí giữa Phong Hàn Thiên cùng Hàn Tiêu Kỳ nồng nặc mùi thuốc súng. Nghe Hàn Tiêu Kỳ nói như thế, cổ khó chịu trong lòng Phong Hàn Thiên vừa được hấn kìm lại. Nay là vì câu nói kia mà càng khuếch đại lan tràn ra.

- Phải không? - Vừa nói vừa hướng mắt nhìn bóng dáng nhỏ nhắn của Tư Đồ Lạp Vi. Chết tiệt! Sao cô đối mặt với anh thì lạnh nhạt không chút tình cảm nhưng lại đối với tên này thân mật như vậy còn biểu tình ôn nhu kia nữa.

Bạch Băng Dao còn đang say mê nhìn Hàn Tiêu Kỳ,bỗng nhiên một cổ đau nhói ở cổ tay đang nắm lấy Phong Hàn Thiên truyền đến khiến cô ta nhất thời tỉnh ra.Còn hồ ly

tình hại người này đúng là không chữa ai mà!Đã muốn quyến rũ Thiên của cô nay lại còn đi chung với vị soái ca này.

- Vi Vi,cậu nói gì đi chứ!

- Dao Dao,tớ...! - Đôi mắt ướt át ngăn lệ,còn có chút bi thương.Giọng nói ngập ngừng nhìn Bạch Băng Dao.

Thấy thế Hàn Tiêu Kỳ cùng Phong Hàn Thiên thương tiếc không thôi.Hai người đồng loạt nhìn ánh mắt sắc bén nhìn Bạch Băng Dao như nhìn một kẻ tội đồ phạm phải tội tày trời.

- Bạch Băng Dao đồng học,chúng ta đã học tại Thiên phong còn cùng chung một lớp.Tôi lại không ngờ,cô không hề có chút ấn tượng nào với tôi.Tôi nói lại,tôi là Hàn Tiêu Kỳ bạn trai đương nhiệm của Dao Dao.

- Cậu...cậu thế mà là Hàn Tiêu Kỳ,cái..cái tên một sách ấy! - Mặt Bạch Băng Dao đột nhiên trắng bệch như tờ giấy,cô ta còn không quên bí mật của cô ta đã bị bại lộ trước hai người này.

Phong Hàn Thiên cũng chú ý đến sắc mặt khác thường của Bạch Băng Dao,chuyện gì đã xảy ra khiến Bạch Băng Dao khi đối mặt với Hàn Tiêu Kỳ lại

có thái độ như vậy! Còn có tên nam sinh trước mặt này, chắc chắn là một kẻ không hề đơn giản. Khí chất lạnh lẽo đó còn có chút sát ý rất giống những kẻ đến từ hắc đạo. Có lẽ khi quay về hắc phái điều tra thêm từ khi nào tại Thiên Phong lại xuất hiện một kẻ nguy hiểm như vậy.

Dao Dao đã làm gì mà khiến Vi Vi phải sợ hãi như vậy. Nhìn đến nữ sinh đáng yêu đang mở mắt to tròn xinh đẹp nhìn bọn hắn như một thiên sứ, lại nhìn người con gái bên cạnh mình. Xem ra hắn nên phải quyết định sớm thôi, không còn thời gian để kéo dài thêm nữa.

Ting - Độ hảo cảm nam chính dành cho nữ chính giảm hiện còn 30%.

Ting - Độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ tăng hiện là 69%.

Ting - Độ hảo cảm nam phụ dành cho nữ chính giảm hiện còn 10%.

Ting - Độ hảo cảm nam phụ cùng nam chính dành cho đối phương hiện tại là 0%.

Bạch Băng Dao đang bị bao vây trong trạng thái đứng ngồi không yên bỗng nhiên nảy ra một chủ ý, hướng về phía Hàn Tiêu Kỳ cùng Tư Đồ Lạp Vi nói:

- Tiêu Kỳ, Lạp Vi chúng tôi đang định đi đến công viên giải trí. Hai người các cậu có đi không? - Bạch Băng Dao vừa hướng hai người hỏi, thân hình càng ngày càng dấn sát vào người Phong Hàn Thiên nhưng là đang đánh chủ quyền.

Ting - Độ hảo cảm nam chủ dành cho nữ chủ lại giảm đi 5 %.

Tư Đồ Lạp Vi nghe thế liền bấm bụng cười cười. Xem ra Bạch Băng Dao này không hỏi ý kiến Phong Hàn Thiên mà là tự ý quyết định khiến hắn không vui. Đương nhiên trong trường hợp này gặp ai thì cũng vậy thôi! Thử hỏi người khác đã dùng tiền của người mà còn tự tiện hành động như thế, không giận mới lạ đó!

- Tiêu Kỳ, chúng ta đi cùng Phong thiếu và Dao Dao được không? - Tư Đồ Lạp Vi mặc dù là đang trung cầu ý kiến của Hàn Tiêu Kỳ lại lưu động tình quang là đang bán đứng cô.

Thấy thế bạc thần Hàn Tiêu Kỳ không khỏi hơi nhếch lên, tay nhẹ nựng má Tư Đồ Lạp Vi. Giọng nói lạnh lùng có vài phần sủng nịch nói:

- Được, em muốn sao cũng được!

Nhìn thấy cảnh này, hai mắt Phong Hàn Thiên không tự chủ tối sầm lại mặt so với gan heo thí điều muốn đen hơn.

- Tiêu Kỳ, ta muốn đi tàu lượn! - Tư Đồ Lạp Vi hào hứng nhìn đoàn tàu đang không ngừng chạy uốn lượn theo đường ray, vẽ ra những đường cong tuyệt mỹ trên không trung. Mặc dù cô đã chơi nó không dưới trăm lần nhưng cái cảm giác gió không ngừng ùa vào mặt còn có những tiếng hò hét vì phấn khích đó. Thật là quá đã a!

- Được, anh đi mua vé! - Hàn Tiêu Kỳ không nghĩ ngợi liền đi.

Bạch Băng Dao cũng không chịu yếu thế, tay chỉ về phía trò chơi khác miệng nũng nịu kêu lên:

- Thiên, người ta muốn chơi thứ kia!

Ở bên này, Black cùng chủ nhân của nó cả hai không ngừng chà xát hai tay đang không ngừng nổi da gà da vịt. Thì bên kia Phong Hàn Thiên mặt lạnh nhìn Bạch Băng Dao từ môi mông phun ra một câu không mặn không nhạt:

- Chẳng phải em muốn đi chung với hai người bọn họ sau, chúng ta cũng là đi tàu lượn đi! - Vừa dứt lời cũng không đợi Bạch Băng Dao bắt mắt liền hướng tới nơi bán vé đi đến. Hắn mới không cho tên chướng mắt kia có cơ hội đi riêng với Vi Vi.

Trận thứ nhất - Tư Đồ Lạp Vi toàn thắng.

- Tiêu Kỳ, bên này!! - Tư Đồ Lạp Vi chạy nhanh đến quầy bán kem, hướng Hàn Tiêu Kỳ quơ hai cánh tay nhỏ nhìn từ xa chẳng khác nào chú chim cánh cụt con.

Hàn Tiêu Kỳ thực thi bản chất thê nô liền bước qua, Phong Hàn Thiên cũng nhanh chân đi qua. Bạch Băng Dao dù tức đến trào máu nhưng cũng không chịu lép vế bỏ lại phía sau nên cuối cùng cũng chạy theo.

Trận thứ mười một - Tư Đồ Lạp Vi thắng tiếp.

Tư Đồ Lạp Vi vừa ăn kem vừa hướng tới Bạch Băng Dao vui vẻ nói:

- Dao Dao, cậu muốn chơi trò gì tiếp theo?

- Từ này giờ toàn chơi trò cảm giác mạnh, vậy tiếp theo liền thử thứ gì có chút kinh dị đi! - Bạch Băng Dao cũng hướng cô nở nụ cười cứng ngắt.

- Nha, thì ra Dao Dao thích thể loại này.

Tur Đồ Lạp Vi không khỏi trầm nghĩ đúng là cái logic cũ xi này luôn lặp đi lặp lại,miễn là đi công viên giải trí thì địa bàn nhà ma nhất định không được bỏ sót.Chắc chắn tiếp theo sẽ diễn cảnh nữ chính nhất gan yếu đuối dựa dẫm vào lòng ngực nam chính đây mà!

- Á! Thiên, em sợ. - Bạch Băng Dao mắt đỏ hoe ,thân thể nhu nhược dán vào cánh tay phải Phong Hàn Thiên nói.

- Chẳng phải em là người muốn chơi sao? - Phong Hàn Thiên lạnh nhạt nói.

- Nhưng mà....

- Nhìn qua bên kia xem! - Phong Hàn Thiên nói với Bạch Băng Dao mắt thì hơi hướng qua chỗ khác.

Bạch Băng Dao theo ánh mắt của Phong Hàn thiên nhìn lại thì thấy cô "bạn thân" của mình đang dùng tay nâng niu một cái khô lâu trên tay,về mặt vui thích hướng Hàn Tiêu Kỳ nói:

- Tiêu Kỳ nhìn này thật là đáng yêu a~ Ta có thể mang nó về được không?

Bạch Băng Dao:...

Hàn Tiêu Kỳ:...

Phong Hàn Thiên:...

Phong Hàn Thiên vốn là muốn ngồi cùng với Tur Đồ Lạp Vi nhưng do cabin trong vòng đu quay diện tích khá hẹp có đủ chỗ cho hai người,ngồi bốn người cũng không vấn đề gì nhưng Hàn Tiêu Kỳ lại lấy lý do không thoải mái để đuổi hẳn đi lại lấy chức trách bạn trai của mình ra để đi chung với Tur Đồ Lạp Vi.

Nên sắc mặt Phong Hàn Thiên vốn đã rất lạnh giờ lại càng thêm âm trầm nhưng Bạch Băng Dao là người bên cạnh hẳn trong khoảng thời gian cũng không ngăn nên mới không xảy ra án mạng vì bị gương mặt hẳn gây sức ép đến chết.

- Ông chú lúc này đúng là không có lừa chúng ta,quan cảnh từ trên đây nhìn xuống quả thật rất mỹ a! - Mặt Tur Đồ Lạp Vi gần như dựa sát vào cửa kính,hai mắt sáng rực nhìn qua bên ngoài.

Nhưng đợi hồi lâu vẫn không có tiếng hồi âm,quay đầu lại thì thấy Hàn Tiêu Kỳ tay chống cằm mắt thì nhìn cô chăm chú.

- Way!Tại sao cứ nhìn tôi hoài thế?Chẳng phải anh đề nghị đi cái này sao? - Tur Đồ Lạp Vi đỏ mặt nhìn Hàn Tiêu Kỳ nộ khí.

- Quan cảnh ngoài đó không mỹ như em thì sao tôi phải ngắm?

- Bại hoại! - Tur Đồ Lạp Vi mắng xong một tiếng liền quay đi tiếp tục giả trang thành dầm dề ."Tên này cũng giỏi của gái phết,nếu ta là tiểu bạch thỏ ngây thơ chưa hiểu hết sự đời thì chắc cũng bị lừa vào tròng của chú em rồi !Nhưng rất tiếc ta lại không phải,tiếc thật a~".

Hàn Tiêu Kỳ ngồi nhìn tiểu nhân nhi giả trang như thường nhưng hai tai lại đỏ bừng không khỏi có chút thành tựu.Lúc hẳn đang định một bước tiến tới thì tiếng chuông điện thoại lại "đúng lúc" reo lên.

- Chuyện gì? - Hàn Tiêu Kỳ mặt lạnh như thường nói nhưng có trời mới biết hẳn muốn bóp chết người bên đầu dây bên kia đến cỡ nào.

Không hiểu là do trực giác mách bảo hay là quá nhạy cảm nhưng bạn nhỏ Văn Hoàng sau khi nghe được tiếng lão đại liền cảm thấy cực kỳ bất an.Giọng điệu cũng không tự chủ được lắp bắp nói:

- Lão đại!Lão gia...ngài ấy đến!

- Đợi!

Vứt cho đàn em một từ không thể ngắn hơn,sau đó hướng Tur Đồ Lạp Vi :

- Xin lỗi,tôi có chuyện gấp...

- Được rồi,mau đi đi lần sau đền bù cho tôi cũng được! -Tur Đồ Lạp Vi vô tư nói.

Nhưng lại không biết người nói vô tâm mà người nghe lại hữu ý,Hàn Tiêu Kỳ sau khi nghe Tur Đồ Lạp Vi nói liền không nhịn được vui vẻ.Tâm tình trong phút chốc lại hồi sinh:"Cô ấy nói 'lần sau' vậy có phải Vi Vi đồng ý cho mình một cơ hội sao?".

Tur Đồ Lạp Vi nhìn Hàn Tiêu Kỳ khẽ mỉm cười mà không nhịn được rung mình,tên này cũng biết cười.Hàn Tiêu Kỳ nhìn Tur Đồ Lạp Vi ngơ ngẩn lại thừa cơ ăn đậu hủ vừa lấy tay bẹo má cô vừa nói:

- Được,lần sau sẽ bù cho em!

Lúc này cũng trùng lúc cabin của bọn họ hạ xuống gần mặt đất, Hàn Tiêu Kỳ cũng nhờ đó mà phóng ra ngoài.

- Tên này hẳn tưởng hẳn là ninja rùa chắc! Lần sau sẽ không ngu mà chọn mấy nhò mặt bánh bao xuyên nữa, đau quá a!

Bên đầu dây Văn Hoàng, sau khi cúp điện thoại mắt vẫn còn giật không ngừng. Hẳn không phải là sẽ bị lão đại cho ăn hành chứ! 555, hẳn chẳng qua là chuyển lời thôi mà hi vọng suy nghĩ của hắn không thành sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

- Nhóc con, người như thế nào lại không đến xem mắt? - Một ông lão tóc bạc râu trắng, tướng mạo đường hoàng trông rất hòa ái dễ gần nhưng lúc này miệng lại ngậm một cái tẩu hương người thanh niên vận âu phục lãnh khốc chất vấn thí điều muốn nước bọt xối xả.

- Là hôm đó có chính sự rất quan trọng cần xử lý. - Nam nhân đạm mạc nói, tay cầm tách trà thần nhiên uống làm như không thấy tình cảnh trước mặt.

- Chính sự? Ta phi! Chính sự cái con khi khô, người không thể lấy cái cớ nào đáng tin một chút sao? - Đây tuyệt đối so với chiều sư tử hồng của Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn cũng là không kém đi.

- Đó là sự thật! - Nam nhân sau khi để tách trà xuống lại đối mặt bình tĩnh vô ba nhìn ông lão đang sinh khí ngồi đối diện.

- Tức chết ta, tức chết ta rồi! Thiên a, ta chỉ muốn bông cháu dâu. Ta hỏi người lần cuối đến như thế nào mới cho ta gặp mặt cháu dâu?

- Không phải nói đến chuyện bông cháu gì đó bây giờ còn quá sớm đi! - Nam nhân nói, mi tiêm nhủ lại.

- Người hẳn là đợi ta xuống lỗ rồi mới nói đến phải không?

Lão già này đích thị là một lão ngoan đồng hàng thật giá thật. Sau khi nghe lão giả nói xong, nam nhân hơi cong khóe môi nói:

- Không lâu nữa đâu, ông sẽ thấy mặt cô ấy!

- Người nói thật!

Lão nhân như sợ đối phương để ý liền nhanh nói. Hai mắt sáng lấp lánh còn hơn nhật được trên bảo, mắt thấy cái tẩu sắp rút khỏi miệng tới nơi. Mới thấy nam nhân lờm một cái cuối cùng cũng không nói gì.

Tư Đồ Lạp Vi ngáp dài ngáp ngắn bước lê thê tới lớp, cái thân thể con người này của cô mặc dù đã qua cải tạo nhưng trừ có chút một chút mỹ mạo ra thì cũng chả tìm được ưu điểm gì đã vậy còn vô cùng yếu đuối nữa. Ai... đúng là số nữ phụ có khác.

- Đi nhanh lên, nghe nói khối 10 ban 3 xuất hiện một vị soái ca!

- Nga? Là học sinh mới chuyển trường tới sao?

- Không rõ lắm, nhanh lên đi sắp vô giờ rồi!

Tư Đồ Lạp Vi nghe thế cũng mơ mơ hồ hồ đi tới, này cái nơi đó không phải chỗ cô học sao. Chẳng lẽ là hiệu ứng cánh bướm tiếp theo? Ni mã, cái bộ này cô đã ngán lắm rồi còn muốn ở lại đây dựa vào nhân vật mới nữa. Lại thăm cảm thán độ nóng của mấy tên trai đẹp bao giờ cũng không giảm, nhất là đối với nhóm đồng bào sắc nữ a! Lão thiên gia lại thật bất công, nữ nhân đẹp thì bị muôn vàn người ghen tỵ, ganh ghét, nam nhân đẹp thì chả bị cái thừa gì!

Lại nhìn cái cửa lớp cùng mấy ô cửa sổ bị bu kín mít không còn chỗ để một con chuột có thể chui lọt trên mặt Tư Đồ Lạp Vi nhất thời xuất hiện ba vạch đen. Nếu không phải bản tên vẫn còn đó, cô còn tưởng mình đi lạc đến siêu thị đang bán hàng đại hạ giá đâu. Nhưng may là nhờ tiếng chuông thần thánh ngân vang của bác bảo vệ nên cô mới được đặt xá vào lớp. Ông chú bảo vệ a, thần linh sẽ ban phước lành cho ông.

Ngồi vào bàn cũng không cần hỏi để biết thêm điều gì chỉ việc nhìn theo hàng chục cặp mắt đang tầm tía một điểm của nữ sinh trong lớp liền biết đáp án ngay thôi. Nhưng thế mà lại không ngờ, vị soái ca này lại là Hàn nam phụ đâu! Tên này có phải uống nhầm thuốc không? Chẳng lẽ đột nhiên muốn nổi tiếng? Chẳng phải muốn sống một cuộc đời thảnh thơi an vị làm con một sách dưới góc tường cuối lớp sao?

Tuy là bị vị soái ca Hàn Tiêu Kỳ đột nhiên quăng bom vào làm nổi dậy làn sóng hám trai của các vị bên đảng phái sắc nữ nhưng cuộc sống thường nhật của Tư Đồ Lạp Vi cũng không gặp biến cố lớn gì. Hàn Tiêu Kỳ vẫn tiếp tục sự nghiệp truy vớ của mình, Phong Hàn Thiên vẫn là tính toán một ngày đẹp trời nào đó tìm Bạch đồng học để ngã bài, còn Bạch đồng học lại đang tìm cách quấy rầy mỗ phù thủy.

Thời gian cứ trôi qua như vậy,cuối cùng cũng đến ngày mà hầu hết học sinh ở Thiên Phong mong chờ nhất:ngày diễn ra cuộc thi văn nghệ.Trước đó vài hôm Tur Đồ Lạp Vi dùng quan hệ dò xét,thì mới thấy Bạch Băng Dao cũng có đăng kí tiết mục nhưng là lại chậm hơn người khác xếp ở hàng sau cùng.Người khác nhìn vào thì thấy bất lợi cho cô ta,nhưng cô lại thấy đây là ưu thế của nữ chủ đây.Bất ngờ tung ra một đoàn khiến người khác trở tay không kịp.Chi là người làm muộn cũng không có nghĩa là ta không thể làm muộn hơn.

- Tuyệt Tuyệt, đi mà năn nỉ đó.Giúp dùm đi! - Tur Đồ Lạp Vi thuận thực vận dụng lợi thế của mấy đứa mặt bánh bao:bán manh.Hai mắt mở to hết sức,miệng nhỏ đô đô trông cực kì khả ái dễ mua chuộc.

- Được rồi,chỉ là... - Mai Tổ Tuyệt nói tới đó giọng lại kéo dài hai tay bắt đầu vờn ra ma trảo có xu thế hướng mặt cô đi tới làm cho Tur Đồ Lạp Vi cực kì bất an.

Mọi vật đều có hai mặt của nó,ví dụ như mặt manh của Tur Đồ Lạp Vi.Không phải gương mặt xinh đẹp nào cũng được người thích nhưng đối với gương mặt của nữ phụ qua cái tạo thì là tùy thời vô si bán manh thu lấy hảo cảm của mọi người mà không bị chán ghét.Nhưng bất tiện của mặt bánh bao cũng từ đó mà ra,lúc nào hai má cũng không thoát khỏi móng vuốt sói, luôn bị chà đạp đáng thương.

- Biến thái chủ nhân,tại sao ta chẳng thấy ngươi luyện tập gì cả vậy? - Black nhảm chán liếm móng vuốt nói.

- Chỉ là cuộc thi nho nhỏ,cần gì phải tập huấn gì cho nhọc! - Tur Đồ Lạp Vi lười biếng nói.

- Nga!Vậy mà ta còn tưởng ngươi tính lên đó múa cột a. - Bạn nhỏ Black sau khi nói xong câu đó vẫn ngây thơ tiếp tục chà rủa móng vuốt mà không biết bản thân sắp lên đoạn đầu đài.

Tur Đồ Lạp Vi nằm trong bồn tắm ngâm mình thông qua Any nhìn MC lải nhải nói thao thao bất tuyệt không ngừng nghỉ từ nửa tiếng trước đến giờ vẫn còn chưa...khô nước miếng mà không khỏi khâm phục.Đội đến khi mỡ phù thủy đã xử xong một con gà,xương cũng gặm không thể sạch hơn nữa cuối cùng Bạch Băng Dao nữ chủ cũng chịu lên sân.

- Black,đi nào!Cùng xem hiện trường chân chính mới phấn khích a!

Đội Tur Đồ Lạp Vi thuận di đến,Bạch Băng Dao cũng đã bắt đầu biểu diễn.Để ta xem một điệu múa thu phục trái tim nam phụ cùng làm nam chính thần hồn điên đảo là như thế nào.Dưới ánh mắt của Tur Đồ Lạp Vi là một nữ sinh da thịt trắng nõn vận trang phục màu trắng ôm sát thân người ngang đùi,phía dưới là chiếc váy ngắn để lộ cặp chân dài miên man có thể làm các tra nam chảy nước miếng.Tóc vấn lên cổ định bằng một chiếc trâm mang lông vũ trắng.Nhan sắc như hoa mỹ quyền,hoa chi chiêu triển.

Thân ảnh mềm mại chuyển động theo từng điệu nhạc xinh đẹp không nói nên lời.Khiến nhất thời mọi người dưới khán đài từ phản khán nhiệt liệt chê bai giờ bắt đầu chuyển sang chiều hướng ủng hộ kịch liệt.Nam nhân si mê nhìn chăm chăm bóng dáng như thiên nga cao quý trên sân khấu,nữ nhân thì im lặng không biểu tình nhưng trên mặt ai ai đều lộ vẻ chán ghét thấy rõ.

Ting - Báo cáo master độ hảo cảm nam chủ dành cho nữ chủ đã tăng 5%.

Quả nhiên tên này không giữ lại được a!Vậy thì bà đây sẽ về đội của Hàn mỹ nam.Không thể khinh thường bàn tay vàng,dù đã bị cô hành cho như vậy mà còn xoay chuyển được tình thế.Bà bác nó,Bạch Băng Dao này nhà nghèo tiền đâu lấy ra học múa.Trời sinh tư chất thiên bẩm?Dựa vào, chẳng lẽ lão nương sống đến bây giờ lại sợ cái mary cách vách?

Cũng đến lúc phải lên sân rồi...

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Cảm ơn phần trình diễn xuất sắc của thí sinh Bạch Băng Dao và sau đây là tiết mục cuối cùng của chương trình đến từ một cái tên rất quen thuộc với mọi người gần đây: Bông hoa xinh đẹp của khối mười - Tur Đồ Lạp Vi.

Tiếng MC vừa dứt không lâu sau đó liền có tiếng nhạc piano êm ái vang lên.Theo bức màn được kéo ra nương nhờ vào ánh sáng duy nhất nhìn lên,mọi người không hẹn mà cùng nghỉ: thiên sứ.Váy xếp li xòe rộng màu trắng,mái tóc đen mềm mại hơi xoắn nhẹ ôm lấy gương mặt tựa búp bê tinh xảo.

Từng ngón tay búp măng xinh xắn nhẹ lướt trên những phím đàn.Không phục sức hoa lệ,càng làm tôn lên vẻ thanh khiết tựa như tinh linh nổi bật giữa màn đêm tăm tối.Tuy chỉ nhìn một nửa sườn mặt nhưng cũng không ngăn được ánh nhìn của mọi người về thiên thần bé nhỏ bằng cơ ngọc cốt .

Lúc này giọng ca trong trẻo,u buồn vang lên:

Thuở ban đầu

Ta tin ái tình là điều vĩ đại nhất

Cuối cùng mới ngộ ra rằng

Nghiệt ngã nhất chính là định mệnh

Em vẫn lựa chọn bước đi không ngoảnh lại

Anh làm tan nát trái tim em,sao em mãi chẳng nhận ra

Em luôn nói tình yêu vốn là ảo mộng

Hạnh phúc vay mượn từ em

Giờ chỉ có thể hoàn trả

Cô đơn nhất chính là không thể giữ được ái tình trong tay

Hạnh phúc đơn sơ chưa kịp bày tỏ, giờ chỉ còn vang vọng khúc biệt ly

Ôm một nỗi cô quạnh trước khi con tim tan vỡ

Dụng tâm ngâm một khúc ly ca chưa xót tặng em

Ái tình là gì đây?

Thì ra chỉ là khúc ngẫu hứng, không nên quá vấn vương

Yêu đã là mù quáng,cần chỉ sự sáng suốt,chỉ cần tấm lòng thành

...

Nào ai thấy được sự vĩnh cửu là gì?

Chỉ thấy khúc ca ly biệt vang vọng mãi bên ta...

Đến khi ca khúc chấm dứt mọi người vẫn chưa hoàn hồn lại,này có thể là vì dung mạo của Tư Đồ Lạp Vi mà ngẩn người.Có thể là vì bản nhạc mà trầm tư,nhưng cho dù là vì lí do gì đi nữa thì cũng không thể phủ nhận một điều vai diễn Bạch Liên Hoa đáng yêu thuần khiết của cô vô cùng thành công.

Ting - Độ hảo cảm nam chính dành cho nữ phụ hiện tại là 86%.

Ting - Độ hảo cảm nam phụ dành cho nữ phụ hiện tại là 94%.

Ting - Độ hảo cảm nữ chính dành nữ phụ hiện tại là 0%.

Và dĩ nhiên kết quả là mổ phủ thủy dành giải nhất a!Bạch Băng Dao đứng ở một góc,ánh mắt như độc xà nhìn chăm chăm vào Tư Đồ Lạp Vi:"Đều là tại nó,tại nó.Đáng lẽ ta mới là quán quân!Tư Đồ Lạp Vi mày cướp đoạt mọi thứ từ tao như thế còn chưa đủ sao?...Tao sẽ không tha cho mày!".

Tư Đồ Lạp Vi khó khăn lắm mới thoát khỏi đám người kia,vừa tìm được một nơi khá vắng vẻ để hoán phép về tổ.Nhưng nửa đường lại nhảy ra một trình giáo kim,người này không ai khác chính là tên nam chủ Phong Hàn Thiên.

- Vi Vi!

Phong Hàn Thiên nhìn người con gái kia làm như không nghe tiếng gọi của hắn vẫn bộ mặt lạnh nhạt bước đi về hướng khác,không khỏi đen mặt bước nhanh đến chỗ cô tay dùng sức kéo tay cô lại.

- Phong Thiếu,thình tự trọng! - Ánh mắt vô cảm nhìn hắn nhưng trong thâm tâm Tư Đồ Lạp Vi lại không ngừng rửa thầm Phong Hàn Thiên."Làm ơn mau lấy cái bàn tay heo của ngươi ra khỏi người của lão nương ngay."

- Em... vừa rồi làm rất tốt! - Câu chất vấn cuối cùng lại hóa thành như thế,hắn là lấy lí do gì đi hỏi cô?Lấy thân phận gì để tức giận với cô?Nhìn dung nhan tinh mỹ của người đối diện,nhưng cảm xúc cô dành cho hắn đã thay đổi rồi!Ngày xưa cô luôn nhìn ánh mắt ái mộ dõi theo hắn,nay cũng chính là đôi mắt ấy nhưng lại là lạnh băng như người xa lạ.

- Cảm ơn.

Sau câu đáp lại của Tư Đồ Lạp Vi,cả hai nhất thời lâm vào trầm mặc.Lúc Tư Đồ Lạp Vi tỉnh mở miệng thì lại nghe giọng nói từ tính khàn khàn của Phong Hàn Thiên truyền đến:

- Phải như thế nào, em mới cho tôi cơ hội!

Mặc dù biết câu nói của hắn là có ý gì nhưng lại ngược lên dùng đôi mắt nghi hoặc nhìn hắn, chờ đợi câu nói tiếp theo. Bà đây chính là muốn làm khó người đó thì sao nào!

- Vi Vi ,tôi thích em! - Phong Hàn Thiên vừa nói vừa dùng đôi mắt nồng đậm tình cảm nhìn Tư Đồ Lạp Vi.

- Anh là đang nói đùa sao? - Vài phút sau Tư Đồ Lạp Vi mới khó khăn mở miệng.

- Em nói đi!

- Anh sao có thể như nói lời như thế! Có không biết lời anh vừa nói sẽ khiến Dao Dao đau lòng sao? - Đôi mắt thiên chân vô tà ẩn chứa tức giận nhìn hắn ,thay vì quan tâm chuyện của mình lại lo lắng cho người khác trước. Chiêu Bạch Liên Hoa trong sáng này lúc nào cũng dùng rất tốt!

Quả nhiên khi nhìn biểu tình như thế của Tư Đồ Lạp Vi ánh mắt của Phong Hàn Thiên càng nóng rực hơn lúc trước. Đúng là Băng Dao không thể so sánh với Vi Vi được, là lúc trước hắn mất mù mới nhìn lầm.

Chưa đợi Phong Hàn Thiên trả lời thì lúc này lại có một giọng nói trầm thấp lạnh lẽo vang lên:

- Buông ra!

Cánh tay Tư Đồ Lạp Vi vốn bị Phong Hàn Thiên giữ chặt lúc này lại bị một lực khác lôi kéo. Tư Đồ Lạp Vi không ngược lên nhìn gương mặt tuấn nham vốn đã lãnh khốc giờ lại cực kì âm trầm,tên ngu cũng nhìn ra Hàn mĩ nam đang cực kì sinh khí.

Phong Hàn Thiên hạ mắt nhìn bàn tay trống trơn,sau đó lại dùng ánh mắt không nhìn ra cảm xúc đối mặt Hàn Tiêu Kỳ.Hai người không ai nhường ai,Không khí xung quanh đột nhiên im lặng đến đáng sợ ,chưong khí tỏa ra không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Hàn Tiêu Kỳ mười lăm tuổi,lão đại Huyết Sát bang chiếm vị trí thứ nhất trong thành phố,thứ sáu trong Hắc Đạo.Đây là tất cả thông tin về đối phương mà Phong Hàn Thiên tra được về Hàn Tiêu Kỳ.Con người không ai không có quá khứ mà quá khứ của tên này giống như một trang giấy trắng không hề lưu lại tí gì.

Mà đã không có quá khứ thì đồng nghĩa với không điểm yếu, một kẻ mạnh cực kì đáng sợ.Nhưng là tại sao hắn lại vào học tại Thiên Phong?Mục đích chân chính của hắn là gì?Có lẽ lần này hắn thật sự đã gặp đối thủ.

Nếu Hàn Tiêu Kỳ biết Phong Hàn Thiên nghĩ gì chắc chắn sẽ khinh bỉ tên này một trận.Cái gì mà tiến vào Phong Thiên với mục đích to tát gì chứ! Chẳng qua vào một ngày đẹp trời lão già hách dịch nhà hắn rảnh rang không có chuyện gì làm mới đi xem bói.

Không biết gặp tên lừa đảo nào đó nói nếu hắn tại Phong Thiên sẽ gặp được chân mệnh thiên nữ.Thế là lão ba lấy lí lẽ hùng hồn tìm đủ thứ uy hiếp đem nhét hắn vào cái nơi nhảm chán này!Chẳng lẽ ông không biết làm thế là đang hủy hoại mầm non của Hắc Đạo giới sao?

Quay lại vấn đề!Lúc này Tư Đồ Lạp Vi vô cùng bi ai bị kẹp giữa hai tên đang phóng đảng đảng sát khí,muốn đi chả được mà ở thì lại không xong!Này nha, nàng cũng không muốn chung số phận như cây xúc xích nằm trong hai mặt bánh mì chờ bị ăn đâu.

- Trước khi ta mất kiên nhẫn người nên rút đi!Vi Vi là bạn gái ta!Người... không xứng! - Hàn Tiêu Kỳ giọng tràn đầy lạnh lùng hướng Phong Hàn Thiên vừa tuyên bố quyền sở hữu vừa hạ thấp giá thành của Phong đồng học.

- Tôi muốn nghe chính miệng cô ấy thừa nhận! - Phong Hàn Thiên lạnh nhạt nói, song hai người không hẹn cùng chuyển ánh mắt tập trung lên bóng dáng nhỏ xinh của Tư Đồ Lạp Vi.

Hảo,gian xảo.Lại dùng đẩy vấn đề lên đầu ta,còn tên nam phụ kia ta là bạn gái của người khi nào thế hả!Tư Đồ Lạp Vi thầm ghi hận Phong Hàn Thiên. Chuẩn bị đáp xoáy hắn thì chỉ thấy Hàn Tiêu Kỳ khẽ nheo mắt lại đầy nguy hiểm nói:

- Cho dù cô ấy có quan hệ gì với tôi thì cũng không quan hệ đến cậu! - Chính anh cũng rất muốn biết,cô nghĩ sao về anh?Cô đối với anh phải chăng cũng giống như anh với cô?Nhưng là, không phải lúc này.

Hàn Tiêu Kỳ nói xong cũng không cùng Phong Hàn Thiên nói nhiều lời vô nghĩa,liền lao nhanh ra như một chiếc tên vừa bắn ra khỏi cung tung ra một cú đá vào Phong Hàn Thiên.Động tác lưu loát,mây trời nước chảy dường như đã làm hơn trăm lần khiến trong mắt người chứng kiến cũng là một loại mỹ cảnh.

Nhưng Phong Hàn Thiên tốt nghiệp đủ loại các đai võ thuật cũng không phải chỉ

để chơi liền nhanh chóng né sang chỗ khác sau đó đáp lại quả gập mặt mà Hàn Tiêu Kỳ dành cho hắn bằng một chiêu tương tự.

- Họ Phong nhanh lên một chút, ấy coi chừng họ Hàn sắp ra ám chiêu!

- Uầy! Đánh gì mà nhẹ dữ vậy, không có gây sát thương gì cả?

- Giời ơi! Họ Phong bị ăn một cú nốc ao rồi kìa!

- Hàn mỹ nam cũng không kém, trang phục giờ đây đem độ vắn với trường lão tám túi dân cái bang còn không biết ai hơn ai đâu!

Trong khi Hàn Tiêu Kỳ cùng Phong Hàn Thiên đánh nhau kịch liệt thì bên này hai tên vô lương tâm nào đó đang âm thầm bình luận sôi nổi không khác nào những bình luận viên trên đấu trường to lớn.

Nhưng vì Tư Đồ Lạp Vi đang đóng vai thánh mẫu Bạch Liên Hoa phải nhanh chóng ra sân đúng lúc nên mỗ phù thủy cho dù quyền luyện cuộc đấu cũng không thể làm gì khác!

Mỗ phù thủy cũng dùng tốc độ chóng mặt lao ra vòng tay ôm chặt lấy hông Hàn Tiêu Kỳ, đáng thương kêu lên:

- Kỳ dừng lại đi ,dừng đánh nữa!

Lão nương mới không ngu mà chen vào giữa hai tên đó đâu!Tuồng tượng thử xem lỡ không may cô bị ăn một cú nốc ao, đương nhiên là với thân xác nữ phụ thì không chuyện sở hữu vàng hào quang vĩ đại như của nam chính chỉ để vết thương hơi tử sắc một chút cũng không đến mức phá hủy hình tượng.Kết cuộc thì không cần phải hỏi,dĩ nhiên là rằng bay đầy trời kèm theo một một ít si rồ rồi!

Còn chuyện vì sao cô không ôm Phong Hàn Thiên ấy hả?Không phải thiên vị Hàn nam phụ đâu nha chỉ vì Phong nam chủ đang ở thể bất lợi thôi.Cho dù Phong Hàn Thiên này có học giỏi võ nhiều bao nhiêu cho dù bàn tay vàng như thế nào thì một kẻ sống trong nhung lụa không hề phải chịu qua huyết tinh mưa máu lại không có nhiều kinh nghiệm thực chiến thì làm sao đấu lại một kẻ từ khi lọt lòng đã trong hắc đạo đây!

Hàn Tiêu Kỳ vốn muốn thừa thắng xông lên lại bị một vòng tay nhỏ nhắn cùng thân hình mềm mại ôm lấy đi cùng còn là giọng nói ngọt ngào thân thuộc thì làm sao ra tay nổi đây.

- Hừ! - Hàn Tiêu kỳ nắm lấy tay Tư Đồ Lạp Vi kéo đi,mắt cũng khinh thường không dừng lại bóng dáng Phong Hàn Thiên giây nào!

Phong Hàn Thiên ngồi dưới đất, dùng mu bàn tay lau đi vết máu ở khóe môi.Mắt lạnh nhìn hai bóng dáng dần đi xa, ngón tay siết lại chặt đến mức muốn đâm sâu vào lòng bàn tay.Lúc này Tư Đồ Lạp Vi lại khẽ quay đầu nhìn về phía hắn trong ánh mắt thấy rõ sự lo lắng sau đó lại lưu luyến quay đầu đi!

Trong khoảnh khắc, Phong Hàn Thiên chợt ngậy ra!Cô là đang quan tâm đến hắn sao?Cô bé này!Nhân thần vốn lạnh lùng không có độ ấm nay lại chợt nhu hòa đi không ít. doc-truyen-nhanh-nhat-va-day-du-tai-diendanlequydon

Bên phía này.Hàn Tiêu Kỳ im lặng lôi kéo Tư Đồ Lạp Vi đi một khoảng khá xa sau đó dừng lại, sau đó lại quay đầu nhìn về phía cô:

- Em không có gì muốn nói với tôi sao?

Tư Đồ Lạp Vi ngước lên gương mặt nhỏ nhắn rồi rầm chọc người thương tiếc,khẽ cắn môi nói:

- Cái kia...vừa rồi cảm ơn cậu! - Đôi mắt trong veo đen láy khẽ nhìn Hàn Tiêu Kỳ sau đó lại dùng âm thanh thanh thúy để nghe nói.

- Còn nữa, lần sau không cần phải vì tôi mà làm như vậy nữa!

Nghe tới đây, mắt phượng Hàn Tiêu Kỳ khẽ nheo lại nguy hiểm nói:

- Em là đang lo cho thương thế của tên kia sao?

Tư Đồ Lạp Vi cảm nhận được bàn tay đang nắm lấy tay mình cũng đang không tự giác siết chặt lại liền không nhanh không chậm nói:

- Không phải! - Nói xong liền lấy từ trong túi xách ra một chiếc khăn tay đưa cho hắn.

- Dừng hiểu lầm, tôi chỉ... chỉ là muốn không có người phải vì tôi bị thương thôi! - Lấp bắp nói, mặt bất giác đỏ lên quay sang chỗ khác coi như một dấu hiệu của chột dạ.

Hàn Tiêu Kỳ buồn cười nhìn nữ sinh rõ ràng thông minh như vậy nay lại lấy cái cớ chẳng hề đáng tin chút nào để quan tâm mình.

- Làm cho tôi đi!Em làm thì sẽ không đau nữa! - Hàn Tiêu Kỳ cười xấu xa nói.

- Nói ngu ngốc cái gì... - Tư Đồ Lạp Vi miệng thì cầu nhàu tay vẫn cẩn thận dùng khăn lau vết bẩn trên mặt Hàn Tiêu Kỳ.

Ngày hôm sau đến trường liền có kết quả thi học kì, ai ai cũng háo hức muốn biết kết quả của mình. Lớp học của Tư Đồ Lạp Vi vô cùng im lặng thậm chí có thể nghe thấy tiếng hít thở dồn dập, tiếng tim đập hồi hộp của từng thành viên trong lớp trên bục giảng là thầy chủ nhiệm đang đọc kết quả của từng người.

Sau năm phút công bố kết quả, có người vui cũng có người buồn. Có người ra tiếng cũng có kẻ khóc thành tiếng. Nhưng là trong số đó không có Tư Đồ Lạp Vi. Vì sao? Vì căn bản kết quả của cô vẫn chưa có được! Tư Đồ Lạp Vi nghi hoặc hướng ánh nhìn đến trên người lão sư thì chỉ thấy ông ta nhìn cô nhủ mầy sau đó nghiêm nghị nói:

- Tư Đồ Lạp Vi, trò theo tôi đến phòng làm việc của hiệu trưởng một chuyến!

Trong khi tất cả mọi người bên dưới lớp xôn xao nghị luận thì không có một ai để ý đến. Người vốn tỏ ra lo lắng cho bạn thân hay phản ứng bình thường như mọi người đang cười đến ghê người trong mắt lóe lên tia sáng sắc lạnh nhưng rất nhanh rồi biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Trong căn phòng lớn lấy tông màu trắng làm chủ đạo yên tĩnh dị thường, lúc này không dưới chục lão sư nhìn chăm chú bóng dáng nhỏ nhắn đang ngồi cùng họ trên chiếc bàn dài. Có đánh giá, có kinh thường, có thương thức... nhưng cho dù họ có dùng đủ loại ánh mắt gì thì nữ sinh vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh như cũ, nở nụ cười dịu dàng để đón tiếp.

Thầy Hiệu Trưởng nghiêm nghị nhìn Tư Đồ Lạp Vi một lúc, sau đó mới nghiêm khắc nói:

- Tư Đồ Lạp Vi chúng tôi nghi ngờ em gian lận trong kì thi vừa rồi!

Sau khi nghe được câu nói của Hiệu Trưởng, cô chỉ phát ra một tiếng "A" xem như đáp lại lời của Hiệu Trưởng sau đó cũng không phản ứng gì nhiều. Hiệu Trưởng nhìn Tư Đồ Lạp Vi giây lát sau đó lại nói tiếp:

- Theo thầy được biết thông qua các giáo viên đang dạy và kết quả những năm học vừa rồi của trò! Thì ngoại trừ môn ngữ văn có chút thành tựu ra thì hầu như thành tích các môn còn lại chỉ tương đối khả quan thậm chí môn toán và anh văn luôn nằm trong top cuối toàn trường.

- Nhưng kết quả thi lần này lại rất ngoài ý muốn, khiến chúng tôi rất bất ngờ. Em phải biết rằng người từng đạt điểm số cao nhất năm thứ 10 toàn trường chỉ vừa được 525 điểm. Trong khi em môn nào cũng được tối đa 150 điểm, tổng điểm là 750.

Thầy Hiệu Trưởng nói xong cùng các lão sư hướng ánh mắt tới trên người Tư Đồ Lạp Vi như đang chờ đợi cô cho họ một câu trả lời thỏa đáng. Tư Đồ Lạp Vi kể cả lúc này khỏe môi vẫn tươi cười nhẹ nhàng như cũ, giọng điệu ngọt ngào ôn hòa nói:

- Gian lận? Vậy xin hỏi mọi người nói em gian lận bằng cách nào ạ? Em nhìn bài của ai dưới hai đôi mắt của hai vị giám thị đây! Nói em xem trộm đáp án? Trong khi em còn chưa biết được trong đề có bao nhiêu câu hỏi, xin hỏi em làm gì để lấy được tần ấy đáp án.

Tư Đồ Lạp Vi nhất thời các thầy cô hai mặt nhìn nhau, nhỏ giọng bàn tán. Sau đó một lão sư cất tiếng:

- Chúng tôi không biết em dùng bằng cách nào nhưng điều này cũng không thể chứng minh một người chưa từng lọt vào top 100 nay lại lấy được vị trí thứ nhất toàn trường. Điều này hoàn toàn không có khả năng!

Tư Đồ Lạp Vi nghe thế liền bình thản đáp:

- Nếu mọi người đã nói em gian lận. Vậy xin cho em được xem chứng cứ!

- Bằng chứng thì không nhưng nhân chứng thì lại có một mà người này chắc em cũng không xa lạ gì. - Hiệu Trưởng lão sư vẫn giữ dáng vẻ nghiêm nghị nói chuyện với cô sau đó hướng ngoài cửa phòng nói.

- Được rồi! Em liền đi vào đi!

Mọi ánh mắt lúc này đổ dồn về phía cửa phòng, người vừa tiến vào không ai khác chính là người bạn thân trên danh nghĩa của Tư Đồ Lạp Vi: nữ chính Bạch Băng Dao.

Bạch Băng Dao yếu đuối đi đến hướng về phía các thầy cô nhẹ cuối đầu chào, dáng vẻ khá tiêu tụy đôi mắt xinh đẹp phấp phồng buồn bã giống như vừa mới khóc xong không lâu hướng Tư Đồ Lạp Vi nhìn đến chốc lát liền buông mắt.

Trong lòng Tư Đồ Lạp Vi hô hào: "Mới gặp không lâu trình độ diễn xuất của nữ chính đã nâng lên một tầm cao mới. Cái vai diễn học sinh ngoan ngoãn

trong mắt thầy cô và cái vẻ đạo mạo vì lo lắng cho bạn tốt là cái gì thế này?"

Hiệu Trưởng dường như muốn nhanh chóng giải quyết nhẹ bả Bạch Băng Dao:

- Em có thể nói rồi! Nói tất cả những gì em biết đừng che giấu, như thế không tốt lại càng hại bạn.

Bạch Băng Dao yếu ớt gật đầu sau đó lại nhìn Tư Đồ Lạp Vi lần nữa như hạ quyết tâm cắn môi nói:

- Ngày đầu tiên thi ngữ văn, trong khi em ngẩn đầu lên suy nghĩ vô tình thấy... Vì Vi không biết bằng cách nào lấy ra một đôi giấy đầy chữ đề dưới lén lút ghi chép lên bài thi phía trên. Lúc đó, em cũng chỉ thấy có chút kỳ quái nhưng do không thấy rõ nên cũng không để ý lắm. Nhưng các môn tiếp theo cũng vậy... nhưng ngay cả môn anh văn thì em đã minh bạch. Lúc đó sau khi thi xong môn Anh Văn em đã có ý đến khuyên bạn ấy nhưng... nhưng mà cậu ấy, cậu ấy... - Nói tới đây nước mắt trào ra muốn bao nhiêu xinh đẹp liền có bấy nhiêu làm cho người khác thấy liền muốn che trở.

Một vị lão sư khác nóng nảy hỏi:

- Làm sao?

Chỉ thấy Bạch Băng Dao cuối gằm mặt xuống nhẹ giọng nói:

- Cậu ấy chẳng những không nghe em khuyên can... mà còn uy hiếp em không được nói ra nếu không... nếu không sẽ cho các bạn cô lập em! - Giọng nói nhỏ dần nhỏ dần nước mắt như chuỗi ngọc thi nhau rớt xuống.

Đến thời điểm này ánh mắt mọi người dùng để nhìn Tư Đồ Lạp Vi cũng không đơn giản như trước hoàn toàn là tức giận ngay cả Hiệu Trưởng cũng không nhận được phần nộ.

- Vì Vi tớ biết lúc này cậu rất hận tớ nhưng... nhưng mà cho dù từ nay cậu có cắt đứt quan hệ với tớ... mọi người xung quanh cậu xa lánh tớ... thì tớ chỉ muốn tốt cho cậu thôi! Dao Dao ,xin lỗi cậu. - Bạch Băng Dao dùng đôi mắt không thể chân thành hơn nhìn Tư Đồ Lạp Vi sau đó xoay người chạy khỏi phòng.

- Tư Đồ Lạp Vi, em còn gì để nói nữa hay không? - Thầy Hiệu Trưởng áp chế xuống giận giữ trong nội tâm, giữ về bình tĩnh đối cô nói.

Về tươi cười biến mất thay vào là sự lạnh nhạt, nghiêm túc nói:

- Em không phục!

Chưa đợi bất cứ ai phản bác liền nói tiếp:

- Em khẳng định lần nữa. Em - Tư Đồ Lạp Vi không hề dùng bất cứ biện pháp nào gian lận. Nếu đã không tin thì không bằng ngay bây giờ các thầy cô cứ ra đề đi em sẽ giải ngay lập tức!

Thầy Hiệu Trưởng cùng các thầy cô nói một hồi liền đưa ra quyết định:

- Tuy hơi đơn giản nhưng cũng xem là biện pháp tốt! Được rồi Trần lão sư ,thầy ra đề trước đi.

Trần lão sư là người dạy môn toán lớp Tư Đồ Lạp Vi nổi tiếng là dạy rất giỏi đồng thời cũng khó tính lại cổ hủ. Trần lão sư lôi từ trong cặp sách ra một quyển sổ, sợ gần nếu học sinh lâu năm học lão nhìn thấy ai cũng phải xanh mặt này chẳng phải là tổng những đề thi khó nhất do lão sư tâm sao? Quyển này dùng để bồi dưỡng học sinh giỏi hay có công dụng dùng để trị những tên học trò lười có chút bản lĩnh.

Ông chọn vài phút liền viết một đề toán mà ông cho rằng cực khó lên bảng (bảng này là dùng để ghi kế hoạch nên không cần thắc mắc tại sao trong văn phòng lại có). Với cái đề này ngay cả lão cũng đã tốn không ít thời gian đầu đầu mới làm ra được.

Trong mắt mọi người ,cô là mất gần nửa phút đơn thuần đi đến phía bảng trắng nhưng trong không biết rằng khoảng thời gian này Tư Đồ Lạp Vi đã giải xong đề bài trên bảng. Nếu Trần lão sư biết được sự thật không biết có bị cô làm cho học máu hay không.

Sau khi Tư Đồ Lạp Vi từ chỗ ghi đề về chỗ liền nhận được câu châm chọc của một lão sư:

- Sao rồi, có phải là không biết làm hay không?

Người hỏi vì sao? Đương nhiên là vì Tư Đồ Lạp Vi trong mắt người khác chỉ mất tầm một phút để làm bài. Nay nếu người đã biết tính tình Trần lão sư liền biết cái đề này không đơn giản rồi! Làm sao chỉ mất nhiều đó thời gian mà đã hoàn thành được.

Hiệu trưởng nhìn về phía Trần lão sư:

- Lão Trần, thế nào?

- Cái này... không thể nào? Để tôi xem kỹ lại một chút! - Trần lão sư hô to nói sau đó lại đi về phía bảng đầy đầy gong kính sẫm soi từng chữ con số trên bảng.

Nhóm lão sư cùng hiệu trưởng đồng thời chờ câu phán xét của ông, thì chỉ thấy Trần lão sư đi về phía Tư Đồ Lạp Vi kích động nói:

- Em có đồng ý làm học trò của thầy?

Câu này nghe thì có vẻ không có gì đặc biệt nhưng phải biết rằng lão cổ hủ này không phải giáo viên bình thường. Học trò đã được lão nhận định không chín thì mười đều là những người có máu mặt hiện tại, nên không thể không nói Trần lão sư ở phương diện dạy học vô cùng nổi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Câu hỏi này của Trần lão sư chẳng phải là trả lời Tư Đồ Lạp Vi làm đúng hay sao? Nhưng làm thế nào trong khi chỉ tốn một phút để giải một đề toán khó? Làm sao một học sinh có điểm toán chỉ đủ gần gượng để lên lớp lại có thể?

Hiệu trưởng lão sư nhú mày khê khê:

- Thầy Trần!

Trần lão sư lúc này mới thoát khỏi trạng thái hưng phấn khi tìm thấy báu vật, ông hào hứng nói:

- Thiên tài, Tư Đồ đồng học tuyệt đối là một tài năng bậc nhất về toán học! Không phải, phải nói là thiên tài ngàn năm có một. Đề bài mà tôi cho em ấy khiến tôi phải mất gần nửa tiếng đồng hồ mới ra được kết quả nhưng trò ấy chỉ cần vòn vện một phút. Các vị nói xem, như thế có phải là thiên tài không chứ!

Này, chẳng phải là quái vật thì là gì? - Đây là tiếng lòng của chư vị lão sư.

- Chắc chắn chỉ là ăn may thôi! Lần này để tôi ra đề! - Lời này là của Phàm lão sư bộ môn anh văn.

Phàm lão sư đưa đề bài đến trước mặt Tư Đồ Lạp Vi, trong mắt hơi biểu lộ chán ghét nói:

- Nếu em có thể dịch đoạn văn này ra tiếng Trung thì coi như em thông qua môn của tôi.

Tư Đồ Lạp Vi cầm lấy đề bài nhìn lướt qua một chút rồi ngẩn đầu nói:

- Còn nếu em làm được hết cả đề thì sao ạ?

Phàm lão sư nhẹ nhuróng mày, xem thường nhìn Tư Đồ Lạp Vi sau đó mới mở miệng nói:

- Được, tôi đã cho em cơ hội nhưng còn không biết quý trọng nắm bắt đã vậy thì đừng trách! - Nói xong cô giáo Phàm vừa tính toán đi về chỗ ngồi thì lại nghe tiếng gọi của Tư Đồ Lạp Vi.

Phàm lão sư phiền chán nhăn mi nói:

- Lại là chuyện gì?

- Em đã làm xong rồi, mời cô xem giúp em!

Phàm lão sư tròn to mắt kinh ngạc nhìn nhìn lại đề thì chỉ thấy tờ giấy vẫn trắng tinh như cũ không khỏi phát cáu:

- Em là đang đùa với tôi có phải không?

Đáp lại cô giáo là nụ cười ôn hòa tươi rói của Tư Đồ Lạp Vi:

- Dĩ nhiên là không! Hiện tại em mới đọc kết quả mời cô lắng nghe: 1- C, 2-D, 3-D, 4-B, 5-D, 6-A, 7-C, 8 -A, Đáp án câu 1 là...

Tư Đồ Lạp Vi không khách khí đọc một tràng tiếng anh, không khỏi khiến mọi người há to miệng đến mức có thể nhét được cả quả trứng gà.

- Cái quái gì thế này? Không thể nào? Em làm sao có thể làm ra được kết quả chính xác toàn bộ trong ngắn ấy thời gian... - Phàm lão sư trong bộ dạng không thể tin được nhìn chăm chăm Tư Đồ Lạp Vi nói.

Nhóm lão sư nghe được lời của cô giáo Trần phút chốc cả căn phòng liền lâm vào im lặng thậm chí nếu lúc này có đồng chí nào lén lút thả boom trong thâm lặng còn có thể nghe thấy nữa là.

Trừ Tư Đồ Lạp Vi cùng Black thì mọi người còn lại ở đây trong nhất thời đều có cảm giác thật là vi diệu a! Đây còn là người nữa sao? Còn sao? Đây rõ ràng là siêu cấp biến thái quái vật a! - Đây là nội tâm của các vị lão sư (gào thét -ing).

- Nếu các thầy cô đã không tin em, thì hiện tại có phải nên tin vào mắt mình hay không?

- Thế nhưng... - Phàm lão sư cơ hồ không muốn bỏ qua cho Tư Đồ Lạp Vi.

- Không nói gì nữa! Học trò của tôi tuyệt đối là thiên tài số 1 còn cần gì phải giờ ba cái trò mèo đó làm gì? - Đây là Trần cổ hữu lại giờ tính bao che khuyết điểm a!

Trần lão đầu, người ta còn chưa nhận lời! Ông lại đi nhận bậy nhận bạ là sao??QAQ - Tiếng lòng của hội lão sư.

Tuy nói Hiệu Trường là người đứng đầu nắm quyền hành lớn nhất ở Thiên Phong này nhưng là ông đối với người thừa kế Phong Hàn Thiên bất quá chỉ là một vị cấp dưới mà thôi! Nhưng Trần lão sư thì khác, tuy bề ngoài nhìn như dưới trướng Hiệu Trường thực chất lại là vị lão sư mà Phong Thiếu thập phần kính trọng.Đương nhiên tiếng nói của ai có phân lượng hơn không cần nói cũng biết a!

Thầy Hiệu Trường thấy không ai phản đối liền thờ dài nói:

- Xin lỗi vì đã hiểu lầm em! - Ông mới không ngu mà đi đắc tội với vị tiểu tử tông này a. Hiện tại bỏ qua việc được Trần lão coi trọng thì riêng tài năng của Tư Đồ Lạp Vi ông càng coi trọng hơn. Nếu đề cái mầm non tốt này rơi vào tay trường khác thì chắc chắn ông sẽ tự đập đầu vào đầu phụ để tự tử!

- Dao Dao ,cậu ấy! - Thu lại tươi cười thân nhiên, đôi mắt tuyệt mỹ mang u quang buồn bã nở nụ cười có chút chua xót nói.

Hiệu Trường cùng các lão sư thấy vậy cũng liền hồi tưởng tới chuyện bản thân sắp nữa là đã bị một đứa học trò chưa mọc đủ răng lừa một vỏ thì không khỏi giật sùi gan. Hiệu Trường lão sư trầm giọng nói:

- Chuyện này tôi sẽ xử lý chính đáng, nhất quyết sẽ không để em bị thiệt thòi!

- Anh tìm em có chuyện gì sao?

- Bạch Băng Dao, tôi thật sự quá thất vọng về cô! - Đáp lại là câu trả lời đầy lãnh khốc của Phong Hàn Thiên.

Sau khi thiết kế Tư Đồ Lạp Vi thành công. Bạch Băng Dao vô cùng vui vẻ khoái trá khi nghĩ tới kết cục sắp tới của người bạn thân này. Càng hạnh phúc hơn khi người yêu vốn đã lạnh nhạt với cô ta gần đây lại tự động tìm đến nhưng lại không ngờ lại nghe được câu này.

- Là chuyện gì cơ chứ? Thiên, anh là đang nói gì vậy? - Gương mặt nhỏ nhắn hiện ra hoang mang, mắt đẹp bất giác phấp phồng nhìn Phong Hàn Thiên yếu ớt nói.

- Cô xem tôi là thằng ngốc hay sao? Chuyện cô làm, ắt phải hiểu rõ hơn ai hết.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Trong một căn phòng, thiếu nữ hai mắt vô thần nhìn chăm chăm người phụ nữ mái tóc đã điểm hoa râm đang ngủ say tái nhợt trên giường. Cô ngồi đó rất lâu, rất lâu nhưng vẫn không hề có bất cứ cử động nào.

Tâm trí cô ta lúc này đang nhớ lại đoạn hồi ức nào đó:

- Bạch Băng Dao cô nghe cho rõ đây, tôi - Phong Hàn Thiên kể từ ngày hôm nay chấm dứt mọi quan hệ không còn liên quan gì đến cô. Kể mặc Vi Vi vẫn còn tình cảm với "người bạn" như cô nên tôi sẽ không làm đến mức đuổi học cô nhưng nếu cô còn có bất cứ hành động nào tổn hại đến Vi Vi thì tôi sẽ không tha cho cô!

Hình ảnh người bạn trai mà cô ta vô cùng yêu thương và đã từng yêu mình lại dùng gương mặt lạnh lẽo lời lẽ dứt khoát sắc bén đối cô ta nói. Dùng vẻ quan tâm bảo vệ đã từng thuộc về cô ta nay lại như thế che chở cho người khác.

Tại sao? Tại sao lại như thế? Cô có làm chuyện gì sai? Tại sao lại đối xử với cô như thế? Tại sao?

Cô mất sạch mọi thứ! Không còn gì nữa. Người bạn trai hoàn mỹ luôn luôn giúp đỡ bảo hộ cô ta hiện tại quay lưng, danh tiếng hình tượng đẹp đẽ cô ta có

gắng tạo nên nay lại nhanh chóng tan mất, những người người bạn học cùng phải luôn phải ghen tỵ khiến cô ta kiêu ngạo gờ lại si nhục, khinh rẽ cô , những người bạn học khác phải vốn cuối đầu dưới sắc đẹp cô giờ lại dùng biểu tình chán ghét để nhìn cô,...

Vì cái gì mà bất hạnh hết lần này đến lần khác đổ dồn lên người con gái yếu đuối tốt đẹp như cô? Vì... đúng rồi là tại nó! Tất cả đều do nó. Con khốn ti tiện Tư Đồ Lạp Vi đó đã cướp đoạt mất mọi thứ từ cô. Đều tại nó mà cô mới ra nông nỗi này, đều là lỗi của nó...

Thiếu nữ vốn có gương mặt khá xinh đẹp giờ phút này lộ ra vẻ giận giữ khiến gương mặt vụn vỡ dữ tợn trong lúc vô tình đôi mắt nhìn đến người nằm trên giường bệnh thì đôi mắt lại phát ra những ánh sáng kì dị.

Chính bà ta đã làm cô ta trở nên cực khổ như ngày hôm nay, người này luôn là gánh nặng cho cô. Từ khi chuyện cô ta hãm hại Tư Đồ Lạp Vi bị truyền ra công việc cô ta luôn không thuận lợi, liên tục bị đuổi việc không rõ nguyên nhân. Khiến cuộc sống vốn đã không mấy khá giả càng thêm túng quẫn.

Nếu như bà ta không còn nữa, có phải cô ta sẽ không mệt mỏi nữa có phải hay không? Phải chăng khi người phụ nữ này biến mất, Thiên sẽ thương xót mà quay trở lại bên vòng tay cô. Đúng nha! Cô ta thật sự quá thông minh! Ha...ha..

Lúc này, mỗ phù thủy của chúng ta đang ngồi trên sân thượng tòa trường thượng thức hộp bento ngon lành và dĩ nhiên ngay bên cạnh không thể thiếu quý ngài Black (tự phong) đang nhắm nháp phần sushi cá ngừ thượng hạng của mình. Hai chủ tớ nhanh chóng quét sạch phần ăn của mình, khi xử lí sạch sẽ đến độ không cần phải rửa chén nữa mới dừng lại, còn không có hình tượng ợ một cái nằm dài ra phía sau rồi lấy tay xoa xoa bụng.

Hiện tại soát độ hảo cảm nam phụ cũng đã đầy 100% rồi! Nam chính cũng đã ngấp ngưỡng 96%. Còn nữ chính.. ha hà không phải nói hiện giờ mỗ phù thủy đã kéo mức độ cừu hận của nữ chính lên đến 9/10 rồi! Nên hiện tại phải tránh xa Bạch đồng học càng xa càng tốt, tốt nhất là nên không đến gần trong bán kính 3m. Vì thù hận sẽ rất dễ khiến nhân loại sa đọa, đừng thấy cô ta mặc dù là nữ sinh mà khinh địch!

- Chủ nhân biến thái ta có cảm giác chuyện không hay sắp xảy ra! - Bạn nhỏ Black đang dùng móng vuốt xia răng hướng cô nói.

Tư Đồ Lạp Vi nghe Black nói thế, sau đó cũng hướng nó nở nụ cười thập phần điềm lệ. Tiếp theo "vô cùng dịu dàng" nhắc bóng hắc miu lên, bắt nắn nói:

- Người làm như người có giác quan thứ sáu của phụ nữ không bằng! Ngậm ngay cái miệng thú vị của người lại đi. Nếu có chuyện gì xảy ra, ngày mai lão nương mần thịt mèo nhậu!!

Black nghe biến thái chủ nhân của mình uy hiếp liền câm như hến. Im lặng ai oán.

Tư Đồ Lạp Vi đang tính toán đi đến địa điểm hẹn với Phong Hàn Thiên để soát hảo cảm rồi mau chóng quay về! Vừa đến cầu thang thì gặp vị nữ chủ Bạch Băng Dao không khỏi cảm thán số mình quá nhỏ! Cô còn chưa kịp ân cần chào hỏi thì vị "bạn thân" này không nhanh không chậm mà tiến đến gần cô sau đó hung ác nói:

- Tư Đồ Lạp Vi! Đều là lỗi của mày, chính mày hại tao thảm hại như ngày hôm nay. Nhìn thảm trạng của tao, chắc mày đang vui vẻ lắm nhỉ?

Tư Đồ Lạp Vi luôn yên lặng này giờ, thực chất là đang âm thầm điều chỉnh góc quay của camera gần đó sang phía này. Thấy người đối diện không nói không rằng, Bạch Băng Dao lại càng nổi điên:

- Ha...ha....ha! Giờ lại còn trắng trợn khinh thường tao, chẳng phải lúc xưa mày diễn hay lắm hay sao cả chính tao còn không ngờ lại bị mày lừa bao lâu nay.

- Tớ.. tớ thật sự không làm gì cả!

- Mày diễn cũng không ai xem đâu, giả vờ giả vịt làm cái gì!! Mày tưởng tao ngu lắm hả, tất cả đều là mày thiết kế tao. Mày nói thật đi, có phải mày luôn hãm mộ ghen ghét tao nên mới tính kế hãm hại tao? Tao biết mà , tao biết. Mày ghen tỵ tao có được tất cả mà mày lại chẳng có gì nên mới làm thế! @\$%&*(... - Bạch Băng Dao đột nhiên như uống phải chất kích thích điên cuồng đối cô thét to lên.

Thấy Bạch Băng Dao tự biên tự diễn , giờ lại còn phát bệnh. Tư Đồ Lạp Vi yên lặng nhìn trời, nhỏ này bị tự kỉ chắc luôn! Cuộc một quả dưa chuột!

Bạch đồng học vốn đang nói liên hồi đột nhiên dừng lại, mắt tràn đầy tia sáng kì dị nhìn cô. Sau đó mở miệng cười rùng rợn với cô nói:

- Tư Đồ Lạp Vi chúng ta cùng chơi trò chơi đi! Minh đã cùng mẹ chơi rồi, cậu cũng gia nhập nha. Bảo đảm sẽ rất vui!

Nhìn hành động kì quái này của Bạch Băng Dao, Tư Đồ Lạp Vi biết sắp tới drama này chẳng hề làm ra hành động tốt đẹp gì nên chuẩn bị vất chân lên cô cho giò chạy nhưng lại đúng lúc này âm thanh máy móc của hệ thống vang lên:

- Thông Báo: nam chính đang dùng tốc độ nhanh chóng tiến đến đây, khoảng năm giây nữa sẽ đến đây! Thời gian bắt đầu đếm ngược.

Nhìn nữ chính dùng tay xô mình ngã xuống phía cầu thang cùng âm thanh giận dữ của nam chính. Tư Đồ Lạp Vi đang "tung mình" trong không trung không nhận được vừa phóng vài cái thuật thuật giảm đau vừa yên lặng phun tào. Mịa bà! Số ta đúng số mạt rệp. Nam chính người chính là "phúc tinh" của bà.

- Vi Vi! - Phong Hàn Thiên lơ lửng nhìn bóng dáng người con gái vốn luôn có nụ cười ngọt ngào đang dần sa vào vùng đất của Tử Thần không nhận được kêu lên tê tâm phế liệt.

Hắn chưa kịp chạy đến để ôm lấy cô thì lại có một bóng đen dùng tốc độ nhanh chóng vọt qua hắn lao về phía người đang nằm trong vũng máu kia. Đẹp như thế, nữ lệ như vậy nhưng khiến ai nhìn thấy cũng không kiềm được tan thương.

Tư Đồ Lạp Vi suy yếu nhìn vào khuôn mặt anh tuấn của Hàn Tiêu Kỳ, nở nụ cười thanh thuần nói:

- Là Tiêu Kỳ sao? Người đến.. khụ.. chậm rồi!

Nhìn cô cố gắng nở nụ cười mà tâm hồn như chết lặng, gương mặt vẫn lạnh lùng như cũ không nhìn ra cảm xúc nhưng thật sâu trong đôi mắt lại trống rỗng. Nhìn người con gái đánh cắp tâm hồn yếu ớt nằm trên sàn nhà lạnh băng, pha lẫn huyết tinh là gương mặt nhỏ nhắn cùng nụ cười như ánh dương.

Tâm hồn chết, triệt để không còn. Trời đất như đảo điên kể từ khoảnh khắc đó, dù rất gần gần trong gan tấc hân có thể cứu lấy sinh linh nhỏ bé này nhưng hân vẫn chậm.. vẫn luôn như vậy... từ trước đến giờ...

Hơi thở yếu dần, giọng nói vẫn ngọt ngào như cũ:

- Kỳ! Ta rất mệt, ta muốn ngủ một chút. Người đừng đánh thức ta, ta chỉ ngủ một chút mà thôi. Mệt quá...

- Không! Cô không được ngủ, Tư Đồ Lạp Vi tôi còn rất nhiều chuyện muốn nói với cô. Không phải cô luôn chê tôi phiền toái hay sao? Cô mở mắt ra đi, tôi sẽ không làm phiền cô nữa... ngoan. Vì Vi đừng ...

Hàn Tiêu Kỳ gương mặt vô cảm âm trầm ôm lấy thân thể nhỏ nhắn như mất hồn nói, không để ý hơi ấm nơi thân nhiệt dần dần tản đi. Hàn Tiêu Kỳ nhìn gương mặt Tư Đồ Lạp Vi đau khổ cầu xé nội tâm như không thở được:

- Tôi yêu em, yêu em vô cùng! Vậy nên xin em đừng bỏ tôi đi... đừng rời xa tôi.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: ngoại truyện (1).

- Nhóc con, đến khi nào người mới cho ta bông cháu! - Ông lão hướng nam nhân lãnh khốc đối diện thờ dài nói.

Đáp lại câu hỏi đã lặp lại hơn trăm lần kia là ba từ ngắn gọn:

- Ta không biết!

Ba từ này đã lặp lại không biết bao nhiêu lần, ngay cả hân cũng đang tự hỏi. Đến khi nào mới có hân có thể quên đi người ấy, đến khi nào hân mới có thể cai được con nghiện mang tên Tư Đồ Lạp Vi. Vươn lên khoe miệng cười tự giễu, dường như đang nghĩ đến điều gì đó khiến gương mặt lạnh lùng của hân nhu hòa đi không ít.

Bề ngoài tinh xảo đáng yêu nhưng thực tế bên trong lại phức tạp, nghịch ngợm. Luôn treo trên môi nụ cười tỏa nắng với mọi người nhưng với hân thì không. Nhưng hân lại thích cô như thế, điều này phải chăng trong lòng cô hân có vị trí đặc biệt hơn những kẻ khác?

Thích thông minh của cô, thích giọng nói ngọt ngào của cô, thích tính cách khả ái của cô, thích gương mặt bầu bình xinh xắn cùng đôi mắt hút hồn kia, thích... Tư Đồ Lạp Vi rất thích... rất thích.

Hân không thể nói bản thân yêu cô sâu đậm đến mức nào, hân chỉ biết vị trí của cô trong tim hân là không có kẻ nào hoặc bất cứ thứ gì có thể thay thế được. Thế nhưng... hân lại không bảo vệ được cô, không cứu được người con gái chiếm trọn trái tim hân.

Hân có thực lực để làm gì? Tiền bạc, địa vị nhiều cấp mấy? Nhưng cuối cùng lại không thể làm gì cho cô. Người có biết cảm giác khi không thể bảo vệ người con gái mình yêu, trơ mắt nhìn cô ấy chết đi đau khổ bất lực đến thế nào?

Hân yêu cô sao?

Rất yêu.

Hân đã làm được gì cho cô?

Chẳng có gì.

Nếu như lúc trước hân đến bên cạnh cô sớm hơn, phải chăng con tim cô sẽ hướng về phía hân. Nếu lúc đó hân ở bên cô không rời, có phải hay không tận lúc này cô vẫn nhìn hân bằng mắt bánh bao nhỏ nhắn nhưng vẫn ngọt ngào gọi tên hân "Tiêu Kỳ!".

Và nếu lúc trước hấn xử lí Bạch Băng Dao kia sớm hơn, thì cô cũng không cần phải rời xa hấn. Bạch Băng Dao, cái chết rất dễ dàng sẽ không vui không phải sao? Mà hấn thì lại có không ít cấp dưới trong nhà giam nên một cái tội trung thân cũng đủ cho cô ta biết thế nào là địa ngục.

A! Còn có... tên họ Phong đã gián tiếp hại hấn mất đi Vi Vi. Phong Hàn Thiên ! Nếu không phải vì tên này, Vi Vi cũng không phải bị cô ả kia... Dù sao đi nữa hấn cũng khiến Phong Hàn Thiên trả một cái giá khá đắt rồi a! Quyền thừa kế mất sạch, tập đoàn bị thiệt hại trầm trọng vì một nhánh trọng yếu của tập đoàn tức công ty lớn Phong Hàn thiên quản lí bị tình nghi tàn trử ma túy...

Thế nhưng... điều đó cũng không thể khiến cô sống lại. Cô ấy ra đi, mang theo nụ cười âm ỉ rặng rờ kia và mang theo cả tâm hấn. Trong mười năm, hấn rời xa những nơi đã từng có dấu chân cô vì hấn sợ bản thân sẽ luôn nhớ đến cô. Áo tưởng theo thời gian hình ảnh cô sẽ xóa nhòa trong tâm trí hấn. Tự thôi miên bản thân mình sẽ nhanh chóng quên đi gương mặt cô.

Nhưng thật nực cười làm sao! Mỗi lần hấn nhắm mắt lại hiện ra dung nhan tinh xảo như búp bê của người kia. Mỗi lần hấn cảm thấy vui sẽ không tự chủ nhớ đến nụ cười tươi ảm con tim hấn.

Thật sự hấn quên được cô sao? Có sao? Có lẽ đáp án chỉ duy hấn biết.

- Vi Vi! - Thiếu niên trên gương mặt anh tuấn hiển lộ chút âm trầm.

- Vàng? - Thiếu nữ đáng yêu mở mắt to tròn đối hấn nở nụ cười.

- Những bức thư kia...

Còn không chờ hấn nói hết, thiếu nữ dường như sợ hấn sinh khí vội vàng nói:

- Yên tâm, ta lúc nào cũng trực tiếp đi hết còn chưa mở thư nói chi là trả lời

- Không phải ý ta là... - Thiếu niên nghe thế mày kiếm càng nhíu chặt.

Thiếu nữ nhìn gương mặt như phủ đầy hàn băng của thiếu niên lại lần nữa cắt ngang nói:

- Vậy lần sau ta cho người đem bỏ chúng là được! Đi ăn thôi, đói bụng quá à!

- ... Được, người muốn sao cũng được! - (ý tôi là em nên đọc đi, trong cái đóng này có thư của tôi trong đó! ￣_￣) nhưng là bản chất mặt than cùng kiếm lời nên hấn cuối cùng cũng không có tự tìm mất mặt mà nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

- Hức...hức! Nhóc tiểu Kỳ này thật đúng là quá đáng yêu mà! - Mỗ phù thủy nào đó vừa lấy vài miếng khăn giấy chấm chấm nước mắt vừa thông qua cầu ma pháp Any nhìn kết cục của quyền truyện sau khi đã bị mỗ ta đảo lộn hết thủy.

- Meo...ô! Ta không được ăn sushi cá ngừ miễn phí từ chỗ tên đó nữa rồi. Thật là buồn! Meo...ô! - Mỗ hắc miu cũng diễn sâu không kém còn ra sức hi mũi vài cái.

Tư Đồ Lạp Vi vì an ủi tâm hồn nam phụ nên không lâu sau đó đã xóa đi phần nào kí ức của hấn về cô và tặng cho hấn một mối nhân duyên tốt. Dù sao thì câu chuyện này đã đi đến hồi kết sẽ không thay đổi được. Cô cũng không phải loại ích kỉ biến thái dù không thích người vẫn để cho một hậu bối như hấn nhớ mong ngày đêm a!

Còn kết cục của bạn nhỏ Bạch Băng Dao a! Mặc dù không đi lĩnh com hơp nhưng làm cho ẻm đi bóc lịch cảm giác cũng không tồi chút nào. Hắc...hắc

Tư Đồ Lạp Vi vừa nghĩ vừa cười khoái trá như một thằng bệnh tâm thần, sau khi hồi phục lại thì thấy Black đang ngồi chơi game Plants vs Zombies. Liên vọt tới cầm lên máy chơi game, cóc đầu nhĩ vĩ hắc miu nói:

- Phắc! Chơi mà cũng không thèm rử một tiếng!

- Ta sợ lại gần chủ nhân biến thái nguoi lại bị lây bệnh nên mới không kêu đó chứ!

- ...

- Ai nha! Ta nhớ không lầm nếu không phải nhờ cái miệng quạ đen của ngươi thì "Tur Đồ Lạp Vi" cũng không có chết tức tưởi như vậy đâu nha! - Mỗ phù thủy vừa cười dịu dàng vừa hướng Black không ngừng "làm nóng" các khớp ngón tay.

Nhị vĩ hắc miu nhìn nụ cười thiên thần của ai đó mà yên lặng thấp cho mình một ngọn nến! Mẹ ơi, tết này con không về~

Một hồi sau đó, Tur Đồ Lạp Vi mới mang nụ cười sáng lạng trở về phòng của mình. Mà ở phía sau là Black "khỏa thân" đương nhiên vì hiện tại nó cơ hồ chả còn sợi lông nào nữa.

Căn phòng hay nói đúng hơn là một không gian nhỏ độc lập do nàng tạo ra đi. Trong này có không ít chiến lợi phẩm do cô đi lịch lãm khắp nơi cường đoạt mang về!

Thuộc sở hữu của thiên thần có, ác quỷ có, long tộc, nhân ngư tộc, phi điều tộc, tinh linh tộc,... thậm chí cả bọn người tu chân cũng có vài món. Tiền đan diệu dược thì chỉ có vài hộp nhưng hiệu quả thì không cần phải nói, một kẻ biến thái như Tur Đồ Lạp Vi đề mắt đến đương nhiên cũng không phải vô dụng rồi.

Nhưng cho dù thế thì chiếm đóng phần lớn trong không gian lại là sách. Không nói đến những quyển công pháp, ma pháp trực gì đó thì tiểu thuyết Tur Đồ Lạp Vi sở hữu nói không ngoa cũng tương đương một cái thư viện.

- Mạt thế! - Tiếng nói nhàn nhạt vừa dứt liền có không dưới trăm quyển tiểu thuyết từ những kệ sách bay lơ lửng giữa không trung tạo thành từng vòng quanh cô.

Tur Đồ Lạp Vi tùy tiện lấy ra một quyển, phát nhẹ tay những quyển còn lại tự động bay về vị trí ban đầu. Nên ta nói làm vu nữ cũng không phải nhất định là một chuyện tốt, mà tệ nhất vu nữ càng không tốt lành gì.

Vì sao? Không cần nói chuyện xa xôi gì, không riêng gì vu nữ mà những kẻ vận dụng pháp thuật đều mất phải một loại bệnh nan y vô cứu chữa: lười truyền kì. doc-truyen-nhanh-nhat-va-day-du-tai-diendanlequydon

Chỉ thấy cô dùng thời gian một nốt nhạc để đọc nó bằng cách lật nhanh trang sách rồi nhẹ vurun lên khoe môi, sắp có trò mới để ngoạn rồi a. Trên tay Tur Đồ Lạp Vi là quyển sách từng một thời làm mưa gió trong giới tiểu thuyết "Cuộc sống hạnh phúc tại mạt thế".

Tuy không biết người khác cảm nhận thế nào nhưng riêng bản thân Tur Đồ Lạp Vi thì đây quả thật là quyển truyện gây ấn tượng vô cùng mạnh mẽ cho cô. Nữ chủ Nhạc Quỳnh Quỳnh chính là bánh bèo trong bánh bèo, nếu cô ta xưng đệ nhị chi sợ rằng không ai dám tranh ngôi đệ nhất bánh bèo.

Còn nam chủ...hờ hờ không phải nói, bạn gái đã là một cực phẩm như vậy thì đương nhiên bạn trai của cô ta cũng không kém cạnh. Nam chủ Lý Vũ Văn trong truyện chính là chúa cứu thế, có thể coi hẳn là Quách Tĩnh* 2 cũng không sai.

Tuy nói nữ chủ là bánh bèo chính cống nhưng là hào quang nhân vật chính khiến cô ta có được một không gian nhấn chìm giới nghịch thiên, nam chủ thực lực chân chính đã khá mạnh nhờ một phần sức mạnh không gian của nữ chủ mà từng bước từng bước trở thành vô địch cường giả.

Nữ xướng trong này mang thân phận em gái nữ chủ, thích thăm nam chủ nhưng chỉ tiếc "hoa rơi hữu ý, nước chảy vô tình". Nam chính nào tàn lại thêm nữ chính người ta hào quang vạn trượng, nên nảy sinh ghen tỵ hãm hại nữ chính vô số lần kết cuộc chính là bị nam nhân cô ta yêu chính tay đưa vào phòng thí nghiệm nghiên cứu bệnh độc.

Cp này phải nói từ khi sinh ra đều mang trong mình dòng máu "thánh mẫu". Mà cô thì trời sinh ghét "thánh mẫu" nên lần này xuyên qua không đi làm tiểu tam "giữ chồng" nữ chính nữa. Nam nhân như vị kia, cho cô núi vàng cô cũng không cần. Mục đích chính là phá hủy cặp đôi này!

Thánh mẫu sao? Thật sự như vậy? Cho cô xin nếu như vậy thì nữ chính hết lần này lần khác có thể tránh thoát mọi bẫy rập nữ phụ mà không sút mẻ tí gì. Còn nữa nam chủ, nếu thánh mẫu như vậy sao không một nhát giết chết nữ phụ mà lại đem cô ta vào phòng thí nghiệm chịu đựng mọi tra tấn người không ra người quỷ không ra quỷ đây. "Thánh mẫu" giả tạo - Tur Đồ Lạp Vi vô cùng dị ứng!

Hơn nữa quyền truyện này là mạt thế nha! Có vô số tiểu đệ tang thi đáng yêu đang chờ cô thu phục nha. Lần xuyên này chắc hẳn vô cùng thú vị đi~ thật chờ mong làm sao!

Nhưng trước tiên phải cải tạo lại Hệ Thống cái đã, nếu không để cô chết bất đắc kỳ tử như lần trước chẳng phải là quá phí công sao. Phải biết cô mỗi lần xuyên qua tốn không ít mana* nha!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Típ... típ...

- Như thế nào? - Một lão giả vận áo blouse trắng gấp gáp nói.

- Rất tốt, 201 có lẽ là vật thí nghiệm tốt nhất từ trước đến giờ. - Giọng người đàn ông trung niên dường như không nén được kích động nói.

- Nếu không phát sinh thêm dị biến gì khác, tiếp tục duy trì tiến độ này không lâu nữa chúng ta sẽ cho ra đời một "cỗ máy chiến đấu" độc nhất từ trước đến giờ! - Một người khác trong nhóm vừa vui mừng nói ánh mắt thì dừng tại bình thủy tinh lớn ở giữa căn phòng.

Theo mắt hần nhìn đến, chỉ thấy một thiếu nữ còn chưa che dấu hết vẻ non nớt trên gương mặt đang lâm vào trạng thái ngủ say. Thân không mảnh vải ngồi trong tư thế hai tay ôm gối.

Mái tóc đen nhánh trôi nổi bồng bềnh trong nước. Bỏ qua việc trên trên mình cô có vô số sợi dây nối ống kim đang rím vào làn da trắng nõn đến trong suốt gần như có thể nhìn thấy rõ từng mạch máu thì hoàn toàn có thể coi là một cô bé nhân loại bình thường.

Nếu như lúc này có ai trong nhóm người vận blouse trắng quan sát tỉ mỉ chắc chắn sẽ nhận thấy hàng mi dày cong cong của cô bé đang run nhẹ. Lúc này họ còn đang bàn luận sôi nổi cười đùa vui vẻ với nhau nhưng chính vì điều này sẽ khiến họ hối hận cả đời vì tai họa biết đâu sẽ ập đến bất ngờ? Trong đời không ai lường trước được điều gì cả.

Lạnh, cảm giác lạnh đến thấu xương giống như khi ở thủy ngục của tộc nhân ngư. Đôi mắt to tròn bắt đầu mở ra, mang đôi đồng mầu đỏ như huyết, yêu mị nhưng lại lạnh như băng.

Cặp mắt xinh đẹp như đảo nhẹ qua mọi vật xung quanh, sau cùng lại đem tầm nhìn đặt tại trên cơ thể mình. Khi nhìn đến vùng đất phẳng lì ở vòng một vốn phải nở nang thì trên mặt thiếu nữ tràn đầy hắc tuyến! Cô nhớ rõ trong tiểu thuyết không hề nhắc đến thân thể này chính là một tiểu la lị đâu?

Khi nhìn đến những cây kim không ngừng truyền những dung dịch lạ vào cơ thể mình thì môi anh đào không khỏi nhếch lên! Thì ra tình tiết đã đi đến hơn nửa chặng đường rồi sao?

Đã bị tên tác giả khi gió lửa vào thân xác này, bị nhìn thấy cơ thể còn chưa tính giờ lại tổn thương nó nữa chứ! Chỉ là bọn nhân loại vô nhân tính bản thiếu cũng dám động chạm đến cô?

Vươn bàn tay nhỏ nhắn vừa chạm nhẹ vào, bề mặt bình thủy tinh liền vang lên tiếng "răng rắc". Như một túi nén khí bị châm nổ, những mảnh thủy tinh văng tứ tung mang theo dòng nước trong bình không ngừng chảy ra ồ ạt.

Thân thể trắng muốt nhẹ nhàng rơi xuống, ngón chân vừa cách mặt nước dưới sàn khoảng vài cm thì dừng lại. Giọng nói trong trẻo cất lên:

- Nào, đến giờ chơi rồi!

Giơ cao cánh tay, hai ngón tay làm một động tác búng nhẹ liền có một tia sáng lóe lên. Chiếc áo blouse trắng vừa vận che đi thân hình tinh tế nhỏ nhắn càng làm tôn lên vẻ hút hồn giữa màu trắng và đen của mái tóc mềm mại dài quá gối.

- Báo cáo tiến sĩ! 201, 150,027,... Hầu như đa phần các vật thí nghiệm điều đã tẩu thoát khỏi phòng thí nghiệm.

- Cái gì?? - Một vị lão giả trong rất hiền từ được gọi là tiến sĩ hốt hoảng nói.

Nhưng chưa kịp để họ phản ứng với tình hình rối ren vì tin tức này thì một tiếng nổ không nhỏ vang lên. Bức tường làm bằng loại hợp kim cứng rắn nhất dễ dàng bị phá hủy, truyền đến sau là tiếng nói non nớt ngọt ngào:

- Các người là đang định đi tìm ta sao?

Tô tiến sĩ tròn to mắt sợ hãi nhìn cô bé xinh xắn như thiên sứ run rẩy nói:

- 201, sao có thể?

Sự đối lập giữa ngũ quan dữ tợn bị phá hủy ở một nửa gương mặt, bên còn lại giống như bộ phận robot của con zombie tăng trưởng cao ba thước - sản phẩm lai tạo giữa dị năng giả cường hóa với máy móc. Là dung nhan tinh xảo đáng yêu của cô bé nhỏ nhắn đang hướng họ mỉm cười ngồi trên vai nó.

Nhưng sao 201 lại có thể có ý thức? Rõ ràng nó đã bị khống chế hoàn toàn rồi kia mà! Vậy việc bọn tang thi biến dị kia thoát ra chẳng lẽ... Tô tiến sĩ vừa nghĩ đến đó lại bất giác rung mình lại nhìn sản phẩm hoàn mỹ vô khuyết, mà ông ta tự tay tạo ra kia đang nở nụ cười thiên chân vô tà nhưng lại cho ông cảm giác lạnh lạnh rợn tóc gáy trong lòng cũng nảy sinh một dự cảm bất hảo.

_____ đường phân cách _____

- Được rồi, cứ quyết định như vậy đi!

Lý Vũ Văn vừa kết thúc xong cuộc họp chung của căn cứ C, vừa tính toán đi tìm ái nhân Nhạc Quỳnh Quỳnh ân ái ái thì lực tinh thần cấp S của hắn đang thả ra bao phủ quanh căn cứ và vài vùng phụ cận đột nhiên chấn động mạnh. Có nguy cơ gây thương tổn đến cả hắn nên liền nhanh chóng thu hồi.

Hắn nhíu mày nhìn về phương hướng gây ra đợt tác động mạnh mẽ vừa rồi! Nếu hắn không đoán sai thì vị trí đó hình như là sở nghiên cứu bệnh độc số 2 đi. Dùng một trong quang hệ dị năng - tốc độ ánh sáng. Giống như tên, người sử dụng năng lực này sở hữu tốc độ nhanh chóng có thể gần tương đương

với thuật thuật di của Tư Đồ Lạp Vi.

Không tới ba giây, Lý Vũ Văn đã đứng trước sở nghiên cứu. Nhưng giờ đây, cho dù là người đứng đầu một căn cứ lớn và cũng là một trong những dị năng giả mạnh nhất Trung Quốc thì cũng không khỏi có chút ngỡ ngàng khi đối diện với tình cảnh trước mặt.

(Các cấp bậc dị năng theo chiều tăng dần: F - E - D - C - B - A - S - SS - SSS)

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Khung cảnh trước mắt chỉ có thể dùng hai từ hoang tàn để hình dung. Đã từng là một viện nghiên cứu huy hoàng quy mô vô cùng to lớn, hiện giờ đập vào mắt hẳn chỉ còn lại một đồng phế tích.

Nắm tay Lý Vũ Văn bất giác siết chặt lại "Chết tiệt, này là ai đã làm?". Gương mặt anh tuấn cũng không khỏi trầm xuống, sở nghiên cứu này là một trong những điểm quan trọng của chính phủ cũng là cứ điểm nằm gần căn cứ hẳn.

Cho dù hẳn không có liên quan nhưng khó tránh khỏi việc người bên trên giận chó đánh mèo, tính lên đầu hẳn. Bằng vào năng lực cấp S của bản thân, lại cộng thêm không ít huynh đệ cấp A hẳn điều đi tuần tra bên ngoài sở nghiên cứu này nếu gặp bất trắc thì cũng có thể xoay sở.

Nhưng hẳn không thể tin được dù đã đủ cẩn thận như thế, vậy mà vẫn có kẻ thần không biết quỷ không hay ra tay trong khi không gây ra bất cứ động tĩnh nào. Nhưng là đến cuối cùng là kẻ nào?

Kẻ thù của hẳn có xòe hết mười ngón tay cũng không đếm xuể, bất quá trong số đó vẫn chưa có kẻ có năng lực nghịch thiên như thế này. Chỉ là dù cho thế nào đi chăng nữa thì có một điều hẳn có thể chắc chắn được, căn cứ C của hẳn sắp tới phải chịu không ít rắc rối rồi!

Trong khi Lý Vũ Văn đang hao tổn tâm trí xử lý bãi chiến trường do kẻ nào đó bày ra, mà hiện tại cái kẻ nguy hiểm khiến Lý Vũ Văn nổi lên lòng đề phòng mức độ cao đang thông dong tìm kiếm chỗ ở của mình.

Màn đêm buông xuống, không còn những ánh đèn xa hoa rực rỡ của phố xá hiện đại, duy chỉ có ánh trăng đêm phát quang nhẹ nhàng cùng những vì sao tinh tú trên bầu trời đang tỏa sáng lấp lánh.

Chiều rọi thân thể nhỏ bé đang đứng trên đỉnh tòa nhà chọc trời bị phá hủy gần như một nửa. Mặc cho từng làn gió đêm lướt qua làm lay động mái tóc dài đen mượt.

Da trắng như bạch ngọc, không khó để thấy những đường chỉ may lại các nơi chẳng hạn như khớp tay, cổ chân hoặc trên chiếc cổ thon nhỏ của cô. Nhân thân như nhiễm màu rượu đỏ xinh đẹp vô song. Ngũ quan tinh xảo tựa thứ đồ mỹ nghệ tinh tế nhất.

Vận trên người chiếc váy mỹ lệ tinh xảo màu trắng không che lấp hết vẻ đẹp của đôi chân trần nhỏ nhắn. Phù trên đầu chiếc khăn voan mỏng manh cố định bằng vương miện nhỏ do kim cương kết thành.

Nhìn vào cô bé này, nếu bạn là Fan trung thành của bộ phim kinh điển "corpse bride*" không khó để nhận ra tạo hình này gần như giống y đúc nhân vật nữ chính trong phim.

- Ta sao lại không nhìn ra người lại là một tên cosplayers*? Rõ ràng là có bệnh mà dẫu! - Black không biết từ lúc nào nằm nhàn nhả trên vai Tư Đồ Lạp Vi híp lại đôi miu nhắn, nhàn nhả hứng gió.

Lúc này dường bạn nhỏ Black còn chưa tỉnh ngủ hẳn, nên nó đang quên rằng chủ nhân của nó là một tên biến thái có sở thích ngược đãi động vật nên vẫn hồn nhiên vô cùng ung dung tự tại.

Tư Đồ Lạp Vi giương mắt cá chết nhìn sùng vật của mình, rồi đột nhiên cười cười vuốt ve cái đầu nhỏ của Black trông vô cùng sùng nịch nó. Black tận lúc này vẫn còn hồn nhiên như cũ, khoái trí phe phẩy hai cái đuôi mà hưởng thụ.

Nhưng đáng tiếc nụ cười trên gương mặt nhỏ của Tư Đồ Lạp Vi giữ không lâu, nhấc tay xách lên Black, dùng toàn bộ lực đồn lên cánh tay phải quay nó vài vòng rồi dùng tận lực ném đi.

Tuy nói Tư Đồ Lạp Vi không hề vận dụng bất kì pháp thuật nào nhưng phải biết thân thể cô hiện giờ là một con tang thì cấp SS. Tang thì cấp F đã mạnh hơn người thường gấp ba lần rồi, lực đạo trên tay cô như thế nào thì cũng không cần phải hỏi.

Black bị chủ nhân ném đi không chút lưu tình, mới bắt đầu phản ứng mở miệng ra chửi rủa nhưng khổ nỗi khoảng cách hai bên trong mắt Tư Đồ Lạp Vi thì nó chỉ là một tia sáng nơi chân trời nên dù có vận lên bao nhiêu đề xi ben thì cô cũng chả nghe được.

Lúc cô hủy diệt cái sở nghiên cứu vô nhân đạo dùng người sống làm vật thí nghiệm, không ngừng dùng đủ thứ thuốc tra tấn trên cơ thể họ.Đã tạo ra một kết giới trung cấp bao lấy sở nghiên cứu.Để tránh đi vài con chuột nhỏ giữa đường nhảy ra quấy rầy.

Kết giới này không chỉ tránh sự xâm nhập của sinh vật khác và cách âm với bên ngoài mà còn tạo ra huyền ảnh.Người ngoài nhìn vào thì cho dù sở nghiên cứu đã thực sự có chuyện thì qua mắt họ vẫn như cũ không hề có bất cứ điểm nào bất thường.

Nếu như dựa vào tình hình này thì hẳn là căn cứ của tên Quách Tĩnh 2 (Lê Vũ Văn) kia sắp tới sẽ "đón chào" một đợt tang thi triều hay nói cách khác là zombie quần công.Cũng là trong trận này căn cứ của hắn ta phải không biết chịu bao nhiêu tổn thất mà nói.

Do "sự góp mặt" tang thi vương - một con zombie cấp SSS dẫn đầu.Nhưng nam chính vẫn là nam chính, hòa quang bản tay vàng tỏa sáng bắn ra bốn phía.Một logic lưu thuở ngàn năm không bao giờ thiếu trong truyện: bị nhân vật phản diện cho ăn hành -> nam chính tu luyện mạnh lên -> vẫn tiếp tục bị nhân vật phản diện cho ăn hành chập hai -> nam chính tiếp tục tu luyện và mạnh hơn lần trước...

Cái logic cũ xi này tiếp tục duy trì như thế đến khi nhân vật chính xử được nhân vật phản diện.Thì tiếp tục lòi ra vài đũa pháo hôi não tàn khác, ngứa da chề mạng quá dài đối đầu, khiêu khích nam chính có mẹ đẻ tác giả bảo kê nhà người ta.Người tương người là ai?Chẳng phải chỉ là con ghê thôi sao?Cho nên cuối cùng cả đám cùng lên bàn thờ xoi nhan không phải sao?? ㄟ(ˉ▽ˉ) ㄟ

Nên ta nói nếu đã ngứa da thì nên phải giết nó ngay khi nó chỉ yếu như con kiến mặc các người đẻ bọ thì lại bỏ qua.Khinh thường thằng nhỏ, kết cục không bao giờ tốt.Nữ phụ do quá coi khinh nữ chủ nên mới đi nhà ma đó thôi!

Mạt thế a... ngay cả một đũa con nít cũng không thể coi thường (đây là kinh nghiệm sau bao ngày chen lán vào giới mạt thế tiểu thuyết của mỡ phù thủy cho biết!)Đằng này còn có ý là nữ chủ cùng sở hữu bản tay vàng nghịch thiên cùng vận cực chó.

Tạm thời bỏ qua vấn đề "thăm hỏi" bạn nhỏ được xưng là vương tang thi kia, dù sau thời gian cũng khoảng gần nửa năm nửa gấp cái thía gì?A nha, sau lại quên được cơ chứ!Đầu tiên phải đi thăm bánh bèo tí ti trong truyền thuyết kia trước hẳn nói!

- Tỷ tỷ thân ái, chờ ta cho người một kinh hi a!

Nói xong cô thả mình từ trên cao xuống, gió không ngứa đập vào người thổi bay mái tóc dài cùng làn váy trắng nhẹ nhàng tiếp đất sau đó lại dùng lực bậc lên vài tòa nhà gần đó chẳng chốc lát bóng dáng cô đã tan dần vào đêm tối.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

- Vũ Văn! Chuyện viện nghiên cứu...

Người nói là một cô gái tầm hai mươi tuổi,sở hữu làn da trắng mịn cùng gương mặt trái xoan làm nổi bật lên đôi mắt như làn thu thủy.Chiếc mũi nhỏ xinh cùng đôi môi anh đào.Vận trên người áo sơ mi trắng cùng váy hồng carô, bên ngoài là áo khoác cùng giày da.

Vừa nhìn sơ qua cũng đủ thấy là loại người chưa từng chịu khổ.Mạt thế xảy ra, nhân loại ai không phải trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng.Ngoại trừ siêu cấp cường giả cùng người của quân đội.Người thường thì chốn chạy vất vả để mong muốn được sống sót qua ngày ,nuơng nhờ vào các khu căn cứ.

Dị năng giả không phải đánh chiến tang thi thì là khắp nơi gom góp đồ đạc hoặc là tìm cách đối phó lẫn nhau.Có quần áo để thay là tốt lắm rồi, nước không đủ uống.Chuyện tắm rửa hằng ngày, giờ đây là một yêu cầu quá mức xa xỉ.

Trên gương mặt sạch sẽ của cô hoàn toàn không có lấy một vết bẩn, làn da tuyết trắng không đồng nhất với mọi người chạy nạn dài nắng dầm mưa.Quần áo sạch đẹp, tinh tế đi cùng thần thái dịu dàng sáng lạng .

Cũng không phải có ở nhân loại tùy thời đối mặt nguy cơ sinh tử luôn rình gặp ở mọi lúc, mọi nơi tại mạt thế.doc-truyen-nhan- nhac-va-day-du-tai-diendanlequydon

- Quỳnh Quỳnh!Chuyện này đã có anh, em không cần phải lo lắng! - Lý Vũ Văn nắm lấy đôi tay mềm mại của Nhạc Quỳnh Quỳnh nhẹ giọng nói.

Nhẹ ngược lên song đồng tiền thủy, vẻ mặt như không đành lòng nói:

- Nhưng mà... Vi Vi em ấy...

Lý Vũ Văn nhẹ nhún lại đôi mày kiếm cũng không đợi Nhạc Quỳnh Quỳnh nói xong, hắng giọng nói:

- Đã là lúc nào rồi!Em còn lo lắng cho à?Loại người như à ta tốt nhất là không nên có trên đời!

Tư Đồ Lạp Vi ngồi ở trên mái nhà, tay nhẹ xoa nơi lồng ngực.Đột nhiên có cảm giác muốn chui thê! ㊄㊄ ㊄. Nữ phụ nguyên bản bị bệnh không hề nhẹ, đã bị tên tra nam kia hành sống dờ chết dờ đến như vậy mà vẫn còn cảm giác với hắn.Không phải là tiểu M chứ là gì?

Cảm giác này là từ thân thể truyền đến, đối với nam chủ là đau đớn,thống khổ.Có thể nói là yêu hận đan xen nhưng xem ra không hận bao nhiêu, còn đối với nữ chủ chỉ duy nhất là thù hận.

Tuy cô không đồng tình với Nhạc Quỳnh Quỳnh nhưng mà có phải nói, đối với phái nữ rất không công bằng hay sao?Hắn ta làm nguoi ra như vậy, lẽ ra phải hận tên Lý Vũ Văn kia hơn chứ?

Khoan đã nha!Chẳng phải nói là tang thi hoàng thì không còn xúc cảm sao?Tang thi hoàng trừ khi tự mình muốn chết thật sự, nếu không dù ai có gây thương tổn thân thể nó ra sao thì vết thương sẽ tự động phục hồi.

Dù nguoi có lằng tri chia năm xẻ bảy gì thì đừng nói đến một mảnh xương cho dù còn lại đó chỉ là một cọng tóc đi chẳng nữa cũng có thể hồi phục lại nguyên trạng.Hoàn toàn không biết đau là ý nghĩa chi, mạng sống còn dai hơn đĩa.

Chưa nói đến chuyện bên trong tang thi hoàng hoàn toàn không có tim hay bất kì cơ quan nội tạng nào mà chỉ có duy nhất tinh hạch thôi sao?Vậy thì tại sao ta vẫn đau?Vậy sờ mà??㊄(° ㊄ ㊄)

Đừng nói với cô đây là hiệu ứng cánh bướm?Ni mã.Nếu là như vậy chẳng phải cô đã tổn tận hai phút của cuộc đời cùng mana chỉ để nâng cấp thân xác vô dụng mà "bản thân" cô chỉ dùng một đầu ngón chân cũng có thể dễ bẹp dễ dàng.

Nếu thực là vậy thì không vui chút nào đâu?Lão thiên gia, ông chơi xỏ tôi có phải vui lắm hay không?Có phải không?Lão già thúi kia, mau trả lời đi?Trả lời?

"Rầm,rầm" Bầu trời mới một giây trước còn trong xanh chẳng mấy chốc đã mây đen kéo tới, sấm sét rền vang.

Mồ phù thủy ㊄ lệ rơi toàn tập, tâm tình nhất thời trở nên không tốt.Quét mắt xuống dưới liền thấy nữ chủ Nhạc Quỳnh Quỳnh đi ra khỏi phòng, có vẻ là định quay về phòng của mình.

Mồ Black vừa vát thân xác tàn tạ bay về liền thấy được cảnh này, lại nhìn ánh mắt của chủ nhân biến thái không khỏi lông tơ dựng đứng.Yên lặng ở trong lòng thấp cho nữ nhân tên Nhạc Quỳnh Quỳnh kia một ngón nền.

Tuy nói Lý Vũ Văn cùng Nhạc Quỳnh Quỳnh đang trong giai đoạn tình nhân nhưng vì ngại người trong căn cứ đồn thổi lung tung ảnh hưởng đến danh tiếng của cả hai nên cuối cùng cũng chia phòng như cũ.Nhưng đến cuộc thực hư thế nào thì chắc có lẽ chỉ hai người họ hiểu.

Nhạc Quỳnh Quỳnh sau khi đóng kín cửa phòng, trên mặt không khỏi nở nụ cười đắc ý về mặt vui sướng.Còn đầu dằng về lo lắng của người chị gái tốt bụng vừa rồi.Lúc này trời cũng vừa chợp tối, cơn mưa bắt chọt chút xuống.Kèm theo từng đợt sấm mạnh mẽ vang dội.

Nhưng là , Nhạc Quỳnh Quỳnh cũng chẳng để ý tới khung cảnh xám xịt trong vô cùng bình thường kia vì cô ta đang chìm trong trạng thái kích động vì thắng lợi:

- Cuối cùng, cuối cùng thì nó cũng đã chết!Ha...ha...những đứa ngu ngốc kia cũng dám đối đầu tranh Vũ Văn với ta.Thấy chưa, từng đứa đều không có kết cuộc tốt.

Bất thành linh một giọng nói có chút quý dị phát ra, làm người nghe không nhận được sồn gai ốc:

- Thật sao~ khanh khách... quả thật như vậy sao....khanh khách...

Thân thể Nhạc Quỳnh Quỳnh trong tức khắc cứng đờ lại, về mặt cảnh giác quan sát mọi góc ngách trong căn phòng.Nhân loại trải qua mặt thể đã một năm, chứng kiến không ít cảnh tượng máu me rừng rợn với tang thi.

Thậm chí có người không từ thủ đoạn, ăn thịt người chỉ để lấp đầy cái dạ dày đói khát của mình.Nhưng là , đó là đối với sinh vật có thực thể.Tồn tại của ma quỷ luôn là điều ám ảnh và cũng bí ẩn rất nhiều người.Chính vì không có cơ thể, không thể chạm vào lại làm cho nỗi sợ hãi gia tăng thêm.

- Khanh khách....khanh khách..

Tiếng cười quái dị khiến người hoảng sợ chẳng những không ngừng mà còn có xu thế phát ra ngày càng to tựa như nó đang tiếp cận mục tiêu duy nhất trong căn phòng này: Nhạc Quỳnh Quỳnh.

- Là ai? Mau đi ra, đừng ở đó giả thần giả quỷ!

Tim Nhạc Quỳnh Quỳnh không tự chủ đập ngày càng gia tốc, tuy tiếng nói dị thường bình tĩnh nhưng đôi chân lại không tự chủ run lên.

- Khanh Khách... em ở đây!Ngay đây mà, ngay trước mặt chị đây... khanh khách!

Nghe thế tâm Nhạc Quỳnh Quỳnh ngày càng hỗn loạn, sắc mặt không tự chủ trắng bệch.Đôi mắt xinh đẹp mờ to đáo diết nhìn xung quanh tựa như muốn biết lại tựa hồ không muốn.

"Xoảng..." Lúc này chiếc bình hoa vốn đặt ở trên bàn đột nhiên rơi xuống làm cái mảnh vỡ văng tứ tung. Nhạc Quỳnh Quỳnh có cảm giác lạnh sống lưng, nỗi sợ hãi lại tăng thêm một tầng.

Tuy nói Nhạc Quỳnh Quỳnh đã cùng Lý Vũ Văn cùng trải qua biết bao sóng gió tại mặt thể nhưng lần nào cũng là Lý Vũ Văn bảo vệ cô ta. Cảnh tượng máu thịt bầy nhầy cùng ruột già văng khắp nơi cũng không thấy nhiều! Nếu lúc trước cô ta tự mình đối chiến tang thi thì tinh thần cũng đã được tôi luyện chứ không phải yếu ớt như hiện tại.

Còn chưa đợi Nhạc Quỳnh Quỳnh ổn định lại trái tim vốn đã rớt nơi nào của mình thì đột nhiên dị biến xuất hiện. Thân hình cô ta đang nép sát vào tường đột nhiên giống như có một lực đẩy vô hình đẩy cô ta ngã ra đằng trước.

Mất đẹp hoảng sợ nhìn mảnh thủy tinh cách gương mặt mình càng gần, thân hình cô ta đột nhiên phản ứng nhanh xoay người tránh thoát ra một bên. Nhạc Quỳnh Quỳnh nhẹ thở ra một hơi, giây sau lại nghe tiếng cười quái dị vang lên không khỏi kinh hoàng ngốc đầu nhìn về phía nơi phát ra âm thanh tựa như trong phim kinh dị kia.

Trong giờ phút đó cô ta có cảm giác rất muốn chết, cực kì ao ước thời gian được quay trở lại. Vì đối diện với cô ta là con gấu bông màu hồng cô ta yêu thích nhất, giờ đây đang nằm dưới gầm giường đôi mắt đỏ ngầu cùng với khóe miệng nở ra nụ cười vô cùng khinh khùng.

- Á.....

Nhìn con gấu nhồi bông giường như muốn bò về phía cô ta, Nhạc Quỳnh Quỳnh lồm cồm ngồi dậy. Chạy nhanh thoăn thoắt về phía cửa phòng, tay cầm chìa khóa nhưng không cách nào dứt vào được vì bàn tay run rẩy.

Nhạc Quỳnh Quỳnh nhẹ quay đầu ra sao thì thấy con gấu bông kia đang cầm mảnh vỡ thủy tinh hướng cô bò tới vừa bò vừa cười "khanh khách" không ngừng. Tâm thần càng hỗn loạn, càng tập trung vào việc mở cửa.

"Cạch..." Vừa nghe thấy tiếng cửa mở, tâm của Nhạc Quỳnh Quỳnh liền không nhận được mừng rỡ tâm trạng cô ta như đang ở thiên đàng nhưng giây sau liền không vui mừng nổi nữa. Vì cửa... mở không được.

Mất thấy con gấu quái dị kia sắp tiếp cận được mình tới nơi, Nhạc Quỳnh Quỳnh không còn cách nào khác đành cắn răng chui vào bên trong không gian lẫn chôn. Nếu không phải vì ghét bỏ những người trong căn cứ mà phòng cô ta nằm một mình tại tầng dưới nhưng lại là căn phòng cách âm tốt nhất. Có thể nói họa tự mình gây ra.

Tư Đồ Lạp Vi dùng thuật ẩn thân ngồi lên giường, khóe miệng nở nụ cười dùng giọng điệu quái dị nói:

- Khanh khách... chạy đi...khanh khách... chị trốn không được bao lâu đâu! Em sẽ ở đây đợi chị...khanh khách!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Tư Đồ Lạp Vi thu lại ảo ảnh, không phải cô đột nhiên nổi máu thánh mẫu chỉ là mục đích chính để Nhạc Quỳnh Quỳnh đi cầu cứu Lý Vũ Văn cầu bảo vệ thôi! Quả nhiên không ngoài dự đoán, Nhạc Quỳnh Quỳnh ở trong không gian đợi đến nửa ngày thấy không có chuyện gì phát sinh mới dám đi ra.

- Vũ Văn, anh phải tin em! Trong phòng em quả thật có thứ kia! - Nhạc Quỳnh Quỳnh bộ dáng hoa lệ vũ đài hướng Lý Vũ Văn nói.

- Quỳnh Quỳnh không phải anh không tin em, nhưng là chuyện này quá thật.... Chắc có lẽ dạo này em quá mệt mỏi nên mới hoa mắt đi! - Lý Vũ Văn hơi nhíu mày nhẹ an ủi.

- Không phải em không nhìn lầm, em thật sự đã tận mắt thấy nó kia mà! Suýt nữa thôi, nếu em không vào không gian đúng lúc nó thật sự đã giết em rồi! - Nhạc Quỳnh Quỳnh càng nói càng run sợ, móng tay vô thức siết chặt lấy cánh tay Lý Vũ Văn làm nổi lên những vết đỏ có dấu hiệu rách da.

- Thôi được rồi, đợi anh xử lí xong công việc sẽ đến phòng em. Được chứ? - Lý Vũ Văn hít vào một hơi mệt mỏi, nhưng vẫn nhẫn nại an ủi Nhạc Quỳnh Quỳnh.

- Không được, em phải đi theo anh như thế mới tạo cho em cảm giác an toàn! - Nhạc Quỳnh Quỳnh tuy vẫn bất an như cũ nhưng vẫn không quên quan sát sắc mặt Lý Vũ Văn biết hẳn sắp hết kiên nhẫn nên mới cố tình nói cường điệu về sau.

Không ngoài ý muốn, Lý Vũ Văn vừa nghe xong tâm tình cũng tốt hơn trước vài phần. Là nam nhân ai lại không có lòng hư vinh khi nghe ái nhân có ý muốn cầu hôn che chở.

...

- Anh đã kiểm tra rồi nhưng lại chẳng có gì cả?

Lý Vũ Văn xem xét mọi thứ một chút rồi lại nhìn những mảnh vỡ dưới chân, sau lại cầm lên con gấu nhồi bông Nhạc Quỳnh Quỳnh nói quái dị kia dùng lực tinh thần dò xét cả buổi cũng không thu hoạch được gì ngược lại còn làm sức lực hần tiêu hao. Cuối cùng đem ánh mắt đặt lên người Nhạc Quỳnh Quỳnh như chờ câu trả lời.

- Sau lại có thể... em rõ ràng... - Nhạc Quỳnh Quỳnh vốn định mở miệng phản

bác lại thấy mình lỡ lời, nếu cô ta thực sự nói như vậy chẳng khác nào nói cô ta không tin tưởng năng lực của Lý Vũ Văn.

- Vâng! Chắc là do em nhầm! - Nhạc Quỳnh Quỳnh nhỏ nhẹ nói, đầu cúi xuống một bộ dáng hối lỗi.

Lý Vũ Văn thấy thế cũng không nhẫn tâm trách móc gì nhiều, đành bắt đầu đi ôm cô ta vào lòng. Thầm suy nghĩ, nếu như lời Quỳnh Quỳnh là thật thì người có khả năng tạo ra ảo cảnh chân thật đến như vậy chỉ có dị năng giả cùng tang thi hệ tinh thần cao cấp.

Nhưng cười canh gác tòa nhà này cũng không phát hiện có gì bất thường. Trong căn cứ cũng không hề có dị năng giả hệ tinh thần ngoại trừ người kia. Lý Vũ Văn dường như nghĩ đến chuyện gì đó trên mặt lộ ra thần sắc chán ghét cùng tiếc hận.

Tư Đồ Lạp Vi ngồi nhàn nhã trên chiếc giường màu hồng của Nhạc Quỳnh Quỳnh, vừa nhìn thấy biểu tình kia của Lý Vũ Văn thì làm sao không biết hần ta đang nghĩ đến cái gì? Cũng không khỏi cười lạnh.

Dị năng giả hệ tinh thần hiện tại cực kì khan hiếm, trình độ coi trọng tại mặt thể so với đám động vật quý hiếm trước mặt thể còn hơn xa. Ít ỏi đến nỗi một đất nước rộng lớn như Trung Quốc mà chỉ có duy hai dị năng giả hệ tinh thần liên biết.

Nữ phụ nguyên bản là một tinh thần giả trung cấp nếu không phải cô ta "thiếu muối" trầm trọng chạm đến sự nhẫn nại cực hạn của nam chính thì dù gì hiện tại không lâm vào tình cảnh sống không bằng chết trong viện nghiên cứu.

Chi ít nhất cũng có thể được nam chính người ta "sủng ái" đem nữ phụ luôn ngày đêm si mê hần "vắt khô" tinh thần lực đến khi không còn khô hơn nữa mới ngừng.

Ngoài những dị năng bị biến dị hoặc bình thường như: phong, hỏa, mộc, thổ, tốc độ, cường hóa thân thể,... thì còn những dị năng đặc biệt: lôi, băng, thủy, kim, quang hệ, âm hệ cuối cùng là tinh thần hệ.

Lôi hệ, băng hệ và kim hệ: là ba dị năng hoàn hảo về cả công kích lẫn phòng ngự.

Quang hệ: gồm một nhóm dị năng riêng lẻ hợp thành (tốc độ, lôi cùng hỏa hệ).

Âm hệ: hệ độc, thổ hệ,...

Thủy hệ: tuy lực công kích cùng phòng thủ không ra gì nhưng trong tình trạng thiếu nước sạch trầm trọng tại mặt thể mà nói thì lại rất hữu ích.

Tinh thần hệ: năng lực này có thể nói vô hạn biến hóa cấp bậc càng cao sẽ thấy dị năng càng lợi hại. Dị năng giả loại này sơ cấp chỉ có thể gây ảo giác nhưng hiệu quả lại cực cao. Vào trung cấp thì có thể tạo ảo mộng trận, có thể công kích cùng phòng vệ bằng lực tinh thần.

Tấn cao cấp thì chẳng những có thể điều khiển bất cứ sinh vật nào có lực tinh thần dưới cấp theo ý muốn mà còn nghịch thiên có thể nâng cao lực tinh thần theo ý muốn trong khoảng thời gian ngắn.

Vài ngày tiếp theo Tư Đồ Lạp Vi vẫn cùng Nhạc Quỳnh Quỳnh ngoạn một chút. Mồ phù thủy chỉ là cho cô ta nhìn thấy thức ăn của mình toàn bộ biến thành giò bọ lúc nhúc, khi cô ta ngủ chẳng qua sờ mó kéo chân cô ta lôi xuống một chút.

Chỉ là khi cô ta tắm lên đôi màu sắc trong bồn thành màu đỏ tựa huyết tươi,... tất cả bất quá chỉ là đùa giỡn nhỏ... nhỏ, ha ha... Nhưng bạn nhỏ Nhạc Quỳnh Quỳnh đáng thương của chúng ta hoàn toàn không cười được nữa!

Trên mặt Nhạc Quỳnh Quỳnh ngày càng xuất hiện nhiều quầng thâm, nếu đem cô ta quăng vào một đám Quốc Bảo* trước mặt thể chỉ sợ không phân biệt được luôn đi. Cho dù cô ta có dùng bao nhiêu nước suối trong không gian thì qua ngày hôm sau cũng sẽ bị dọa sợ mà xuất hiện như cũ.

Cô ta đã nhiều lần muốn nói rõ với Lý Vũ Văn nhưng hần vẫn một mực không tin như cũ khiến cô ta gấp sắp muốn điên lên rồi. Vì sao Lý Vũ Văn không tin? Đơn giản là vì sau lần cáo trạng trước đó của Nhạc Quỳnh Quỳnh, thì hần đã lên gắn ba camera cùng một thiết bị ghi âm.

Nhưng cuối cùng cũng như cũ không thu hoạch được gì. Đương nhiên rồi! Vì mồ phù thủy đã lường trước nên chỉ dùng ảo ảnh, quay được điều gì thì mới lạ đó. Người trong căn cứ thấy nữ thần Nhạc Quỳnh Quỳnh trong lòng họ ngày càng cư xử khác thường, luôn hay nổi nóng không còn dịu dàng như trước.

Chẳng những như vậy còn nói mình gặp ma. Từ đó liền xuất hiện hai lời đồn trong căn cứ nào là nữ thần họ đạo này dây thần kinh gặp chút trục trặc, thứ hai là trong căn cứ có dị vật xâm nhập.

Lý Vũ Văn gấp rút xử lý chuyện viện nghiên cứu chưa xong, nửa đường lại nhảy ra một cục nợ Nhạc Quỳnh Quỳnh luôn đeo bám hấn gần như 24/24.Nếu là lúc trước hấn cầu còn không được hiện tại lại thấy vô cùng phiền chán.

Đã như vậy, từ điều tra mà hấn mới phát hiện hai tin đồn gây thiệt hại cho căn cứ là bắt nguồn từ ái nhân của hấn.Hiện tại, theo hấn thấy Nhạc Quỳnh Quỳnh ngày càng "hành sự không có, bại sự có thừa" chứ chẳng phải là thần may mắn nữa.

Phân cách tuyến

Trong khu rừng âm u, dưới mặt đất không ngừng tỏa ra những làn khói màu tím trên cao thì sương mù bao phủ.Thiếu nữ dung mạo tinh xảo, nghiêng người ngủ say trên chiếc võng được đan bằng vỏ cây.Hai đầu dây cố định trên cây cổ thụ biến dị vô cùng to lớn.

Mái tóc dài đen nhánh xỏa tung làm nổi bật làn da trắng hơn tuyết,phía bên dưới chỗ thiếu nữ nằm là một nhóm vài chục cây nấm phát sáng sơ cấp.Xung quanh cô là một đàn nhỏ Tuyết Hồ Điệp trên mình phát ra ánh sáng trắng dịu dàng nhẹ đập đôi cánh mềm mại bay vòng quanh thiếu nữ tựa như bị cô thu hút.

Dường như cảm nhận có sự hiện diện không ác ý của ai khác.Lúc này hàng mi dày cong vút nhẹ run, đôi mắt to tròn dần mở ra hé lộ đồng mâu yêu mị đang mơ màng ẩn chứa chút hơi nước muốn người khác phạm tội dĩ nhiên là vì chưa tỉnh ngủ hẳn.Nhưng khi nhìn thấy "người" trước mặt thì không khỏi sửng sốt:

- Tại sao anh lại ở đây?

[Cấp bậc dị năng giả : Cao cấp (SSS, SS, S) ;Trung cấp (A, B, C) ; Sơ cấp (D, E, F)

Cấp bậc tang thi: Tang thi hoàng (Z) ; Tang thi vương (SSS) ; Tang thi cao cấp (SS, S) ; Tang thi trung cấp (A , B , C) ; Tang thi sơ cấp (D, E, F)]

* Quốc bảo ở Trung Quốc là gấu trúc.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua,Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Chương 27.

Nam nhân trước mặt cao khoảng 1m90, người vận áo sơ mi trắng cùng một cái quần bò màu nâu.Trên làn da tái nhợt không một tia huyết sắc, dấu sau mái tóc đen u ám là đôi mày kiếm anh tuấn cùng phượng mâu hẹp dài.Đồng tử màu huyết lạnh băng vô cảm.Dưới cánh mũi cao là bạc thân mê người càng làm tăng thêm khí chất lạnh khốc của hấn.

Còn chưa kịp đợi Tư Đồ Lạp Vi nói gì nhiều, nam nhân tiến lên một bước ôm chầm lấy thân thể mảnh khảnh nhỏ nhắn của cô.

- Lãnh Dạ!

Nhẹ kêu hấn một tiếng thấy thân hình hấn không có ý định di chuyển cũng đành buông tha. Vì trên người hấn Tư Đồ Lạp Vi không hề cảm nhận được chút sát khí nào nên mới buông lỏng không kịp đề phòng.

Trong " cuộc sống hạnh phúc tại mặt thế" cũng không có miêu tả bao nhiêu về nam nhân này.Rõ ràng dung mạo bậc nhất như vậy, năng lực cũng không sai.Kim hệ cùng cường hóa hệ dị năng trung cấp kì thượng giai tức bậc B.Rõ ràng kể cả tài lẫn sắc đều không hề kém cạnh nam chính Lý Vũ Văn.

Nhưng đáng tiếc hấn không được mẹ đẻ tác giả coi trọng nên đương nhiên đất diễn cũng rất ít.Trong tiểu thuyết chỉ biết hấn là cái đuôi của nữ phụ.Nữ phụ đi đâu, hấn đi theo đến đâu (nếu cô ta không cho thì lén theo sau).Nữ phụ bảo hấn đi về phía Tây, dù cho chân hấn có bị thương nặng đến mấy thì hấn cũng sẽ gắng lách đến hướng Tây chứ không chịu đi hướng gần nhất phía Đông.

Đây rõ ràng là cái trung khuyến điển hình a!Người hoàn hảo như thế lại vì một đứa bại não nữ phụ mà hi sinh bỏ mình.Trong tiểu thuyết, mẹ đẻ tác giả chỉ viết hấn vì đi cứu nữ phụ mà bị nam chính thiết kế cuối cùng cũng biến thành vật thí nghiệm của một viện nghiên cứu vô nhân tính khác.

Về sau cũng không nhắc đến, nhưng năng lực hiện tại của Lãnh Dạ rõ ràng là một tang thi cao cấp S. Nếu là vậy, lẽ nào... con tang thi vương kéo theo một binh đoàn tang thi tấn công căn cứ của Lý Vũ Văn, hại nam chính mình đầy vết thương hao tổn chất xám đến tận mười lăm chương chuyện mới chính thức xuống sà là Lãnh Dạ.

- V...

- Nga?Anh nói gì nha? - Tư Đồ Lạp Vi kê tai vào sát đầu Lãnh Dạ nhẹ nói.

- Vi. - Giọng nói có chút khàn khàn dường như đã rất lâu rồi chưa nói chuyện.

Nghe hắn gọi tên mình, mỗ phù thủy đương nhiên là rất vui vẻ a! Đường đường là tang thi vương đó nha, tuy nói lấy năng lực thật sự của cô đi đối đầu với hắn thì quá dễ dàng.Nhưng trong thế giới này lại có thể coi là một trong những đại Boss kiêu lòi.

Lại nghe Lãnh Dạ gọi tên mình lần nữa, Tư Đồ Lạp Vi liền không nhịn được vui vẻ.Rời khỏi cái ôm ấp không ấm áp của hắn.Quan sát từ đầu đến chân, lại soi từ trước ra sau một vòng. Vừa nhìn đến vài vết máu phía sau chiếc áo sơ mi trắng.Mỗ phù thủy nổi tiếng tính khí phiến diện không khỏi sắc mặt khê biến.

Lại ngẩn đầu nhỏ nhìn vào "ngươi" từ đầu đến cuối trong mắt luôn có bóng dáng "mình" kia, không khỏi mỉm cười:

- Dạ! Đi thôi, em sẽ đưa anh đi chơi!

Lãnh Dạ nghe thế liền cứng ngắc gật đầu.Tuy nói sức mạnh của hắn là cao cấp nhưng điều đó cũng không đồng nghĩa IQ hiện tại của hắn vẫn cao.Tâm trí hiện tại của hắn, mỗ phù thủy không đoán được chính xác nhưng dựa theo tư liệu trong tiểu thuyết về tang thi chắc là tầm năm đến sáu tuổi.

...

- Dạ, đến đây!Mặc vào thứ này, Vi Vi sẽ đưa anh đi chơi ha?

Mỗ phù thủy nở nụ cười tươi rói hướng Lãnh Dạ nói, giọng điệu dụ dỗ con nít chẳng chút khác biệt.Black nhìn thấy bộ dáng chủ nhân biến thái của nó liền không khỏi liên tưởng Tư Đồ Lạp Vi vận đồ đủ bảy sắc như con chim không tước.

Mặc may trát một đóng son phấn còn hơn trát tường thành cảm một chiếc khăn tay hướng thiếu nữ nhà lành Lãnh Dạ "Nhi" dụ dỗ để bán đi liền không khỏi rung mình.Sau đó nhìn Lãnh Dạ với ánh mắt đồng cảm!

Lãnh Dạ vươn tay lấy quần áo mà Tư Đồ Lạp Vi đưa qua.Sau đó làm như không thấy mỗ siêu sắc nữ trước mặt thân nhiên trực tiếp cởi đồ.Mỗ phù thủy lập tức phản ứng nhanh tựa như thiếu nữ ngây thơ chưa hiểu sự đòi ngại ngừng dùng hai tay bưng mặt.

Từ từ... mỗ phù thủy tuy lấy tới cả hai tay che kín mặt điều này sẽ vô cùng bình thường nếu như bỏ qua những khe hở giữa ngón tay mỗ ta.Thông qua khe hở đó, Tư Đồ Lạp Vi nhìn thấy Lãnh Dạ trực tiếp dùng tay "thô bạo" bức những cái nút áo ra.

Quá nhanh ,quá nguy hiểm.Nhanh ở "ngươi" làm, nguy hiểm chính là ở cái kẻ đường đường chính chính rình xem mặt siêu cấp dày vô địch Tư Đồ Lạp Vi.Thoát đi lớp áo để lộ thân hình thon dài có tí lệ vô cùng hoàn mỹ khiến người khác phải ghen tị.

Tuy nói hắn là tang thi kim hệ cùng cường hóa nhưng cũng không phải thân thể to lớn, lưng hùm vai gấu như của người khác.Bờ vai rộng, xương quai xanh quyến rũ.Dưới vòm ngực hấp dẫn là sáu núm cơ bụng rắn chắc cùng đôi chân thon dài hữu lực.

Mỗ phù thủy bỗng cảm thấy hốc mũi ấm nóng, đưa tay lên sờ thì nhìn thấy một dòng chảy màu đỏ sẫm=.,="!.Này không khoa học, tang thi hoàng mà cũng có máu???Mụ nội nó, chỉ chiêm ngưỡng nhan sắc xiu thôi mà.Ta có làm chuyện gì thương thiên hại lý đâu chứ!ω(°Д°)ω

- Vi!

Nghe tiếng gọi trầm thấp của Lãnh Dạ, Tư Đồ Lạp Vi chợt dạ nhanh chóng xóa bỏ "bằng chứng phạm tội" của mình(lau đi dòng máu mũi).Vội nhìn lại thì thấy Lãnh Dạ đang đầu tranh với mớ vải rách cũng chính là quần áo do hắn không khống chế lực đạo quá mạnh tạo thành.

Lúc này, vron hai mắt đáng thương trong mong nhìn cô như đứa nhỏ mong được cho kẹo.Phối hợp với thân hình bốc lửa cùng gương mặt đẹp trai chết người.Nhìn sao cũng thấy tổ hợp này thật kì quái.

Tư Đồ Lạp Vi đành yên lặng thở dài, lấy ra bộ quần áo mới sau đó nhận mệnh đi qua giúp Lãnh Dạ mặc vào.Tư Đồ Lạp Vi không biết rằng sâu bên trong đôi mắt mà cô cho rằng ngây thơ khờ khạo kia lúc này đột nhiên lóe lên tia sáng nhưng rất nhanh rồi lại biến mất.

Black nhìn chủ nhân biến thái cùng con tang thi tên Lãnh Dạ gì đó không khỏi trên trán trượt xuống ba vạch đen.Hai "ngươi" này muốn chơi trò quần gia cùng tiểu thư ?Quần áo Tư Đồ Lạp Vi mới lấy cho Lãnh Dạ chính là một bộ vest đen.

Bên trong áo sơ mi trắng ngoài áo đuôi tôm dưới là quần âu cùng giày da màu đen.Mái tóc rối hỗn độn trước trán cũng được cô cắt tỉa gọn gàng vén sang một bên.Mỗ phù thủy hài lòng gật đầu với tác phẩm của mình, sau đó nắm lấy tay Lãnh Dạ:

- Đi thôi! Chúng ta cùng đi tìm nhà mới!

Trong một ngôi biệt thự cao cấp xa hoa, hai bóng dáng tang thi đang kịch liệt đối chiến nhau để tranh giành địa bàn.Một con tang thi hỏa hệ bậc B trung cấp cùng một con tang thi thủy hệ biến dị bậc C trung cấp.

Cả hai đều là hai người đàn ông trưởng thành, màu da trắng xanh tròng mắt cũng tối đen chứ không phải xinh đẹp như của hai "ngươi" Tư Đồ Lạp Vi.[t/g phải chăng đây là một đặc quyền chỉ có vai quần chúng mới có! (¯^¯°)]

Tên hỏa hệ thân thể cao to cường tráng tướng mạo đường hoàng, tên còn lại thì dáng vẻ gầy gò nhỏ nhả. Cũng không biết bất ngờ hay trùng hợp mà con tang thi hỏa hệ lại vận trang phục màu xanh mà con thủy hệ dị biến lại là màu đỏ nổi bật.

Tuy nói cấp bậc trên lệch nhau khá lớn nhưng vì dị năng của con tang thi thủy hệ bị biến dị nên mới có thể đấu ngang tay. Đúng lúc cả hai quyết định dùng hết thực lực vào cú chót thì cảm nhận hai cổ uy áp không nhanh không chậm đang tiến đến đây.

Cả hai con không hẹn quay đầu nhìn ra phía cửa liền thấy một đồng loại xinh xắn cùng một đồng loại xấu xí không đẹp bằng tụi nó đi phía sau. Mà cổ uy áp to lớn khiến chúng nó muốn thuận phục là ở vị đồng loại nhỏ xinh phía trước.

Hai tang thi run rẩy trong nội tâm, vì không muốn bại trận dễ dàng nên hai tang thi đồng loạt hướng về Tư Đồ Lạp Vi nghe rằng thét chói tai mấy tiếng hai tay còn không ngừng quơ móng vuốt hù dọa. Tư Đồ Lạp Vi không nói không rằng, khoanh tay lại từ xa nhìn hai đứa nó "diễn xiếc".

- Dạ.

Tiếng nói còn dứt hết, bóng dáng Lãnh Dạ cũng tức khắc biến mất khỏi vị trí ban đầu. Qua vài phút, hai tang thi xui xẻo liền giương cờ trắng đầu hàng. Thất bại nằm rạp dưới đất.

Tư Đồ Lạp Vi mặt vô biểu tình đi đến trước mặt hai tang thi, sau đó lấy tay hất tóc một cái nói:

- Từ bây giờ chỗ này là của chùy! Hai người các ngươi muốn tự biến hay là để bà "tiền" đi.

Lãnh Dạ:...

Tang thi hỏa hệ:...

Tang thi thủy hệ biến dị:...

Black:...

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Chương 28.

Tư Đồ Lạp Vi đứng từ trên đỉnh của một chiếc container nhìn Lãnh Dạ từ xa đang giải quyết những tang thi cao cấp không chịu quy phục. Không phải là uy áp Tư Đồ Lạp Vi tỏa ra không mạnh, mà là cô cố tình không phát uy.

Mục đích là làm cho Lãnh Dạ tăng sức chiến đấu, còn là những tình hạch trong đầu những tang thi kia để cho hắn càng nhanh nâng cấp. Hai tháng, cô muốn chỉ trong vòng hai tháng ngoại trừ cô Lãnh Dạ không chỉ mạnh hơn tất cả tang thi trên địa cầu này.

Mà còn phải vượt qua Lý Vũ Văn kia, ít nhất là ngang tầm. Bởi vì theo nguyên tắc, thời gian đó chính là lúc Lãnh Dạ lần đầu tiên chạm mặt Lý Vũ Văn dưới thân phận tang thi vương.

Cô còn không quên chính là khi cái tên giả tạo Lý Vũ Văn này mượn cái chết của Lãnh Dạ nhà cô làm bước đệm để nhận được sự tín nhiệm, ủng hộ của mọi người. Thật đúng là không thể tha thứ!

- Dạ! Đến đây, đánh với ta một trận. Nhớ kỹ không cần phải nương tay! - Vừa nói vừa nhẹ nhàng xuống.

Lãnh Dạ giương mắt vô cảm nhìn cô sau một lúc thì gật đầu. Tư Đồ Lạp Vi chờ Lãnh Dạ điều chỉnh xong trạng thái thì tiếp tục nói:

- Anh trước!

Lãnh Dạ nghe thế cũng không nói gì thêm lùi chân phải ra sau một chút, lấy đà dùng tốc độ nhanh chóng vọt đến trước mặt cô khi chỉ còn cách vài cm thì cùng với nụ cười là bóng dáng của Tư Đồ Lạp Vi biến mất.

Vừa thấy thế Lãnh Dạ phản ứng nhanh tức khắc dùng chân ma sát với mặt đất dừng lại, dùng thị giác cực tốt nhìn đề phòng bốn phía xung quanh. Trong lúc hắn thận trọng từng giây từng phút thì cuối cùng bóng dáng Tư Đồ Lạp Vi cũng xuất hiện phía sau lưng hắn nhỏ giọng thở thê vào tai hắn:

- Tìm em sao~

Mắt Lãnh Dạ cũng vì câu nói này mà mở to hơn một chút, vội quay ra sau cùng lúc dùng chân phải tung ra một cú đá nhưng rất tiếc Tư Đồ Lạp Vi lại

biến mất như hư ảo vào giây phút cuối cùng làm một cước của hắn va vào khoảng không.

- Quá chậm!

Cùng lúc đó là một cước không lưu tình của Tư Đồ Lạp Vi làm Lãnh Dạ văng ra phía xa. Nếu không phải Lãnh Dạ vào giờ khắc định mệnh vội xoay chuyển tư thế dùng chân chống lại thì cũng đã trao tặng nụ hôn đầu với đất mẹ rồi.

Tư Đồ Lạp Vi nhẹ nhõm mảy nhìn Lãnh Dạ cách đó không xa, nghiêm giọng nói:

- Đã bảo là không cần phải nương tay tay với em cứ dùng hết sức, vậy mà anh...Lãnh Dạ, nếu như một ngày có người khác giả dạng thành em đến để giết anh thì làm sao bây giờ?

Lãnh Dạ nghe xong thì nhẹ cuối đầu sau chốc lát lại ngước lên gương mặt tuấn mỹ nhìn Tư Đồ Lạp Vi:

- Tim...đ...ư...ợc...sẽ...tìm...được.- Giọng nói khàn khàn, có chút khó khăn nói.

Nhìn Lãnh Dạ như thế khuôn mặt vốn đang nghiêm túc của Tư Đồ Lạp Vi cũng không khỏi nhu hòa đi vài phần:

- Nha, ý anh là sẽ nhận ra em.Đâu là thật đâu là giả sao?

Lãnh Dạ nghe thế liền cứng ngắt gật đầu, nhìn thấy thế Tư Đồ Lạp Vi lại không nhận được mà nổi lên tính xấu muốn trêu chọc hắn một chút. Mắt đẹp nhẹ cong lại thành hình trăng non hướng Lãnh Dạ nói:

- Nga~ Vậy anh tìm bằng cách nào đây?

Đồng chí Lãnh Dạ nghĩ nghĩ, sau đó lại lấy bộ dạng nghiêm trang nói:

- Kh..ông...biết, nh...ưng...sẽ..tì..m...đ...ược!

- Phụt!Khụ..khụ! - Nghe xong câu trả lời kia mồ phù thủy suýt nữa ngã ngửa, cái câu trả lời này của anh... không bằng nói giác quan thứ sáu luôn cho rồi.

Lãnh Dạ từ tốn đứng dậy lại phui phui một ít bụi bám trên quần áo, gương mặt không nhìn ra bất cứ cảm xúc nào nhìn Tư Đồ Lạp Vi phía trước đang cố gắng nén cười liền nhanh chóng chạy đến.

Tư Đồ Lạp Vi nhìn sơ qua cũng muốn biết tiếp theo hắn định làm cái hành động gì thì thấy đồng chí Lãnh Dạ bộ dáng nghiêm trang đi đến nhẹ vô lung cho Tư Đồ Lạp Vi như muốn làm cô dễ chịu hơn.

Sau đó lại thấy hắn giương mắt cá chết nhìn hai tên Tiểu Hòa, Tiểu Thủy ở phía xa ý bảo hai tên tang thi. Một con cầm khăn và quạt một con cầm hai chai nước đang đứng ở phía xa đem đồ lại đây.

Hai tên kia thấy hắn dùng mắt như vậy nhìn mình cũng không ngu ngốc mà không nghe theo, đành dùng tốc độ nhanh nhất vọt đến. Lãnh Dạ từ túi quần lấy ra hai cái bao tay y tế mang vào có chút ghét bỏ nhìn chai nước trên tay tựa như đang cầm thứ gì dơ bẩn.

Sau đó lại không từ túi áo trong lấy ra một chiếc khăn trắng lau chà, chà lau cái chai đến độ không thể sạch hơn mới bắt đầu mở nắp chai. Lại không biết hắn từ nơi nào biến ra một cái ống hút cắm vào sau đó đưa cho Tư Đồ Lạp Vi.

Ông anh à, đây là mặt thế a. Tui tui biết ông thích sạch sẽ nhưng không cần trả đũa lòng tự tôn của tui tui đến như thế! Hào tổn thương nga~ Đây là tiếng lòng Tiểu thủy, Tiểu Hòa.

Lãnh Dạ nhìn Tư Đồ Lạp Vi dùng tay tiếp chai nước mới vừa lòng gật đầu sau đó lại lột bỏ bao tay vứt xuống đất, lại lấy ra hai chiếc bao tay màu đen đeo vào. Dùng ánh mắt băng lãnh ám chỉ Tiểu Hòa cùng Tiểu Thủy đi ra đấu với hắn.

Vi Vi bắt nạt hắn, hắn có thể nhẫn. Nhưng hai tên này, thì là hắn có thể bắt nạt. Hừ! Dám thân cận Vi Vi còn chưa tính. Vinh hạnh được Vi Vi đặt tên tạm thời không nói. Đã vậy còn dám dành vị trí bên cạnh Vi Vi của hắn. Cho dù là "người" Vi Vi chọn thì cũng phải chịu chút giáo huấn đi.

Tiểu Hòa cùng Tiểu Thủy nghe hắn nói thế liền không nhận được run rẩy, tuy nói tui nó không được thông minh cho lắm! Nhưng là rất miễn cảm với ý đồ không được tốt của tên này được không.

Cứ như vậy Tiểu Thủy và Tiểu Hòa hoa hoa lệ lệ bị nhân mè đen* Lãnh Dạ "ý tốt" mang đi huấn luyện, bị đánh đánh cho thành hai cái đầu heo. Tư Đồ Lạp Vi quan sát từ đầu đến cuối, cuối cùng cũng rút ra một cái kết luận.

Khiết phích là một thói quen tốt, cần cố gắng phát huy!

Mà ở một nơi nào đó....

Một nam nhân tầm hai mươi mấy tuổi ngồi trên bàn làm việc trầm ngâm:

- Nhạc Quỳnh Quỳnh này...nên giữ lại hay hủy đây?

Một câu nói trầm tư dường như nhẹ nhàng nhưng lại là một câu phán quyết, định đoạt sinh tử con người.

*Nhân mê đến chỉ người ngoài sáng bao nhiêu, bên trong tối bấy nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Chương 29.

- Cút đi, đừng đến đây...đừng! Ô...ô..ta không...chịu được...đừng mà...ô..ô - Thiếu nữ lâm vào mê mang, giọng điệu có chút mơ hồ nói.

- Sao vậy? Chỉ mới như thế mà đã không chịu được? Ân? - Cát tiếng nói lạnh lạnh, sao đó dùng tay điểm nhẹ vào.

- Không...đi ra, mau đi ra. Đừng...đừng mà, cầu người. Đừng chạm vào ta...A! - Mắt đẹp đến giờ đã ứa nước đến nơi.

- Như thế nào? Khó chịu? Trò chơi chỉ là vừa mới bắt đầu, thời gian của chúng ta còn rất dài. Hắc..hắc..

Bình tĩnh nào các đồng chí! Tạm thời đừng quá kích động!

Nếu có ý nghĩa không được trong sáng nào đó thì nên từ bỏ đi! Từ bỏ đi~

Quay trở lại hiện thực. Người thiếu nữ trong khúc dạo đầu chương mà các vị đang đọc không ai khác chính là vị đệ nhất bánh bèo nữ chính Nhạc Quỳnh Quỳnh của chúng ta.

Tình trạng là Nhạc Quỳnh Quỳnh do bị mỗ phù thủy làm phiền quá nhiều đã lâm vào tình trạng thần trí không yên. Có dấu hiệu thường xuyên sợ hãi, lo âu. Tình hình đột biến nóng này. Triệu chứng lâm sàng là hay chóng mặt, nhức đầu, ra mồ hôi..

Tóm lại theo cách gọi của y học nói chung là bệnh tâm thần. Cũng không phải là hoàn toàn, bệnh của cô ta vẫn còn có thể chữa trị chứ không đến nỗi vô phương cứu chữa.

Thật đáng thương cho bạn nhỏ Quỳnh Quỳnh dù hiện tại đã bị hành tinh thần cho đến như vậy nhưng vẫn chưa biết thủ phạm là ai. Cho nên hôm nay Tư Đồ Lạp Vi cuối cùng cũng đã rũ lòng thương xót đích thân đến nói cho cô ta biết.

Tư Đồ Lạp Vi sau khi dùng lực tinh thần điểm vào trán Nhạc Quỳnh Quỳnh một cái cho cô ta tỉnh táo lại đôi chút, mới dùng giọng điệu ngọt ngào hướng cô ta nói:

- Chị... Tại sao lại đuổi người ta đi nga~ Vi Vi thật sự rất cô đơn, nên mới đến tìm chị chơi !Kia, tại sao chị lại nỡ đuổi nhân gia?

Bạch Băng Dao vốn đang sợ hãi run cầm cập vừa nghe đến giọng nói quen thuộc mới dùng bộ dạng không thể tin được ngược lên. Trước mặt cô ta đứng là "cô em gái nhỏ" vô cùng thân thuộc của mình.

Làn da trắng tái nhợt đến đáng sợ, hai mắt to tròn nhưng bên trong lại trống rỗng lộ ra hốc mắt tối đen sâu hút. Mũi cao nhỏ, môi đỏ như máu. Trên thân thể nhỏ nhắn không quá 1m60 là chiếc váy trắng dính máu ở vài chỗ, tóc đen dài quá

hông xoắn xuống càng dọa người.

Lúc mà Bạch Băng Dao kinh hoàng đến không thể thốt lên thì con gấu nhồi bông quái dị màu hồng lúc trước đã dọa cô ta không ít ở trong lòng Tư Đồ Lạp Vi đột nhiên phát lên những tràng tiếng cười kinh dị.

- Á...

Đúng lúc này Lý Vũ Văn đột nhiên xông vào ôm lấy thân thể đang không ngừng run lên bần bật của Nhạc Quỳnh Quỳnh vào lòng ôn nhu nói:

- Quỳnh Quỳnh không sao rồi! Không cần phải sợ, đã có anh ở đây rồi. Bình tĩnh lại nào!

Nhạc Quỳnh Quỳnh tựa như không hề nghe thấy lời Lý Vũ Văn nói, vẫn trừng to con ngươi vào một khoảng không nào đó. Vừa điên cuồng la to vừa quơ tay chân loạn xạ cả lên:

- Mày là Lạp Vi? Mày đã chết rồi thì nên đi đến nơi của người chết nên có, đừng có ở lại đây quấy rầy tao. Tao..tao cho mày biết, nếu tao đã giết mày

được một lần..thì vẫn có cách làm cho mày biến mất lần thứ hai..Cút... mau cút đi..

Lý Vũ Văn nhìn Nhạc Quỳnh Quỳnh không ngừng phát điên về phía góc tường vốn tính toán làm cho cô ta tạm thời ngất xỉu..Thì ngay sau đó liền nghe được câu độc thoại kia của cô ta không khỏi hơi ngây người.

Về phần Nhạc Quỳnh Quỳnh vẫn còn trong trạng thái không bình thường..Đương nhiên rồi!Nếu người có thể thấy và "được" trải nghiệm thì có lẽ cũng sẽ không khác gì mấy so với cô ta.

Tư Đồ Lạp Vi trong trạng thái ảo ảnh vốn đã hóa trang rất đáng sợ..Lúc này từ trong hốc mắt đen ngòm không ngừng ồ ạt chảy ra huyết lệ trên làn da trắng bạch càng đáng sợ dọa người.

Khóe miệng lúc này cũng vừa vặn nở ra nụ cười ma quái, thân hình như di chuyển chậm chạp về phía Nhạc Quỳnh Quỳnh..Nữ quán quân bánh bèo gần như sắp khóc đến nơi thì "trùng hợp" con mắt phải của gấu nhồi bông đột nhiên rớt ra.

Lăn đến bên cạnh chân cô ta, ngay khoảnh khắc trái tim Nhạc Quỳnh Quỳnh sắp đứng hình thì nhãn cầu trong con mắt kia lại chuyển động nhìn chằm chằm về phía cô ta.

Sau đó... tất nhiên không có sau đó..Vì nữ diễn viên chính trong đoạn phim kinh dị vừa rồi đã bị dọa đến ngất đi rồi..Ai...loại kinh hách này thì ai có thể chịu được..Tội nghiệp cô bé đáng thương a ~ Đây là mẫu "ác nhân" vô lương nào đấy cảm thần.

Sau khi comment một câu, Tư Đồ Lạp Vi lại quay sang nghiên cứu nam chính Lý Vũ Văn đang nhẹ nhàng bồng Nhạc Quỳnh Quỳnh tiến vào không gian..Đừng hỏi ta tại sao hẳn lại có thể vào được?

Đáp án duy nhất: bàn tay vàng, cái marry cách vách!Nhạc Quỳnh Quỳnh vì muốn thể hiện tình yêu nồng nhiệt với người tình liền học theo cái gì anh là của em, của em cũng là của anh.

Vì sợ nam chính quá vất vả nên mới mềm lòng (mê trai) nói cho nam chính cách mở ra khe ước với không gian nhãn chỉ..Nhưng hiển nhiên là quyền lợi của người đi sau không bao giờ bằng người đi trước.

Thông qua khe ước, Lý Vũ Văn cũng coi như là một nửa chủ nhân của không gian có thể ra vào tùy thích, sử dụng mọi tài nguyên bên trong cũng không thành vấn đề gì..Nhưng bất tiện ở chỗ nếu Lý Vũ Văn cách Nhạc Quỳnh Quỳnh quá xa, vượt ngoài phạm vi bán kính 500m thì không thể vào được không gian.

Nói cách khác cái không gian này vẫn thuộc sở hữu chân chính là Nhạc Quỳnh Quỳnh..Tư Đồ Lạp Vi nhìn Lý Vũ Văn vào không gian đương nhiên cũng không chán chừ mà đi theo.

Đừng hỏi vô nghĩa tại sao Tư Đồ Lạp Vi có thể dễ dàng vào được như thế..Nếu như ngay cả một phép hạng xoàng thế này mà cô cũng không làm được thì biệt hiệu magician queen coi như hữu danh vô thực.

Lý Vũ Văn sau khi đưa ái nhân vào không gian liền bồng cô ta trực tiếp đặt lên giường trong một ngôi nhà nhỏ..Lý Vũ Văn chăm chú nhìn dung nhan tái nhợt của Nhạc Quỳnh Quỳnh, sau lại đưa tay lên nhẹ vén vài sợi tóc mất trật tự trên trán cô ta rồi ôn nhu nói:

- Không thể ngờ em lại là người như vậy!Tôi cứ tưởng từ trước đã nhìn thấu con người em nhưng sự thật em còn độc ác hơn gấp bội..Tính toán rất hay, mượn tay tôi giết người?

Bên trong mắt Lý Vũ Văn lúc này đột nhiên lóe lên ánh sáng sắc lạnh, xung quanh tản ra chút sát khí:

- Vốn tính toán sẽ giữ em ở lại bồi tôi vài năm nhưng xem ra lúc này tôi phải suy xét lại quyết định của mình..Tôi thích dùng người thông minh nhưng không thích người tự cho mình thông minh.

Tay Lý Vũ Văn nhẹ xoa cổ nhỏ Nhạc Quỳnh Quỳnh một lát, rồi mới dùng ánh mắt nhu tình mật ý nói:

- Trong thời gian sắp tới, tốt nhất là em nên yên phận ở trong này..Đợi tôi giải quyết xong chuyện viện nghiên cứu sẽ đến lượt em!

Tư Đồ Lạp Vi mở to mắt có chút kinh từng nhìn tất cả, nếu lúc này sự việc cho phép có lẽ mẫu thủy sẽ không nhịn được đi đến bắt tay hẳn vài cái sau lại dùng cánh tay hoàng cổ hẳn một chút hào sảng la to:

- Lão huynh chúng ta cùng kết bái thế nào?Hai ta cùng tạo ra một thời đại mới cho con đường diễn xuất huy hoàng..Sau lại đi đoạt giải oscar thế nào?

Ngay từ đầu Tư Đồ Lạp Vi có chút thắc mắc tại sao lúc vừa mới tiến vào không gian,Lý Vũ Văn không ngay lập tức đưa Nhạc Quỳnh Quỳnh vào chỗ ao đa năng(tẩy tủy,phục hồi sinh lực,tươi lên vết thương bị tang thi cào có thể chống lại virus lây nhiễm,...).

Thì ra là hẳn dự định không hề cho Nhạc Quỳnh Quỳnh tỉnh lại ngay..Cái tên này không còn thánh mẫu giả tạo thông thường nữa,lúc trước nói hẳn là Quách Tĩnh 2 thấy sao cũng tội cho Quách Tĩnh phiên bản thật.

Thằng cha này không đi làm diễn viên quả thật quá ồng phí tế bào nghệ thuật mà!Nhạc Quỳnh Quỳnh ơi Nhạc Quỳnh Quỳnh không nghĩ tới cuối cùng người mới là người tội nghiệp nhất.

Thế nào tin tưởng được! Người mà mình luôn coi là thần. Thậm chí bỏ qua tình thân, hao tổn bao nhiêu tâm cơ để được sánh duyên cùng người ấy. Thế mà sau lưng "vị thần" ấy lại ngoan tuyệt cho người một đao chí mạng.

Lý Vũ Văn này đúng là tra trong tra! Quyền tiểu thuyết này có thể đổi tên được rồi. Cái gì mà "Cuộc sống hạnh phúc tại mặt thể" chứ! Xuy..xuy..nên đổi lại "Mặt thể ảnh đế PK đấm phá hoi não tàn" thì hợp lí hơn nhiều.

Nên mới nói Tư Đồ Lạp Vi từ xưa đến giờ làm trạch nữ chưa từng hận tác giả viết cái kết SE hay BE chỉ hận những tên khôn viết OE. Giờ thì hay rồi, ha...hà cho các người viết kết mở. Kết mở này!

Đã không muốn viết thì cho đại cái gì đó đi, mờ mờ ám ám. Trong nguyên tác, sau khi nam chính đã hoàn thành sự nghiệp chúa cứu thế của mình, cuối cùng cũng tìm ra cách giải quyết virus bệnh độc cho nhân loại.

Nhưng trong quá trình đó lại thất lạc nữ chính, cảnh cuối cùng chính là nam chủ tìm ra được nữ chủ. Hai người đứng từ xa nhìn nhau nở nụ cười mãn nguyện cùng hạnh phúc.

Tư Đồ Lạp Vi sau khi đọc xong cảm giác rất ư là ba chấm, mẹ nó viết thêm vài dòng hai đứa sống hạnh phúc bên nhau đến trọn đời. Hay là giữa lúc này có một con tang thì còn xót lại đột nhiên lao ra ngoạm đầu nữ chính cũng không tệ.

Xem ra sau khi hai đứa nhìn nhau cười tươi không quá ba phút, đã thưởng cho đệ nhất bánh bèo nữ chính một viên kẹo đồng (đạn). Đầu nở hoa... cùng nụ cười như ý nguyện tươi rói của nam chính Lý Vũ Văn.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Nhạc Quỳnh Quỳnh còn đang trong trạng thái mê mẫn bỗng cảm giác trên mặt có thứ chất lỏng lạnh lạnh đột nhiên rơi vào mặt, hoảng hốt mở mắt ra. Vội bật người dậy, nhẹ lấy tay đỡ lấy trán.

Dường như đột nhiên nhớ đến cái gì đó, mắt đẹp ráo riết nhìn xung quanh. Nhìn một lúc cô ta vẫn chưa thấy điều gì phát sinh mới nhẹ thở phào nhẹ nhõm. Tư Đồ Lạp Vi đang ngồi lơ lửng giữa không trung chải lông cho Black thấy thế nhẹ mỉm cười.

Lấy ra thực thể, thoát khỏi trạng thái hư ảnh. Lặng yên di chuyển đến phía sau Nhạc Quỳnh Quỳnh lạnh nhạt nói:

- Người đang tìm ai?

Vừa nghe thế Nhạc Quỳnh Quỳnh hoảng hồn quay lại, liền nhìn thấy dung nhan xinh xắn yêu mị cùng phong thái kiêu ngạo lạnh lùng của Tư Đồ Lạp Vi làm cho đứng hình. Lấp bắp nói:

- Lạp..Lạp Vi... làm sao có thể... - Đuổi được đến tận đây?

Từng bước tiến đến gần Nhạc Quỳnh Quỳnh, mặt như cũ không đổi sắc:

- Người cho gần giam ta vào phòng thí nghiệm không hề có bao nhiêu lực phòng ngự kia thì ta sẽ không thoát được sao?

Nâng lấy cằm Nhạc Quỳnh Quỳnh, đôi mắt huyết sắc lạnh như băng nhẹ nheo lại:

- Ngủ ngoan, nhân loại tầm thường chỉ biết núp sau lưng kẻ khác thì có tư cách gì đấu với ta?

Nói xong liền lui ra sau vài bước, biến ra một cái khăn trắng lau tay giống như thứ vừa chạm phải khiến người khác vô cùng ghê tởm.

- Giới thiệu với người! Ta - Tư Đồ Lạp Vi...

(Trong nguyên tác bản gốc "Cuộc sống hạnh phúc tại mặt thể"- Tư Đồ Lạp Vi chỉ là con nuôi trong gia đình của Nhạc Quỳnh Quỳnh nên đừng thắc mắc tại sao lại không trừng họ.)

Nhẹ nâng mắt ẩn chứa vẻ cười nhàn nhạt nhìn Nhạc Quỳnh Quỳnh:

- ...Tang thi hoàng hôn thứ nhất!

Cũng không đợi ai kia tiêu hóa tin tức chấn động vừa mới nhận được thì Tư Đồ Lạp Vi trưng ra bộ mặt than mà mày râu ma nên có bình thản nói:

- Vì nhân loại các ngươi sẵn sẵn đồng loại của ta quá nhiều!Số lượng "bá tánh"(tang thi đệ) tử vong vô số, "vụ mùa"(tc) hạn hán không thể thu hoạch, "luơng thực"(thịt a~thịt) ngày càng khó tìm, "kho lương" (thịt dự trữ)vốn đã ít giờ đã cạn kiệt...

Nhạc Quỳnh Quỳnh...

Black:...

- Như ngươi đã biết đồng bọn của ta là loại không thịt không vui, nên ta nghĩ bản thân là lãnh đạo phải làm cái gì đó!Biện pháp ta không thiếu, ví dụ một trong số chúng là...

Giọng nói thanh lãnh như có như không kéo dài làm người nghe phải hồi hộp theo:

-... căn cứ C chẳng hạn!

Nhạc Quỳnh Quỳnh vừa nghe thấy thế liền quên mất thân phận hiện giờ của "ngươi" trước mắt, như uống phải thuốc kích thích gào điên tiết lên:

- Không!Mày điên rồi!Mày không thể làm thế!Tur Đồ Lạp Vi mày tỉnh lại đi, cho dù ra sao đến cuối cùng bản chất của mày vẫn là một con người.Sao có thể cấu kết với tang thi đối đầu với nhân loại...

Còn chưa đợi Nhạc Quỳnh Quỳnh dứt lời đã bị tiếng cười cuồng vọng của Tur Đồ Lạp Vi đánh gãy:

- Ha.....ha ha!Con người?Ta?Có sao?

Nhạc Quỳnh Quỳnh tầm nhìn còn chưa chạm đến được ánh mắt kia, nhưng đã làm theo bản năng lảng tránh đi vì tuy bên môi Tur Đồ Lạp Vi là nụ cười mỹ lệ nhưng sâu trong đôi mắt kia không hề chứa lấy một tia vui vẻ.

- Nể tình song thân ngươi từng có ơn dưỡng dục với ta, nên ta mới nhân từ cho ngươi biết.Lúc nửa đêm ba ngày sau, cũng chính là thời khắc tử vong của toàn bộ căn cứ C này!

Nhân thần nhẹ đảo qua thấy Nhạc Quỳnh Quỳnh dường như muốn nói thêm điều gì.Tur Đồ Lạp Vi đã nhanh trước một bước nói:

- À!Nhân tiện thông báo cho ngươi một "tin tốt" lão công của ngươi biết tất cả rồi.Hắn nói cực kì thất vọng vì ngươi nên lần này mới một mình đi thành phố D.

Nhạc Quỳnh Quỳnh rồi rảo nhìn Tur Đồ Lạp Vi tính xoay người rồi đi, cố gắng ổn định lại khuôn mặt trắng bệch của mình nhưng giọng nói vẫn không tự chủ run rẩy:

-Nói đi mày có âm mưu gì?

Nghe tới đó Tur Đồ Lạp Vi lại cười nhạo một tiếng, khoanh tay từ bên trên nhìn xuống Nhạc Quỳnh Quỳnh suy sụp ngồi dưới giường.Ngạo kiều nói:

- Đối phó một con kiến như ngươi?

Nhạc Quỳnh Quỳnh nhìn bóng dáng nhỏ nhắn kia biến mất thật lâu vẫn không thu hồi tầm mắt.Trên mặt biểu lộ phần hận tội cùng khiến ngũ quan vốn yêu kiều xinh đẹp vẩn vọ liên tục.

Tur Đồ Lạp Vi vừa rời khỏi không gian, ánh mắt sắc lạnh liền nhìn chăm chú một điểm trên mái nhà.Phút chốc sau, khoe miệng lại hơi giương lên.Dùng tốc độ siêu tốc nhảy lên tòa nhà này rồi hạ xuống tòa nhà khác.

Black bám trên vai Tur Đồ Lạp Vi còn hơn keo, nhưng lông mao trên người cũng theo tốc độ chóng mặt đó mà tạt ra phía sau.Thắc mắc mở miệng:

- Rốt cuộc trong hồ lô của chủ nhân biến thái ngươi bán thuốc gì?

- Ba ngày sau liền biết!

- Cù lạc giòn tan?Biết thế ta hỏi để làm gì?

Tur Đồ Lạp Vi thờ dãi nói:

- Black con, từ xưa đến giờ mẹ luôn tự hỏi con có nào để là gì?Bây giờ cuối cùng đã biết thì ra là để trang trí cho có với người ta.

Bạn nhỏ Black nghe tới đây, liền không nhịn được xù lông rống lên:

- Tha mạng!Không phải lão tử không não, mà là cấu tạo não ta giống người thường.Không thể suy nghĩ theo lối của mấy thằng bệnh hoạn, biến thái lại còn tam quan bất chính làm sao mà hiểu được??

Thế là quý ngài Black trong một phút nông nổi đã hóa thành một vệt sao sáng, bay thẳng lên bầu trời.Bay cao và xa...xa...xa...

Chương 31: Ngoại truyện (2).

Nhật kí Black.

Tôi tên Black, sinh ra tại khu rừng mộng ảo Pháp Tắc. Cuộc sống của tôi hằng ngày đều trôi qua trong êm đềm, thư thái. Tuy không có song thân, nhưng những đồng bạn xung quanh đối đãi rất tốt với tôi.

Tôi cứ ngỡ nhân sinh của mình sẽ mãi trôi qua như thế đến tận đến phút cuối, cho đến khi tôi gặp được một tên và bị "bắt cóc" không thương tiếc. Tôi nhớ rõ tôi chẳng qua vô tình thấy một con cá ngừ nướng thơm ngon ngào ngạt... chẳng qua là vô tình gặm một miếng để an ủi cái bao tử đang kêu gào... chẳng qua là không chống đỡ được sức hấp dẫn nên mới gặm thêm vài phát nữa...

Nếu có thể quay trở lại thời điểm đó, tôi có thể thề với lương tâm của mình rằng cho dù trước mặt có mười hay hai mươi con cá ngừ thơm ngon như thế nào đi chăng nữa, thì vẫn sẽ không bao giờ cắn phát nào. Nếu lúc đó... thì chắc có lẽ tôi không phải trải qua cuộc sống "nô bộc" cực khổ suốt quãng đời còn lại.

Đúng vậy! Cái tên vô lương kia, chỉ vì tôi ăn một mắt một con cá ngừ bé tẹo teo mà tàn nhẫn. Bắt ép tôi rời xa quê hương yêu dấu, chính là chủ nhân biến thái : Tư Đồ Lạp Vi. Và cũng từ ngày đó, tam quan của tôi bắt đầu điên đảo.

Chủ nhân biến thái nếu trừ bỏ cái bản chất thối không thể thối hơn kia thì cũng tính là một người hoàn hảo nhỉ? Dung mạo thuộc hàng quý hiếm, khí chất tốt. Gia cảnh tốt, thực lực khủng bố lại đa tài.

Nhưng là ông trời đổ kị "người" tài, một tên phù thủy lai huyết tộc vốn tài năng vẹn toàn thế mà nào lại có vấn đề nghiêm trọng. Tính cách cũng vì thế mà càng ngày càng biến đổi.

Trong khi mấy phù thủy nhà khác đang tập tành cười chỏi, thì chủ nhân biến thái nhà tôi vừa nghiêm túc ngồi trên chổi thần đang ổn định trên cao về... khụ khụ... hàng cấm xuân cung đồ, với ý định tuyên truyền với mấy đứa trẻ phù thủy nhà bên để buôn lậu thu tiền sinh hoạt.

Trong khi mấy đứa trẻ huyết tộc quý tộc khác phải vất vả khổ cực, học cách "ăn uống" sao cho trang nhã đúng mực quý tộc nhất. Thì chủ nhân biến thái nhà tôi đã lần mò ra thế giới loài người, thực hiện hàng loạt những phi vụ cướp huyết mỗi nơi một ít trong các bệnh viện để chế tạo đồ ăn độc nhất của mình. Vâng, quý vị đã đoán không sai chính là cây kẹo mút mà bà luôn ngậm hằng ngày!

Trong khi những phù thủy trẻ tuổi những mầm móng tương lai của những gia tộc lớn. Đang cố gắng học tập, để muốn được biểu lộ thực lực của bản thân ra oai với mọi người trong kì thi thuật pháp sơ cấp. Thì chủ nhân biến thái nhà tôi đã sớm vượt lên tất cả, đang nghiên cứu sáng tạo ra bí kíp tuyệt kĩ "ba mươi sáu cách ăn ngủ thâm lặng trong giờ học".

Trong khi mọi người khác đã đến tuổi cặp kè, và đang trong thời kì hormone vục dậy thì chủ nhân biến thái cũng chính là kẻ được xưng tụng công chúa dịu dàng- tuyệt học toàn tài trong truyền thuyết trong mắt mọi người đang tự hỏi giới tính của mình rốt cuộc là nghiêng về bên nào? Là thích giống cái, hay si mê giống đực? Hay có khả năng ở giữa cũng nên.

Mọi người thấy đó, chủ nhân biến thái của tôi căn bản là một tên có bệnh mà bỏ mặc chữa trị. Người khác nhìn vào thì thấy nụ cười tươi tắn luôn treo trên môi của bà mà làm Thật ra đó là thói quen! Sau bao nhiêu năm quan sát chủ nhân biến thái cuối cùng tôi cũng rút ra được kết luận.

Đệ nhất phù thủy, người kế thừa huyết tộc mạnh nhất căn bản chỉ mắc chứng co rút khoe miệng cười không ngừng đi. Vui cười thì này là điều đương nhiên nên không có gì đặc biệt, đằng này không vui cũng cười được. Tựa như khi xem bộ phim tình cảm ngược thế thảm mà người đọc thay vì nên lấy ra khăn giấy lau nước mắt vì cảm động, đằng này cũng là rút ra khăn giấy nhưng lí do là cười ra nước mắt.

Bình thường không có việc gì cũng treo nụ cười bên môi, cái tật dở hơi này trong mắt người khác gọi là cái gì ôn nhu như ngọc trong truyền thuyết đây mà. Ngay cả lúc tức giận cũng cười như con đại. Thật là hết nói nổi.

Kể ra từ lúc chủ nhân biến thái biết đến cái gì gọi là đam, bách. Thì cuộc sống thường nhật hằng ngày càng lúc càng rảnh. Không có chuyện gì rảnh rồi lại đi làm bà mai bà mối cho những mối tình cùng giới. Nên mới nói, khi chủ nhân biến thái quyết định đi lịch lãm bên thế giới loài người các trường bối ở hai gia tộc nội, ngoại mừng muốn rơi lệ.

Ai... cuối cùng cuộc sống của họ cũng đã quay trở lại rồi! Cuối cùng các dòng tộc trong thế giới này đã được cứu rỗi thoát khỏi tình trạng nòi giống suy vong vì không có con nối dõi tông đường. Bọn họ cũng lẹ roi phần nào vì thương tiếc cho số phận của cái hành tinh địa cầu, mà hỗn thế ma vương kia đi đến.

Chủ nhân biến thái đúng là con yêu nghiệt hại dân hại nước, thế quái nào không chín thì mười nhân tộc tò tính muốn theo đuổi chủ nhân biến thái lúc đầu là tính địch không đội trời chung qua một khoảng thời gian đều là "hay là mình bắt chấp tất cả yêu nhau đi em" tay trong tay không thể hạnh phúc hơn.

Có thời điểm vì muốn thử nghiệm sức hấp dẫn của bản thân, chủ nhân biến thái đã dùng pháp thuật đi "chuyển giới" thành nam nhân rồi đi làm diễn viên. Lúc đầu tôi cũng vừa cười sặc sụa chế nhạo bả đến cuối liền không cười nổi. Thế giới này điên rồi! Vừa nói diễn nam thần lãnh khốc liền ôm giải ảnh đế trong tay là cái quái gì? Còn nữa đội ngũ Fan nào tàn hừng hậu lại là cái gì?

Tính lại đi hỏi các đồng chí, các chú đã bị lừa tình toàn tập rồi! Nhưng là tôi cuối cùng cũng bắt lực nhìn những thím ấy sa lầy trong vũng bùn mang tên "mê giải".

Còn nữa, nếu như những điều trên đây còn chưa làm các người kinh ngạc thì xin tiếp tục khám phá. Giữa cái thời tiết lạnh lẽo muốn âm độ, người khác còn ước gì bản thân mãi chôn vùi trong lớp chăn bông ấm áp mãi không rời thì chủ nhân biến thái nhà tôi đã lặn lội đến tận Bắc Cực chỉ để bắt cá.

Nhưng cũng không phải cá thường, cá mà chủ nhân biến thái nhà tôi định bắt về làm cảnh là nhân ngư a! Có ai cho tôi biết chỉ cần một bộ đồ bơi nữ sinh, một cái kính lặn đi đến Bắc Cực là có thể tìm thấy nhân ngư? Nhưng sự thật không tưởng kia đã xảy ra thật.

Chỉ có điều là nó nằm sâu dưới tận đáy mà còn có vài thuật pháp che mắt nên nhân loại bình thường mới không thấy. Chỉ có điều, mấy con nhân ngư này chắc có lẽ là sống quá hòa hợp với thiên nhiên nên da đura nào đura này trắng tái nhợt.

Miệng tựa cá anglerfish, móng tay đura nào đura này vừa dài vừa đen không thua gì của lũ cương thi. Cái đuôi xinh đẹp không thấy chỉ thấy mấy cái đuôi tron trượt của lũ cá nhà táng.

Giọng ca động lòng người đầu chả thấy, gặp đura nào nó cũng "thân thiện" nhe răng chào hỏi, rít vài tiếng rồi quẫy đuôi định nhào vô "đánh dấu răng". Thế là ý định bắt về làm cá cảnh bị hủy bỏ liền và ngay lập tức.

Ý định thứ hai của chủ nhân biến thái là định nhậu thịt cá nhám! Vừa hay thấy dưới tổ tui nó có không ít xương cánh cụt, hải cẩu, còn có cả xương người liền từ bỏ ngay tức khắc. Cuối cùng cũng chỉ là đập chết vài thằng, thấy lên cho mấy con hải cẩu biển nhâm nhi cho biết mùi vị.

Tuy nói chủ nhân biến thái kì tài là thế nhưng là một tên khiếm khuyết tình cảm. Đừng nhìn chủ nhân luôn nói cười, sống vô tư là thế. Không phải cứ biểu lộ chỉ số EQ siêu cao là cao thật.

Cuối cùng cũng chỉ là cái vẻ ngoài. Bằng chứng là chủ nhân biến thái đã qua tuổi cặp kè lâu rồi, ở cái tuổi của chủ nhân những phù thủy khác đã sắp có con nhưng chủ nhân biến thái nhà tôi đến tận lễ valentine vẫn còn ở nhà lập dàn cầu mưa, hô to khẩu hiệu "FA muôn năm, FA muôn năm!" kia kia.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Chương 32-1

Tư Đồ Lạp Vi sau khi đã bay "của nợ" Black liền dùng tốc độ chóng mặt để bay về nhà! Vừa bước một một chân vào cửa, không cần đi đâu xa để xác định vị trí của Lãnh Dạ. Cái mũi thính hơn cầu của mỗ phù thủy triệt để phát huy tác dụng, đã xác định vị trí mục tiêu. Thẳng tiến phòng bếp!

Vừa tiến vào, đập vào hai mắt đang tỏa ra ánh sáng chói lòa của mỗ phù thủy là bóng dáng Lãnh Dạ vận người trên chỉ duy sơ mi trắng cùng cái tạp dề màu đen đang đào thịt sốt chua ngọt trong chảo a!

Còn chuyện người hỏi mỗ phù thủy không nhìn kỹ mà tại sao lại biết ấy hở? Ấy da, thật đúng là câu hỏi thừa quá đi đó mà! Với cái thính giác muốn chuyên nghiệp hơn chó nghiệp vụ thì chẳng những có thể thông qua mùi đoán được món ăn còn có thể phân biệt rõ từng loại gia vị, bao nhiêu cân lượng luôn kìa. (tác giả: ẶcẶc.....Ặc Ặc! Ghê chưa!

Tư Đồ Lạp Vi dùng tay quẹt mồ, vội lau chùi nước dãi đang chảy dài ba thước. Sửa sang lại hình tượng, rồi thông thả nhẹ nhàng từng bước từng bước ngồi lên bàn ăn đã dọn sẵn. Về ngoài ưu nhã quét mắt những món trên bàn, trong nội tâm lại không ngừng khinh bỉ bản thân không được thấy đồ ngon là bị mua chuộc dễ dàng như vậy.

Nhưng mà a! Thịt bò thăn ướp tiêu, gà sốt hạnh nhân, dăm sum nhân tôm, gà hoa tiêu,... kể cả món cay tứ xuyên ca ca cũng tham dự đại hội của Vi Vi! À không cái này không quan trọng, trọng điểm là tất cả không phải 99 thì là 93% tất cả đều là thịt! Thịt a! Lại nhầm, cái tên Lãnh Dạ này quả nhiên muốn mua chuộc gia đây mà. Giữa thanh thiên bạch nhật vậy mà hần dám lừa dối bản đại gia!

Hừ! Nếu vậy thì đã quá coi thường bản đại gia đâu dễ gạt gẫm như vậy. Dù sao bản đại gia so với nhóc hôi sữa người cũng là đại tiên bối đã sống tận hơn ngàn năm, món ngon vật lạ gì chưa từng thử qua. Chỉ chút tài lẻ này mà muốn bản đại gia bỏ qua sao? Vừa rửa thắm vài câu tay cũng gấp một miếng lên bỏ vào miệng. Còn khuya, ta mới kh....à! Hờ...hờ, sẽ bỏ qua đương nhiên phải bỏ qua.

Lãnh Dạ sau khi trút sườn xào chua ngọt ra liền nhanh chóng mang lên, quy củ mà đứng phía sau Tư Đồ Lạp Vi tùy thời phục vụ cô. Tư Đồ Lạp Vi còn để bụng chuyện Lãnh Dạ không nghe lời cũng không thèm hỏi hần ăn hay chưa. Dùng tốc độ cuồng phong bảo táp đi quét đồ ăn, vừa tưởng tượng thịt trên bàn là Lãnh Dạ càn ra sức hung hăng cắn mấy phát.

Dùng bữa xong, Lãnh đại quân gia rất chuyên nghiệp mà đưa lên ly nước lọc cùng cái khăn trắng. Tư Đồ Lạp Vi vừa lau miệng xong thì không biết từ nơi nào trước mặt xuất hiện một ly sữa cùng ánh mắt hàm ý trên cái mặt than vụn năm không đổi sắc của Lãnh Dạ.

Không phải chứ? Thằng này làm sao biết ta thích uống sữa nhỉ? Không, không thể

nào. Chẳng phải lần nào ta cũng vô cùng cẩn trọng chui vào không gian lén lút uống chỉ vài chai thôi sao? Nếu mà chuyện này lọt vào tai người ngoài, liền không phải cái chuyện cười khiến người khác rụng răng đi? Đường đường ác ma gia chủ huyết tộc đệ nhất cùng quân sự Tư Đồ gia vậy mà còn không hơn kém đứa trẻ vài tuổi thích uống sữa.

Ai đó trung ra khuôn mặt nhỏ nhắn nhỏ, đôi mắt to tròn trực nước bán manh cầu đồng tình nhẹ giọng nói:

- Cái kia...sữa này! Có thể không uống được không?

Băng sơn đại quân gia vẫn duy trì khuôn mặt "ngươi thiếu ta ba vạn" chăm chú nhìn chằm chằm Tư Đồ Lạp Vi. Rõ ràng không hề có ý định ly khai, từ môi mỏng keo kiệt phun ra một từ:

- Uống!

Ai nha cái này có phải là tự đào hố chôn mình không ta? Bạn nhỏ Vi Vi vì một phút lơ đại đã đem cái không gian cướp đoạt từ Nhạc Quỳnh Quỳnh nhét đầy đồ ăn đưa cho Lãnh Dạ.

Dưới ánh mắt "đắm đuối" của Lãnh đại quân gia, mỗ phù thủy "cực khổ" uống xong ly sữa tươi nóng hổi. Dứt khoát xoay người lên lầu, đi được vài bậc thang. Liền không nhanh không chậm xoay người nói chuyện vu vơ:

- Ài, an ninh căn cứ C cũng thật là! Đến tận trên nóc khu an toàn của họ Nhạc kia còn có tận vài đầu giấy đầu. Cũng không biết là của dị năng giả hay tang thi a.

Chiều hôm ấy, Lãnh đại quân gia đã chà giấy suốt một tiếng đồng hồ.

- Này...này ngươi đang làm gì đấy? - Mỗ Black nhảm chán dùng móng mèo ngoáy mũi.

- À, chỉ là đang rảnh rỗi nên hack cái hệ thống vệ tinh quốc phòng mà thôi! Yo~ xong rồi! - Tư Đồ Lạp Vi cũng không buồn ngán đầu lên, mười ngón tay lướt nhanh trên bàn phím.

Vệ tinh quốc phòng chủ yếu được dùng trong lĩnh vực quân sự, vì thế tính năng rất mạnh. Chức năng kỹ càng đến từng con ngõ nhỏ ở nông thôn Trung Quốc, mà còn kèm theo cả hệ thống giám sát, tỉ mỉ đến từng chi tiết. Điều này có nghĩa cho dù ở tận ngoài không gian cách mấy trăm nghìn mét, chúng ta vẫn có thể phân biệt rõ diện mạo từng người và giám thị người đó.

Hệ thống vệ tinh quốc phòng chỉ có Tổng tư lệnh và nguyên thủ quốc gia mới có mã khóa truy cập hệ thống. Hơn nữa, để phòng tránh bị hack, phần mềm bảo mật hệ thống là do các kỹ sư thông tin giỏi nhất Trung Quốc liên kết thiết lập, có thể nói là phòng thủ vững chắc, không gì phá nổi.

Một trong những thân phận của Tư Đồ Lạp Vi - IY trùm hacker nổi tiếng số một địa cầu và cũng là tội phạm bị truy nã hàng đầu của nhiều nước trên toàn thế giới. Thiết hại mà IY gây ra không chỉ con số vài hàng tỉ là có thể tính được. Đánh sập hàng chục tập đoàn hàng đầu tạm thời không nói, nhưng ngay cả thông tin cơ mật các quốc gia IY còn không ngần ngại đánh tráo thì bị truy nã là vừa rồi.

-Ặc! Ngươi đúng là cái đồ phá hoại! - Mỗ Black nghe thế cũng không nhịn được mắng mỗ vài câu.

- Quá khen, quá khen!

- Nhưng mà đến tột cùng chủ nhân biến thái ngươi muốn làm cái gì a?

- Nhạc Quỳnh Quỳnh này tuy có chút mảnh khảnh, chung quy vẫn là thiếu muối. Cô ta chắc chắn sẽ làm cái gì đó để chuộc lỗi với Lý Vũ Văn.

- Cho nên?

- Cứ việc ngồi chờ, con cá nhỏ sẽ tự chui đầu vào lưới!

- Hôm nay, tôi tổ chức cuộc họp tổng bộ này vì có chuyện quan trọng muốn thông báo! - Nhạc Quỳnh Quỳnh giọng điệu nghiêm túc hướng các dị năng giả có tiếng nói trong căn cứ nói.

Những thành viên chủ chốt trong căn cứ vốn không vừa mắt cái người không bình thường này nhưng nghĩ lại từ trước đến nay Lý ca vốn coi trọng cô ta, hơn nữa cô ta lại khá được mọi người dân trong căn cứ hoan nghênh nên thái độ cũng không khỏi chuyển chủ hơn vài phần.

- Ba ngày sau, sẽ có tang thi triều.

- Tin tức này là từ đâu?

- Tại sao cô biết được?

-....

Nhạc Quỳnh Quỳnh nhẹ hít sâu vào một hơi, nhẹ cắn môi dưới. Đường như đang làm ra cái quyết định hệ trọng nào đó:

- Thật ra...thật ra tôi là song hệ dị năng.

- Ngoài không gian dị năng cấp B, tôi còn có tiên tri dị năng. Vì mới kích phát gần đây thường mơ thấy những điều kì quái nên tâm trạng tôi không ổn thỏa lắm. Gây phiền hà cho mọi người, thật xin lỗi!- Nhạc Quỳnh Quỳnh vừa tha thiết nói, vừa lễ độ cúi đầu.

- Nhưng cũng không thể chỉ có như vậy mà chúng tôi có thể tin tưởng cô!

- Tuy là không đáng tin bao nhiêu, nhưng là vì căn cứ mọi người phòng ngừa vẫn hơn. Tôi sẽ không hại căn cứ của Vũ Văn! - Nhạc Quỳnh Quỳnh dùng ánh mắt chân thành, thái độ thành khẩn nói.

- ...Được rồi, chúng tôi sẽ suy nghĩ lại!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chương 32-2.

- Nhạc Quỳnh Quỳnh, có phải cô nên cho chúng tôi một câu trả lời thỏa đáng?

Chính vì cái năng lực tiên tri quái gì đó mà nữ nhân này tự bịa ra, đã khiến bọn họ gấp rút tận thất không ít tài nguyên xây dựng thêm một lớp phòng hộ phía ngoài. Phí không ít sức lực ngày đêm đồng thời cảnh giác nghiêm ngặt.

Nhưng đến tận giờ phút này cũng là sắp hết ba ngày rồi, chẳng những không có tang thi triều mà một con tang thi trung cấp bình thường còn chưa thấy. Nếu không phải Nhạc Quỳnh Quỳnh này là người phụ nữ của Lý ca thì bọn họ đã đem cô ta quăng ra khỏi căn cứ lâu rồi.

Nhạc Quỳnh Quỳnh nhìn từ bên ngoài vẫn một mặt thản nhiên nhưng trong nội tâm cô ta cũng thấp thỏm không yên. Chết tiệt, con ả Tư Đồ Lạp Vì kia dám cả gan lừa gạt cô. Dù sao Vũ Văn của cô ta cũng đã sắp trở về. Hừ chờ đến lúc đó, xem cô ta làm sao trừng trị ả.

Nghĩ như thế, tảng đá trong lòng Nhạc Quỳnh Quỳnh tạm thời buông xuống. Ngoài mặt thì bình tĩnh vô ba, hướng đội viên căn cứ vô cùng chân thành nói:

- Có lẽ lần đầu kích phát dị năng, nên đã xảy ra ít nhiều sai sót. Mong các vị lượng thứ cho tôi ít thời gian nữa!

Vừa nghe cô ta nói thế, có một đội viên không nhịn được kích động lao tới:

- Cô tưởng cô là ai chứ? Chỉ một lời nói mà mong chúng tôi tha thứ? Cô có nghĩ không...

- Tiểu Hy!

Người đàn ông từ đầu trầm mặc, lúc này lên tiếng can ngăn. Ông khẽ nheo lại đôi con ngươi thâm trầm đối Nhạc Quỳnh Quỳnh:

- Nên nhớ đây là cơ hội cuối cùng chúng tôi cho cô, nếu có chuyện gì xảy ra...hậu quả không chỉ cái mạng nhỏ của cô có thể gánh. Nếu không có Lý Vũ Văn, cô căn bản không là gì cả.

- Đi thôi!

Nhóm người dần dần đi xa, khuôn mặt vốn hơi cúi xuống của Nhạc Quỳnh Quỳnh khẽ ngẩng lên để lộ ánh mắt phẫn hận như độc xà nhìn chằm chằm những bóng dáng gần khuất kia. "Hừ, nếu không phải vì Vũ Văn..."

Nhạc Quỳnh Quỳnh mang vẻ tươi cười ôn hòa không mất đi thanh nhã nhưng một thân nộ khí không có chỗ nào phát tiết khiến nụ cười xinh đẹp kia biểu lộ vài phần cương cứng.

Vốn cô tính toán nhanh bước về phòng mình nhưng là đi nửa đoạn thì đột nhiên bị một bóng dáng lao ra chặn lại. Không khỏi phản ứng cấp tốc lùi ra sau, mắt cũng không tự chủ tròn to.

- Nhạc...Nhạc tiểu thư....! - Người kia thấy thế không khỏi nhẹ hô, giọng điệu nhìn như thế nào cũng thấy gắng gượng có chút quá sức.

Đến khi định thần lại, nguyên lai là một dị năng giả dưới trướng Vũ Văn gọi là Vệ Lăng. Năng lực tầm trung, nhưng làm người chính trực quan hệ xung quanh cũng tốt lắm.

Ngày thường cô ta cũng chẳng quá đề tâm có khi còn khinh thường tiếp xúc với hần ta. Vì sao? Đương nhiên là cô ta biết hần là một trong những kẻ ngưỡng mộ dung mạo mỹ lệ của cô ta.

Bất quá chỉ là một tên tầm thường như vậy, mà có tư cách gì yêu cô ta? Sao không coi lại mình là bộ dáng gì? Người như hần ta còn cả thá ngoài kia, dám ham muốn cô ta? Tu mười kiếp còn không bằng một phần Vũ Văn của cô ta.

Nhưng hiện tại, quần áo chẳng những xộc xệch rách urom trên người còn bê bết máu không khỏi khiến người ưa thích sạch sẽ như Nhạc Quỳnh Quỳnh chán ghét. Nói là thế nhưng ngoài mặt vẫn ra vẻ lo lắng, đầu xuống xúc động miễn cưỡng đi tới đỡ lấy một cánh tay hần. Quan tâm nói:

- Vệ Lăng anh có sao không? Sao lại ra nông nổi này?

Còn chưa đợi cô ta chạm vào, một tay Vệ Lăng che miệng vết thương ở vai lùi lại một chút. Dù sắc mặt tái nhợt, nhưng khẩu khí kiên định hướng Nhạc Quỳnh Quỳnh nói:

- Cảm ơn, Nhạc tiểu thư quan tâm! Tiểu thư đừng chạm vào tôi, sẽ làm bẩn tay cô. Hơn nữa...tôi có tin tức trọng yếu muốn nói với cô.

Tia sáng chợt lóe trong mắt Nhạc Quỳnh Quỳnh ngay lập tức bị thay thế bằng vẻ dịu dàng. Làm bộ dạng vờ như tức giận nói:

- Tin tức gì quan trọng? Thân thể anh hiện tại lo không xong còn dám mạnh miệng!

Đúng như hiệu quả Nhạc Quỳnh Quỳnh mong muốn. Vệ Lăng vừa nghe thế, thần sắc ảm đạm không khỏi bị cảm động che lấp. Nhưng là không duy trì bao lâu, hần liền lấy lại vẻ trấn định như cũ nói:

- Nhạc tiểu thư, mong người nghe cho rõ lời tôi sắp nói....Đúng như lời tiểu thư tiên đoán. Tang thi triều có khả năng diễn ra! Tôi trong lúc vô tình phát hiện ra một đám tang thi trung cấp tụ tập lại với nhau. Khó khăn lắm...khó khăn lắm mới miễn cưỡng đột phá vòng vây thoát thân nhưng là...hi sinh mười anh em! - Nói tới đây hần phần hận cắn rách cả môi dưới.

Nhạc Quỳnh Quỳnh vừa nghe tới đây, mắt không tự chủ sáng lên. Nhưng sau đó nhú lại đôi mày thanh tú. Lập tức dịu giọng:

- Mặt thể sinh từ là chuyện thường tình anh không cần quá đau lòng. Nhưng sau anh lại nói với tôi chuyện này? Chẳng lẽ anh không muốn đi lập công? Muốn mọi người xa lánh mình vì liên quan đến tôi sao? - Cô vừa nói đôi mắt hạnh đào liền uor ướt.

Nhìn người trong lòng mình như thế, Vệ Lăng không khỏi lộ ra thần sắc đau buồn. Sau đó cười khổ nói:

- Được làm vì tiểu thư là điều vinh hạnh cho tôi. Còn chuyện lập công? Chỉ sợ đã muộn? Dù tôi đã đột phá vòng vây nhưng cũng không tránh khỏi bị một con tang thi nữ vấy trắng khác thường đã thương..

Còn chưa đợi hần dứt lời, Nhạc Quỳnh Quỳnh liền không dấu vết lùi ra sau vài bước. Thân nhẹ run, mỹ nhan để lộ sợ hãi yếu ớt nói:

- Anh...anh...

Vệ Lăng nhìn biểu tình kia của Nhạc Quỳnh Quỳnh, trong mắt không khỏi lộ vẻ thống khổ. Cấp tốc nhảy ra xa, trước khi quay đầu đi. Vệ Lăng lưu luyến nhìn Nhạc Quỳnh Quỳnh lần cuối, trầm giọng nói:

- Nhạc tiểu thư yên tâm, tôi sẽ tự kết liễu. Còn có....

Tôi yêu em...nhưng là hần vẫn không có cách nào thoát lên câu này. Vì hần biết bản thân hần, ngay từ đầu đã không đủ tư cách!

Tận mắt nhìn bóng dáng Vệ Lăng biến mất, Nhạc Quỳnh Quỳnh giống như trút được gánh nặng nhẹ thở ra kèm theo ánh mắt oán hận. Nhưng cẩn thận suy xét lại lời hần ta nói liền không khỏi vui mừng.

Con tang thi nữ tấn công hần kia, hần là á tiện nhân kia đi! Hừ, ta biết ngay người chẳng qua là mạnh miệng. Tang thi hoàng? Nực cười! Chẳng qua là có tí sức mạnh liền muốn điều võ giương oai?

Để xem lần này có ai cứu thoát mày! Tao đã nói, có thể giết mày một lần liền có thể có lần thứ hai. Kẻ ngăn đường tao, đều phải chết. Tao nhất định phải lăng trì mày, mới có thể rửa được mối hận mấy ngày hôm nay tao phải chịu uất ức.

Cô ta cũng không đi suy xét cái chuyện tên Vệ Lăng kia có lừa cô hay không. Hừ, bất quá chỉ là một tên ngu si mê sắc đẹp của cô ta mà thôi. Cần gì phải phí thời gian mà quan tâm đây?

Chương 34: Chương 32-3

Màn đêm buông xuống, tầng tầng lớp lớp sương mù bao quanh căn biệt thự cũ kỹ. Khí tức quái dị từ căn biệt thự tỏa ra khiến nhóm người dù đứng từ xa nhìn đã không tự ghét mà run.

Bên trong căn phòng trên cùng trung tâm biệt thự, một thiếu nữ xinh đẹp đầy ma mị ngồi trên chiếc ghế gỗ phủ niệm đồ. Nhẹ tựa vào lưng ghế thưởng thức ngum rượu vang đỏ, mắt hồng sắc hững hờ quan sát chiếc ly rượu trong tay.

- Black, thuật con rồi của người xem ra có chút tiến bộ!

Nhị vĩ hắc miu trong lòng thiếu nữ đột nhiên mờ mắt, lưỡi biếng ngáp làm như không để ý đến lời vừa rồi kia. Nhưng cái đuôi dài nhỏ lại bán đứng tâm tình chủ nhân không tự chủ liên tục lắc lư:

- Còn không phải bánh bèo thương hiệu Nhạc kia! Đã bại não mà còn bị tự ki. Mới nói có mấy câu liền tin không chút nghĩ suy. Ai... nên nói kỹ thuật của anh quá tốt hay sức hút của anh đây quá dữ a~

Hôm nay tâm tình Tư Đồ Lạp Vi tốt lắm nên mới nhìn cho qua, nếu không quý ngài Black đã ăn phải một cước không lưu tình của chủ nhân biến thái này rồi.

- Lũ ngu ngốc kia sắp đến rồi! Không biết nào bọn chúng có bị tang thi găm rớt rồi không mà có thể bị bánh bèo thương hiệu Nhạc kia thuyết phục cùng rơi vào bẫy?

Tư Đồ Lạp Vi nghe thế không nhìn được cười tà:

- Ai biết? Có lẽ đi...

Trong khi đó, tại bên ngoài.

- Nhạc Quỳnh Quỳnh cô có chắc là ở nơi này?

Nhìn căn biệt thự trước mắt cho dù có điểm quái quỷ cũng không đến mức chứa được cả mấy ngàn tang thi chứ? Lại nói nữ nhân này dám dùng cả tính mạng đi cược hẳn là không sai đi. Nhưng trong lòng vẫn không khỏi dâng lên cỗ bất an.

- Tin tôi đi! Chắc chắn không sai, một con tang thi rất mạnh đang trú ngụ trong đó. Nó cũng là nguyên nhân khởi xướng đợt thú triều này! - Nhạc Quỳnh Quỳnh nghe những dị năng giả này lần thứ n hỏi không khỏi bức tức nhưng là lo lắng đại sự vẫn nhìn xuống.

Bất tri bất giác cả đội đã đến trước cửa căn biệt thự. Vì lần này là nhiệm vụ quan trọng liên quan đến sự tồn vong của mọi người nên người được cử đi đều là những dị năng giả ưu tú nhất. Chỉ có một phần nhỏ là ở lại để trấn giữ căn cứ.

Vài thành viên chủ chốt trao đổi ánh mắt qua lại, sau đó nhẹ gật đầu. Quay ra phía sau ra hiệu cho những đội viên khác. Một người đàn ông trong đó nghiêm túc nói:

- Lần hành động này rất có khả năng sẽ gặp đối thủ cực mạnh. Chia thành ba nhóm, đi chung có thể giảm nguy cơ tử vong ít đi.

Sau đó hần bắt đầu chia ra từng nhóm đều nhau, Nhạc Quỳnh Quỳnh đương nhiên là chung nhóm với hần. Hần cũng chẳng ham muốn làm bia đỡ đạn cho cô ta gì cả? Nhưng nếu không để cô ta dưới tầm quan sát, đến lúc phát hiện cô ta chỉ còn là một thi thể thì hần biết ăn nói như thế nào với tên Lý Vũ Văn kia.

- Nhớ giữ kỹ thiết bị liên lạc phải thông báo cho đội ngũ gần nhất khi gặp phải tình huống khẩn cấp! Xuất phát.

Nhạc Quỳnh Quỳnh đi ở giữa đội ngũ dị năng của mình, trong lòng vừa thấp thỏm vừa hưng phấn. Sau khi tiến vào hàn khí bên trong bắt đầu xâm nhập vào người, cảm giác kinh khủng bắt đầu lan tràn.

- Black người đi làm việc của mình đi. Ta phải đi đón tiếp những vị khách không mời này thật tự tể mới được!

.....

Phần của nhóm một đương nhiên là tầng dưới.Lúc họ đi khắp cả phòng thì ngay cả một vết máu cũng không tìm thấy thì đừng nói gì đến tang thi.Nhưng là bình tĩnh chưa duy trì được bao lâu khi đi đến phòng bếp.

Vừa thấy một bóng trắng khả nghi nho nhỏ ngồi an vị trên ghế, một cô gái trong đó ngay lập tức dùng súng giảm thanh nã liên tục ba phát vào đầu.Dù xung quanh khá tối nhưng cũng không ảnh hưởng bao nhiêu đến tầm nhìn mọi người.

Ba phát vừa rồi chắc chắn đã bắn trúng vị trí ẩn đường của bóng dáng kia.Nhưng đợi một lát vẫn chưa có dị trạng gì.Đến lúc mọi người sắp sửa thở phào nhẹ nhõm rồi đi.Giọng nói ngọt ngào thình lình phát ra:

- Chắc chắn!Chị gái xinh đẹp này thật không đáng yêu gì hết!Đã thương người ta rồi mà lại không chịu an ủi Vi Vi.Làm Vi Vi thật buồn! - Ngược lên gương mặt khả ái trong bàn tay đang giờ lên kia, rõ ràng giữa những kẻ ngón tay kẹp đúng ba

viên đạn.

Những ngày tháng trải qua mưa máu trong mặt thể đã làm bọn người họ khả năng nhanh nhạy.Nhóm người tức khắc thi triển dị năng tấn công không ngừng vào nơi phát ra âm thanh.

- Chị gái xinh đẹp thật đáng thương, bị lũ người xấu hại chết rồi!

Tầm mắt bọn họ quan sát kỹ lại, trên chiếc ghế kia là một cái xác cháy đen không rõ ngũ quan nhưng một thành viên nam trong đó tinh mắt đã nhìn thấy một phần vai quعن mắt.

- Không thể nào??Là...là Phúc Nhã!- Cũng chính là cô gái đã nã súng vừa rồi kia.

Chưa kịp để bọn họ định thần sau hốt hoảng thì giọng nói trong vát kia đã cất lên lần nữa:

- Lũ người xấu thật đáng ghét. Vi Vi ghét các người, mà thứ đã xấu thì không nên tồn tại.

Bóng dáng nho nhỏ nhanh thoăn thoắt lướt qua mọi người.Chỉ trong chốc lát khắp phòng bếp mười người vừa rồi đã trở thành một cái xác trống rỗng vô hồn.Nhưng sàn nhà vẫn không dính lấy một giọt máu, cô bé xinh xắn nhẹ vuốt nhẹ lưỡi dao trong tay khanh khách cười.Từng bước từng bước đi lên tầng hai.

- Báo cáo đội trưởng, chúng ta đã mất tín hiệu của đội ngũ một! - Một thanh niên thờ hồn hển nói.

- Cái gì?Không làm chứ?Toàn đội ngũ? - Người trung niên mặt ngăm đen nhíu mày nói.

- Tôi cũng muốn thông báo lắm lắm!

- Rút quân, không tiến lên tầng tiếp theo!Cả đội lui về tầng một. - Vị đội trưởng vừa đề lại thiết bị liên lạc vừa hô to nói.

Sau khi mọi người hội hợp đủ, cả nhóm bắt đầu nhanh chóng lui quân thận trọng đi đến phía cầu thang dẫn đến tầng một.Sau khi đi được vài bước, lọt vào tầm nhìn mọi người là một cô bé nhỏ nhắn mặc váy sắc trắng ngồi ôm gối nơi đầu cầu.Quay lưng về phía mọi người, mái tóc thon dài xả xuống phủ dưới sàn nhà khẽ khóc thút thít.

Một nữ một nam vừa định tiến lên liền bị vị trung niên đội trưởng ngăn cản khẽ nói:

- Cô bé này biết khóc dĩ nhiên không phải là tang thi bình thường nhưng các cô cậu đã chắc chắn là người?Dù sao không ai trong chúng ta từng đối đầu với tang thi cấp SSS.

Sau đó quay về phía bóng lưng khiến người đau lòng kia:

- Đây cô bé!

Đương nhiên bóng dáng nhỏ nhắn kia vẫn không dừng run lại bởi tiếng nói vừa rồi mà càng phát khóc to hơn.

- Ngoan nói cho ông biết!Mẹ cháu đâu rồi, sau cháu lại ở đây?

Sau vài tiếng thút thít, giọng nói nghẹn ngào cũng cất lên:

- Mẹ... mẹ bị quái vật bắt đi rồi!Mẹ dặn Vi Vi ở lại nhà chờ mẹ về, nhưng mẹ...mẹ của Vi Vi là đồ nói dối....đi rồi.Bỏ Vi Vi của mẹ lại mà đi...hu...hu...Vi Vi nhớ mẹ!Hu..hu..

Vị trung niên nọ không đành lòng nhìn, cuối cùng cũng đến gần vài bước.Nhẹ giọng dụ dỗ nói:

- Ngoan, ông và các anh, chị sẽ tìm mẹ cho Vi Vi.Nhưng bé Vi Vi phải xoay mặt qua đây, nhìn thấy bé Vi Vi.Ông mới có cách tìm mẹ về cho Vi Vi.

- Thật...thật sao?Ông không giống mẹ, lại gạt Vi Vi chứ? - Cô bé vừa nói vừa xoay người lại.

Hiện ra khuôn mặt trắng nõn thanh tú đầy nước mắt, hai tay nhỏ nhắn còn đang nhu nhu đôi mắt nhắm chặt. Trông hết sức vừa đáng yêu vừa đáng thương. Hai đội viên kia vẫn là không nhận được đi lại, xoa đầu cô nhẹ giọng an ủi.

- Không, chúng ta không gạt em đâu!

- Thật chứ? Sẽ không bắt nạt Vi Vi giống bọn người xấu chứ?

Những thành viên còn lại nghe thế cũng ủa theo:

- Đương nhiên không!

Mọi chuyện sẽ diễn ra tốt đẹp bao nhiêu nếu như cô bé thiên thần kia không mở đôi mắt to tròn huyết sắc cùng nụ cười nhỏ để lộ hai cây răng nanh. Tức thì hai đội viên kinh hoàng lùi nhanh ra sau. Một chùm tia sét từ phía vị đội trưởng bao lấy thân thể nhỏ nhắn kia.

Nhưng chờ đợi bọn họ không phải là kết quả mà họ mong muốn, ngược lại là tia sáng từ vòng đến từ vũ khúc chết chóc của thiên thần xa đọa. Cô bé váy trắng nhẹ bẫng nhìn những từ thi trên sàn nhà đôi mắt từ đầu đến cuối chỉ có hàn băng không hơn cảm xúc gì khác:

- Dối trá!

.

- Đội trưởng mọi góc ngách đã kiểm tra chỉ duy một căn phòng bị khóa ở tầng trên cùng.

Người đàn ông giữ cương vị đội trưởng khẽ quay đầu nhìn chằm chằm Nhạc Quỳnh Quỳnh trong mắt hàm ý cảnh cáo thấy rõ. Nhạc Quỳnh Quỳnh thấy thế chỉ có thể cố gắng giữ vẻ bình tĩnh.

Tuy nói cánh cửa dùng sức thường khó mở, nhưng lửa dị năng giả cấp cao thì khác chỉ trong chốc lát đã cháy rụi. Vừa tiến vào phòng, đập vào mắt mọi người là một người thiếu nữ ngồi trên chiếc ghế gỗ quay lưng lại đặt giữa căn phòng trống. Bốn bề duy những bức rèm trắng, ngoài ra không còn gì khác.

- Chắc chắn! Những vị khách không mời này, các người quá thiếu lễ độ đi! Đã tự tiện xông vào địa bàn của ta mà còn lại phá cửa của ta.

Tiếng nói lạnh lẽo non nớt vừa dứt, tiếng gào thét của Nhạc Quỳnh Quỳnh lập tức vang lên:

- Là nó chính là nó con tang thi cấp cao này là mầm móng tai họa cần phải diệt trừ!

Mọi người vừa định động thủ liền nghe tiếng nói thanh lãnh không nhanh không chậm truyền đến:

- Máy người các người chẳng những tự tiện tiến vào, mà còn xách theo một con mụ điên đến quấy nhiễu chỗ của ta sao?

Nghe thế vị đội trưởng nhóm người vội gờ tay ngăn mọi người định động thủ, hướng bóng dáng ngồi trên ghế nói:

- Theo tôi biết trong phạm vi xung quanh thành phố này nơi cung cấp lương thực, có khả năng sống sót cao nhất là căn cứ C. Ngoài ra mọi chỗ khác đã bị mọi người tuần tra hết! Không hề có dấu hiệu sự sống hết. Cho nên cô là đến đây lúc nào? Có chứng cứ gì xác minh thân phận? Nếu không bọn tôi phải tra xét người cô để giữ cô được an toàn?

- Buồn cười! Ta từ khi nào sa đọa đến nỗi những kẻ như các người có thể tra khảo đừng nói là chạm vào. Còn căn cứ C mà người nói, thì từ lúc các người bước vào căn phòng này thì đã không còn nữa rồi.

Sau khi nghe câu nói kia, mọi người liền ngậy ra như phỗng. Người đàn ông khó khăn cất tiếng:

- Ý của cô là gì?

Tư Đồ Lạp Vi nghe thế không khỏi cất tiếng cười to đứng lên khỏi ghế từ từ xoay người lại:

- Người ngu sao? Không hiểu rõ ý ta? Ta nói kể từ khi các người ngu ngốc tin lời người đàn bà này lấy hết lực lượng để đến đây đến khi các người đặt chân vào căn phòng này. Thì cái căn cứ C là nhà, là trời, là người thân của các người kia đã không tồn tại nữa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chương 40

Cổ nhân

Sau Thiên Vân Phiến thì mấy món đồ được đấu giá đều không vào được mắt mấy người Liên Y, cho nên tới tận khi buổi đấu giá kết thúc, bọn họ không ra giá thêm lần nào nữa. Sau khi nhận được hộp gỗ, mở ra kiểm tra đúng là Thiên Vân Phiến, và trả tiền thì họ đang muốn rời khỏi phòng đấu giá thì vị chủ quầy đã tới cung kính mời họ nán lại để gặp một người. Không cần suy nghĩ cũng biết người kia là ai.

Cửa phòng chữ thiên thứ nhất mở ra, bên trong một nam tử thanh y, toàn thân nội liễm, trầm ổn, đôi mắt sáng, mái tóc đen được cố định bằng một cây trâm Dương chi bạch ngọc thượng phẩm, ngũ quan không tính là xuất sắc nếu đặt chung với mấy người Phong Ngân, nhưng mà khí tức của hắn làm người ta muốn thân cận, nhất là khi hắn đang cười như bây giờ.

"Y Ngao, đã lâu không gặp." Dạ Mặc Viêm tiến lên vài bước, tươi cười đón chào. Nụ cười của hắn là Thường Mạnh kinh ngạc không ngớt, thiếu gia thế nhưng cười, lại còn cười rực rỡ lóa mắt như vậy. Từ lúc làm thuộc hạ cho thiếu gia đến nay đã mười năm, hắn nhớ được thiếu gia chỉ cười với muội muội của ngài là Thanh Ca tiểu thư cùng với hai vị bằng hữu mà thôi. Ngoài ra chưa bao giờ hắn cười với ai. Ngay cả Tô Tinh Nhã được cho là vị hôn thê của thiếu gia cũng chưa bao giờ được cho sắc mặt tốt chứ đừng nói là cười tới mê người như vậy.

"Dạ Mặc Viêm, đã lâu không gặp." Liên Y cũng cười, đôi mắt sáng cong cong như nguyệt nha, cả khuôn mặt rạng rỡ hẳn lên. Dù khuôn mặt bị hóa trang làm cho thoát nhìn thêm một chút anh khí, nhưng chỉ cần nàng cười như vậy thì nét anh khí trên người biến mất không còn. Dạ Mặc Viêm nhìn nàng như vậy liền ngây dại. Hắn biết nàng rất đẹp, nhưng giờ phút này nhìn nàng cười với hắn như vậy thì làm trái tim hắn đập thình thịch, thậm chí chính hắn còn nghe thấy tiếng tim mình đập.

Nhìn một màn này Phong Ngân không tự giác thấy khó chịu, còn khó chịu hơn cả khi vũ khí của hắn bị đem đấu giá. Nụ cười kia thật chói mắt. Hắn không chút thiện cảm nhìn Dạ Mặc Viêm, ánh mắt lạnh đến mức có thể đông chết người. Ba người Mặc Ly Thần Phong đứng bên cạnh hắn cũng thấy rung mình. Đại ca, huynh lại làm sao a? Có ai chọc giận huynh? Nhưng mà trong mắt Minh Nguyệt lại hiện lên một tia hiểu rõ, tiểu tử Dạ Mặc Viêm này chắc chắn có ý với tiểu muội nàng, nhưng là tiểu muội lại không biết. A, thú vị. Cái này là người trong cuộc u mê, người ngoài cuộc sáng tỏ a. Nhưng mà thực lực người này mới chỉ đến Huyền Vương tứ cảnh, làm sao có thể phù hợp với tiểu muội nàng? Làm sao bảo vệ được muội ấy? Minh Nguyệt chau mày, tự động loại bỏ Dạ Mặc Viêm khỏi hàng ngũ ứng cử chức muội phụ. Nếu Liên Y biết nàng ấy nghĩ gì chắc chắn sẽ khóc ròng a. Tỷ tỷ, ta mới mười một tuổi thôi.

"Y Ngao, đây là...?" Dạ Mặc Viêm rất nhanh nhận ra lãnh ý của Phong Ngân, hắn phục hồi tinh thần nhìn về phía mấy người đi cùng Liên Y. Trong lòng cảm thấy không ngớt, bọn họ đều là nhân trung long phượng, thiên chi kiêu tử. Hơn nữa Dạ Mặc Viêm còn kinh hãi phát hiện tất cả bọn họ hắn đều nhìn không thấu tu vi, ngay cả Liên Y hắn đều không thấu, nhưng hắn khẳng định là nàng mạnh hơn hắn. Rốt cuộc thì nàng tu luyện như thế nào? Mấy tháng trước nàng mới chỉ là Huyền thiên, vậy mà bây giờ đã mạnh hơn hắn, vậy là ít nhất đạt Huyền Vương tứ cảnh đỉnh. Hắn biết nàng ưu tú nhưng thế này không phải ưu tú nữa mà là yêu nghiệt. Nhìn nàng hắn lại càng quyết tâm cố gắng tu luyện, nhất định không thể bị nàng bỏ lại phía sau.

(Tg: đây là lý do vì sao anh này không thể có tư cách thành nam phụ a, chứ đừng nói nam chính. Chẹp, anh không đủ độ yêu nghiệt, hơn nữa, aizz, thôi đọc truyện rồi sẽ biết tại sao. Hihi)

"Đây là đại ca của ta, đây là tỷ tỷ cùng tỷ phụ, còn đây là đệ đệ của ta." Liên Y lần lượt nhìn từng người giới thiệu.

"Mọi người, đây là Dạ Mặc Viêm bằng hữu của ta. Cũng là ông chủ của nơi này." sau đó lại hướng mấy người Phong Ngân giới thiệu về Dạ Mặc Viêm.

Hai bên cùng gật đầu xem như nhận thức. Dạ Mặc Viêm dù nghi hoặc nhưng cũng không hỏi nhiều. Dù sao thì ai cũng đều có bí mật.

"Dạ Mặc Viêm, hai người kia không đến cùng người?" từ lúc vào Liên Y đã chú ý nhưng không thấy Hàn Hạo Thần hay Hoa Thiên Diễm đâu. Bình thường không phải là ba người bọn họ đều cùng một chỗ với nhau hay sao?

"A, Thần đang ở kinh thành, hai ngày nữa mới tới. Còn Diễm, hắn đang bế quan nhưng không biết khi nào thì ra." Dạ Mặc Viêm khẽ a một tiếng. Sự thật là hắn cũng vừa từ kinh thành tới đây bằng Truyền tống trận. Lúc đi hắn quên thông báo cho hai người kia, nhưng hắn không thể để nàng biết. Hơn nữa hắn thấy may mắn khi hai người kia không nhìn thấy nụ cười vừa rồi của nàng.

"Thanh Ca luôn nhắc tới người." Nhớ đến muội muội bảo bối hắn cười.

"Thật sao? Thanh Ca có khỏe không?" nghe đến Dạ Thanh Ca, Liên Y liền cười rộ, nàng rất thích cô bé này. Thủy linh, xinh đẹp, kiên cường, rất đáng yêu.

"Vẫn khỏe, nhưng lúc nào cũng làm bầm nát định tu luyện đến Huyền thiên để được người đem đi chơi." aizz, từ ngày có thể tu luyện đến bây giờ thì muội muội này càng làm hắn đau đầu. Chỉ có điều hắn vui vẻ chịu đựng, dù sao thì muội muội vui vẻ là tốt rồi.

"Dạ Mặc Viêm, đây là Cửu chuyển phong linh đan. Khi nào tìm được người kia thì đồng thời cho cả hai người ăn." trong tay Liên Y xuất hiện bình ngọc, đưa cho Dạ Mặc Viêm.

"Liên Y, đa tạ." nhận bình ngọc, Dạ Mặc Viêm trầm mặc hồi lâu mới nói được mấy chữ thiên văn. Hắn thật sự không biết nên nói gì. Nhưng là hắn muốn gọi tên nàng cảm tạ mà không phải tên giả Y Ngao.

"Được rồi, khách sáo như vậy làm gì? Nếu muốn cảm ơn ta thì cho ta một cái Hỏa Long quả là được." Liên Y cười cười nhìn hắn, nàng giúp hắn cũng một phần vì giao dịch của bọn họ, một phần vì hắn là bằng hữu của nàng. Hắn hoàn toàn không cần thấy áy náy, hơn nữa bởi vì đi Thần Minh Vực tìm kiếm ma tinh mà nàng mới gặp mấy người Mặc Ly Thần Phong, khế ước với Phượng Vô Quân. Nàng còn phải cảm ơn hắn đấy.

"A, Liên Y đã có ai nói với ngươi là ngươi có bản tính của thương nhân chưa? Yên tâm, ta vẫn giữ lại hai quả cho ngươi." Dạ Mặc Viêm cũng cười, trong tay xuất hiện một hộp làm từ Bích hàn ngọc, chiếc hộp to gấp đôi chiếc vừa rồi.

"Nha, thật sự có?" đôi mắt Liên Y sáng lên.

"Thật ra thì, Hỏa Long quả là chúng ta tìm được. Tổng cộng có năm quả, một quả cho Diễm, một quả cho Thanh Ca. Ta và Thần không dùng, liền nghĩ đến ngươi. Nhưng chúng ta tìm không được. Diễm liền nói đem một quả đi đầu giá, nhất định dụ được ngươi tới. Thật không sai." Dạ Mặc Viêm chậm rãi kể lại. Nguyên văn câu nói của Diễm là: nàng ta là một cái luyện đan sư, nếu nghe tin có linh dược như Hỏa Long quả thì nhất định sẽ đến. Cái mùi của luyện dược sư còn linh hơn câu a. Nhưng Dạ Mặc Viêm tuyệt đối không dám nói nguyên văn nếu không trước khi Hoa Thiên Diễm bị tính sổ thì hẳn chính là kẻ gặp nạn.

"Hừ, cái tên đó nhất định là nói lời không hay ho chứ gì. Khi nào gặp hắn ta nhất định cho hắn đẹp mặt." Liên Y khinh bỉ mà hừ một tiếng. Cái tên yêu nhân chết tiệt ấy, không cần nghĩ cũng biết lời hắn nói không có từ nào tốt đẹp.

Một canh giờ sau. Cẩm Tú lâu. Trong tiểu viện phía sau.

"Liên Y, muội và Dạ Mặc Viêm quen biết như thế nào vậy? Còn có Thần và Diễm là ai?" Minh Nguyệt vẫn muốn hỏi nhưng phải nhịn xuống, bây giờ mới dám hỏi. Không chỉ Minh Nguyệt mà mấy người Phong Ngân cũng thật muốn biết. Rốt cuộc có quan hệ gì mà mắt không nhắm một cái, đưa luôn cho Liên Y hai Hỏa Long quả. Dù là trong mắt bọn họ, Hỏa Long quả không đáng bao nhiêu, nhưng với người thường thì nó cực kì trân quý.

"Muội chữa bệnh cho Dạ Thanh Ca, muội muội của Dạ Mặc Viêm." rồi Liên Y kể lại đơn giản một chút về Hàn Hạo Thần cùng Hoa Thiên Diễm.

Phong Ngân vẫn nhớ cái tên xông vào băng động tại Bạch Băng bình nguyên, cố gắng lay gọi Liên Y. Ấn tượng của hắn với Hàn Hạo Thần cũng không tệ lắm.

"chủ nhân, vậy thực lực mấy người đó như thế nào? cũng yếu như Dạ Mặc Viêm sao? Không thấy mấy tên Huyền quân chứ đừng nói đến Huyền đế." Phurong Vô Quân chớp mắt hỏi. Hôm nay hắn gặp một đồng người nhưng thực lực đều rất yếu ớt. Mấy người Liên Y muốn ngất. Cái gì mà yếu ớt? Hắn nghĩ ai cũng yếu nghiệt như hắn hả? Hắn nghĩ Huyền quân, Huyền đế thật sự là rau cải trắng hả?

Mặc hắn nghĩ lung tung, Liên Y vung tay, bố trí một tầng trận pháp quanh sân nhỏ của bọn họ. Từ ngày Mặc Ly Thần Phong gia nhập việc huấn luyện Liên Y cùng Phurong Vô Quân thì trong bài học của Liên y thêm một thứ là trận pháp. Liên Y rất vui vẻ mà học tập. Thêm một hiểu biết thì nàng lại thêm một phần đảm bảo. Mặc Ly Thần Phong rất vui vẻ. Liên Y rất thông minh lại dụng tâm học tập cho nên chỉ trong thời gian ngắn nàng đã học được mười mấy loại trận pháp. Bây giờ thực lực của nàng có thể lập được trận pháp mà nếu một kẻ dù am hiểu hay không am hiểu trận pháp muốn phá thì thực lực phải đạt Huyền Quân trở lên mới phá được. Hơn nữa chân chính của trận pháp là sự sáng tạo cùng thiên biến vạn hóa. Nếu một ngày nàng làm được đến cảnh giới như vậy thì nàng chân chính có thể tạo ra một nơi như Thần Minh Vực. Thậm chí còn lớn hơn thế.

Sau khi bố trí xong trận pháp Liên Y liền kéo mọi người vào không gian. Nàng nhanh chóng đem hai Hỏa Long quả trồng xuống. Quả nhiên như dự đoán hai quả ấy vừa được trồng xuống liền ra rễ nảy mầm thành hai cây nhỏ, tuy chỉ cao gần năm tấc (khoảng mười hơn mười xen ti mét) nhưng đã rất thần kì rồi. Mấy người Phong Ngân cũng ngạc nhiên nhìn nàng. Không phải nói muốn luyện Hỏa long đan hay sao? Sao bây giờ lại đem trồng rồi. Phurong Vô Quân vẫn là trực tiếp hỏi.

"Ta đương nhiên muốn luyện Hỏa long đan nhưng mà thực lực hiện tại không đủ. Hơn nữa chỉ có hai quả, làm sao dám chắc hai lần luyện sẽ thành công. Quan trọng hơn là, Hỏa long đan là đan dược không phẩm cấp, thực lực càng cao, luyện được đan dược phẩm chất càng lớn. Nếu hiện tại luyện ta chỉ luyện ra đan dược tăng lên một cảnh nhỏ nhưng nếu thực lực đạt Huyền quân luyện thì đan dược thu được sẽ giúp tăng ngay ba cảnh giới. Điều cuối cùng là còn thiếu hai giọt máu giao long cùng ma tinh Thôn Thiên măng xà nữa." Liên Y cũng hào tâm mà giải thích.

Nàng cũng muốn luyện nhưng mà bây giờ chưa được hơn nữa nàng không muốn mình ý lại vào đan dược. dù tốt như thế nào thì căn cơ vẫn sẽ không đủ. Lúc giao chiến sẽ dễ dàng rơi vào hạ phong. Dù sao thì cái gì là cố gắng tu luyện cũng đều sẽ tốt hơn ngoại lực. Nếu không rơi vào trường hợp bất khả kháng thì nàng tuyệt đối không muốn dùng được vật tăng lên tu vi.

Ở trong không gian tiếp tục tiếp diễn màn huấn luyện – tu luyện – luyện đan – học trận pháp như mọi ngày. Trong khoảng thời gian này, Phong Ngân còn phá giải phong ấn trên Thiên Vân phiến. Khi lực lượng quang nguyên tố thánh khiết của Phong Ngân chạm đến cây quạt thì nó liền thay da đổi thịt. Toàn bộ cái xấu xí, hoen ỉa kia biến mất. Cây quạt phát ra ánh ánh chói mắt. Nan quạt làm từ cực phẩm từ kim quặng bọc bên ngoài bằng dương chi bạch ngọc cực phẩm. Vải dệt kia làm từ Tuyết tâm ti vạn năm, còn quý hiếm hơn cả kim tâm ti ngàn năm, trên đó vẽ một bức tranh giang sơn tươi đẹp vô cùng tinh xảo. Nơi cố định nan quạt là một viên cực phẩm Hắc trân châu. Cả cây quạt này đừng nói mười vạn kim tệ, kể cả là trăm vạn, ngàn vạn cũng mua không được. Mỗi thứ làm nên cây quạt đều giá trị liền thành. Hơn nữa Liên Y còn phát hiện kì thật bức tranh kia là tụ linh trận đã đạt đến Thần cấp, giúp cây quạt hấp thu huyền khí linh khí, năng lượng vô cùng cường đại. Nhìn lại nhìn, mọi người biết vũ khí của Phong Ngân không kém nhưng thật không ngờ đã đạt đến hàng Thần khí như vậy. Lại thấy Phong Ngân một thân nguyệt nha trường bào thêu rồng vân, mái tóc bạch kim phiêu đảng, tay cầm Thiên Vân phiến, cả người toát ra hào quang, lại có chính khí Quang nguyên tố. Hắn lúc này chân chính là một vị thần.

Sang đến ngày thứ hai (trong không gian đã là một tháng) khi đang tu luyện thì Liên Y thấy trận pháp bên ngoài của nàng dao động. có người muốn xông vào trận pháp. Liên y mở mắt, liền xuất hiện trong phòng. Bên ngoài là ba đạo bóng dáng trong đó một tên mặc hồng y đang muốn thoát khỏi kiềm chế của hai người kia để xông vào trận pháp. Liên Y khẽ cười, cái tên này, aizzz. . .

"Nếu hắn muốn xông vào thì cứ cho hắn xông vào đi" nói với ra bên ngoài, giọng nói mang theo ý cười của nàng dưới tác dụng của trận pháp giọng nói

khuyết tán như xa như gần từ bốn phương tám hướng truyền lại làm ba người giật mình. Dạ Mặc Viêm cùng Hàn Hạo Thần buông tay Hoa Thiên Diễm mặc hấn nháo, đến lúc mất mặt thì dừng trách bọn họ không ngăn cản. Nhưng ngoài dự đoán của ba người là Hoa Thiên Diễm lại xoay tay, kéo hai huynh đệ của mình cùng vào. Sao hấn có thể một mình mất mặt được. Nếu mất mặt thì cùng mất mặt đi. Hơn nữa làm sao dám chắc hấn phá không được trận pháp này ? Hừ cứ chờ đi.

Hai canh giờ sau, ba người chật vật ra khỏi trận pháp. Hai người Dạ Mặc Viêm và Hàn Hạo Thần thì còn tốt, chỉ là quần áo đầu tóc hơi chút rối loạn, xộc xệch, chứ Hoa Thiên Diễm chính là thê thê thảm thảm. Trên khuôn mặt trắng nõn như sứ có vết bầm tím ở mắt hệt như con gấu mèo, quần áo toi tả. Chân chính hũy đi hình tượng phong lưu tà mị của hấn. Liên Y lại rất không nề tình mà cười ha ha.

“Đến phòng chữ Thiên thứ nhất của Cẩm Tú Lâu đi, chúng ta chờ nguoi.” Nói xong câu đó Hoa Thiên Diễm lôi kéo hai người kia rời khỏi. Chưa bao giờ mà hấn chật vật như vậy trước mặt người khác, nhất là nàng.

Bạn đang đọc truyện *Phù Thủy Xuyên Qua, Chi Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.